

Κωδικός 01-4170

Η ΒΥΤΙΝΑ

Τα θεμέλια μου στα βουνά και τα βουνά σηκώνουν οι λαοί στους ώμους τους
και πάνω τους η μνήμη καίει άκαυτη βάτος...
Οδυσσεάς Ελύτης

ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2020 • ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 243 • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 37, 104 32 ΑΘΗΝΑ • ΤΑΧ.Δ/ΣΗ: Τ.Θ. 3456 • Τ.Κ. 10210 • ΤΗΛ/ΦΑΞ: 210 52 28 100, www.vytina.info

Η ΒΥΤΙΝΑ ΣΤΑ «ΧΡΟΝΙΑ» ΤΟΥ ΚΟΡΩΝΟΪΟΥ

Ο τίτλος του φετινού δημοσιεύματος της πρώτης σελίδας της «ΒΥΤΙΝΑΣ» του Πασχαλινού διμήνου θυμίζει τον τίτλο του πολυβραβευμένου μυθιστορήματος «ο έρωτας στα χρόνια της χολέρας» του μεγάλου Κολομβιανού λογοτέχνη Μαρκέλ Γκαρσία, ο οποίος πήρε το βραβείο Νόμπελ λογοτεχνίας το 1982. Δυστυχώς ο Κορωνοϊός δημιούργησε μια παρόμοια ατμόσφαιρα, που περιγράφει ο πιο πάνω λογοτέχνης και ερήμωσε τα πάντα. Εδώ που άλλα χρόνια περιγράψαμε τις ευχάριστες Πασχαλιάτικες εικόνες του χωριού μας, τη Βυτινώτικη άνοιξη, τη μεγάλη επισκεψιμότητα, τις χαρούμενες εκδηλώσεις, τη θρησκευτική ευλάβεια, φέτος δυστυχώς παρουσιάζουμε τις πρωτόγνωρες εικόνες της «έρμηης» Βυτίνας όπου παντού επικρατεί η σιγαλιά, η απουσία προσώπων, οι κλειστές εκκλησιές, και η έρημη αγορά στη θέση της άλλοτε πολύβουης ατμόσφαιρας με το αδιαχώρητο οχημάτων και πεζών. Δυστυχώς η πανδημία μετέβαλλε ριζικά τη ζωή μας και όλοι ελπίζουμε ότι θα αντιμετωπίσουμε επιτυχώς την «κατάρα του 21ου αιώνα» γι' αυτό και πειθαρχούμε στις εντολές και εφαρμόζουμε με θρησκευτική ευλάβεια το σλόγκαν «μένουμε στο σπίτι».

Πρωτόγνωρες εικόνες λοιπόν στις δύο μεγαλύτερες εκδηλώσεις αυτού του διμήνου, την 25η Μαρτίου και το Πάσχα. Καμία εκδήλωση στο εορτασμό της εθνικής παλιγγενεσίας. Ούτε δοξολογία, ούτε καταθέσεις στεφάνων, ούτε παρέλαση, ούτε χοροί στην πλατεία. Ποτέ πάλι η κωμόπολη δεν είχε... «εορτάσει» με αυτό τον τρόπο την επέτειο της επανάστασης του 21! Ούτε στα δύσκολα χρόνια της Γερμανικής κατο-

Οι άλλοτε πολύβουοι δρόμοι, της Βυτίνας το Πάσχα, έρημοι...

αντίθετα με τους δρόμους η φύση ακολουθεί την ανοιξιάτικη πορεία της.

κής, όπως λένε όσοι ζουν ακόμα και θυμούνται. Η πανδημία την οποία η Βυτίνα και όλη η Ελλάδα δοκιμάζει για πρώτη φορά, δημιούργησε απρόβλεπτες συνθήκες και φυσικά η μορφή αυτή εορτασμού δεν ήταν περιφρόνηση προς το μεγάλο γεγονός της επανάστασης αλλά συνθήκες ανάγκης. Επιπλέον, για πρώτη φορά στην τουριστική της ιστορία η Βυτίνα εύχεται να μην την επισκεφθεί κανείς!

Όλος ο Μάρτης λοιπόν από την ημερομηνία διακοπής της λειτουργίας των σχολείων, της απαγόρευσης λειτουργίας των καταστημάτων και της ελεύθερης κυκλοφορίας των πολιτών πέρασε μέσα σε πρωτόγνωρη κατάσταση καθημερινότητας. Δεν είναι εύκολη η προσαρμογή σε νέες συνθήκες διαβίωσης, χωρίς καθόλου κυκλοφορία και επαφή με τους συμπολίτες σου. Η εξυπηρέτηση δύσκολη και η άγνωστη εξέλιξη ανησυχητική. Το ότι μπορεί και η μικρή μας κωμόπολη να μπει σε καραντίνα, εάν σημειωθούν ένα ή δύο κρούσματα της νέας αρρώστιας, δημιουργούσε πανικό δεδομένου ότι ο τόπος μας είναι δέκτης πολλών επισκεπτών, των οποίων δεν είναι εύκολο να ελέγξεις και πολύ περισσότερο να απαγορεύσεις την επίσκεψη.

Συνέχεια στη σελίδα 8

Ο «κορωνοϊός» αναβίωσε τις διαχρονικές ελληνικές αξίες

Ο Ζήνων ο Κιτιεύς, ιδρυτής της Στωϊκής φιλοσοφίας τον 3ο αιώνα π. Χ, είχε διατυπώσει μια αρχή, η οποία έκτοτε έγινε παροιμία. Είπε πει λοιπόν ο Ζήνων «Ουδέν κακόν αμιγές καλού» που σημαίνει ότι μέσα στο κακό υπάρχει και ένα ελάχιστο καλό. Το απόφθεγμα αυτό έγινε επίκαιρο την περίοδο του «Κορωνοϊού», ο οποίος μέσα στην καταστροφική λαίλαπα, που επέφερε συνέβαλλε στο να αναβιώσουν στις μέρες μας πάλι οι πανάρχαιες Ελληνικές αρχές και ιδέες. Έτσι είδαμε να «μπαίνουν στην άκρη» οι πολιτικές αντιπαραθέσεις, να μειώνονται οι κοινωνικές εντάσεις, να εξαφανίζονται οι προσωπικές αντιεγκλίσεις, να ελαχιστοποιούνται οι ατομικοί εγωισμοί, ενώ παράλληλα η κοινωνική παθογένεια με όλα τα επακόλουθά της να «κρύβει» προς στιγμή το κακό της πρόσωπο. Και στη θέση όλων αυτών να εμφανίζεται μια αλληλεγγύη μεγίστου βαθμού, μια πίστη στον άνθρωπο και μια μαζική πειθαρχία, που χρόνια είχε να εμφανιστεί σε Ελληνικό επίπεδο. Με μπροστάρδες τους γιατρούς και τον καθηγητή Τσιόδρα σύσσωμος ο Ελληνικός λαός έστρεψε όλη τη δυναμική του στη αντιμετώπιση του νέου αυτού κινδύνου που αντιμετώπιζε η ανθρωπότητα και που ονομάστηκε από έμπειρους πολιτικούς ως «πόλεμος χωρίς σφαίρες». Από το πρωί της 28ης Οκτωβρίου του 1940, όταν ξέσπασε ο Ελληνοϊταλικός πόλεμος, είχε να παρουσιασθεί τέτοια σύμπνοια και ομοψυχία.

Είδαμε λοιπόν την αυτοθυσία των γιατρών και όλου του νοσηλευτικού προσωπικού, οι οποίοι ρίχτηκαν στη μάχη της αντιμετώπισης της πανδημίας με καταβολή προσπάθειας μέχρι εξάντλησης και κίνδυνο της προσωπικής τους υγείας ως έκφραση υψίστου βαθμού ανθρωπιστικής προσφοράς και αισθήματος αλτρουισμού. Είδαμε επίσης την εθελοντική χρηματική προσφορά πολλών οικονομικά εύρωστων Ελλήνων αλλά και φορέων για την αγορά υγειονομικού υλικού. Την προσφορά επίσης απλών ανθρώπων να ενισχύσουν από το υστέρημά τους ή να συμβάλλουν με την προσωπική τους εργασία για την εξασφάλιση υλικού αναγκαίου για την ασθένεια. Την ευσυνειδήτη εκτέλεση υπηρεσίας και την 24ωρη παρουσία από τα σώματα ασφαλείας για την εφαρμογή των μέτρων αναστολής της επιδημίας. Τέλος την πιστή τήρηση των απαγορεύσεων από το σύνολο του πληθυσμού εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων, παρόλο επώδυνων, για να μην επεκταθεί η θανατηφόρος ασθένεια. Υπήρξε λοιπόν μια θαυμαστή ομοψυχία και επίδειξη υπευθυνότητας, αλτρουισμού και ανθρωπισμού από όλους οι οποίες θεωρούνται διαχρονικές Ελληνικές αξίες και αποτελούν λύσεις για τους Έλληνες στις δύσκολες στιγμές.

Η Ελληνική κοινωνία λοιπόν απέδειξε εκείνο που πριν δύομιση χιλιάδες χρόνια μνημονεύει ο Ηρόδοτος ως χαρακτηριστικό του Ελληνισμού για υψηλές ιδέες και αξίες «αὐτίς δὲ τὸ Ἑλληνικόν, ἐὼν ὁμαιμὸν τε καὶ ὁμόγλωσσον, καὶ θεῶν ἰδρύματά τε κοινὰ καὶ θυσίαι ἡθεὰ τε ὁμότροπα, τῶν προδότας γενέσθαι οὐκ ἂν εὖ ἔχοι». (οἱ Έλληνες έχουν ως κοινὰ χαρακτηριστικά την κοινή καταγωγή, την κοινή γλώσσα την κοινή θρησκεία και τα κοινὰ ἔθιμα και αυτών δεν θα γίνουν ποτέ προδότες). Αυτές τις αρχές θυμήθηκε η Ελληνική κοινωνία του 2020 και επέδειξε το μεγάλο αίσθημα ευθύνης στην αντιμετώπιση του θανάσιμου κινδύνου εξαιτίας του «Κορωνοϊού», του «πολέμου χωρίς σφαίρες», και από αυτές απέρρευε και το αυθόρμητο χειροκρότημα όλων με το οποίο τίμησαν τους πρωτοπόρους της αντιμετώπισης του κινδύνου, που ήταν όλοι οι υγειονομικοί, γιατροί και νοσηλευτές.

Το φετινό μήνυμα της 25ης Μαρτίου

Φέτος βιώσαμε ένα πρωτόγνωρο τρόπο εορτασμού της εθνικής επετείου της 25ης Μαρτίου, που ποτέ μέχρι σήμερα δεν είχε συμβεί. Η επέτειος της εθνικής παλιγγενεσίας, όπως είναι γνωστόν, γιορτάστηκε για πρώτη φορά το 1838 και στα εκατόν ογδόντα δύο χρόνια από τότε, ακόμα και στα δύσκολα χρόνια της Γερμανικής κατοχής, οι Έλληνες σύσσωμοι προσέρχονταν στα μνημεία των πεσόντων και άφηναν λίγα φύλλα δάφνης στην μνήμη των πρώων της επανάστασης του 1821. Πάντα ο Έλληνας τιμούσε τους πρωτεργάτες των μεγάλων ιστορικών στιγμών του Έθνους και θεωρούσε υποχρέωσή του να παραστεί στις τιμητικές εκδηλώσεις. Και η Βυτίνα ακολουθούσε τον τρόπο αυτό εορτασμού με μπροστάρδες τα σχολεία της και πληθώρα εκδηλώσεων όπως παρελάσεις, παραδοσιακούς χορούς με εθνικές ενδυμασίες, λαμπαδηφορία και ότι άλλο τιμούσε ανάλογα την ημέρα.

Φέτος λόγω της πανδημίας του «κορωνοϊού» και της απαγόρευσης της κυκλοφορίας των πολιτών πανελλαδικά δεν πραγματοποιήθηκε καμία εορταστική εκδήλωση και οι πολίτες τίμησαν σιωπηλά και μέσα από το σπίτι τους την επέτειο. Οι λίγες σημαίες στα μπαλκόνια έδειχναν τη νοερή αυτή συμμετοχή. Όμως το μήνυμα της επετείου φέτος ήταν πλέον επίκαιρο και έντονο από ότι στα τελευταία χρόνια λόγω των ειδικών συνθηκών, που διέρχεται η χώρα μας. Πάντα ο λαός στις δύσκολες στιγμές ανατρέχει σε παλαιότερα ιστορικά γεγονότα, για να εμπνευστεί και να αντλήσει από αυτά δύναμη. Το πρωί της 28ης Οκτωβρίου 1940, όταν ξέσπασε ο πόλεμος και ήταν αβέβαιη η έκβασή του, ο εθνικός ποιητής Κωστής Παλαμάς «σάλπισε» από τον ραδιοφωνικό σταθμό των Αθηνών τον περίφημο στίχο: «Μεθύστε με τ' αθάνατο κρασί του 21».

Έτσι και σήμερα λοιπόν ο Ελληνικός λαός, που αντιμετωπίζει ένα πόλεμο «χωρίς σφαίρες», αντλεί δυνάμεις και ενστερνίζεται αρχές και αξίες, που εξέφραζαν οι πρωταγωνιστές του 21. Και πρώτη μεγάλη αξία είναι η «σύσσωμη συμμετοχή», που απορρέει από την Ηροδότεια αρχή του «ὁμαίμων» δηλ. της κοινής καταγωγής. Όταν ο Έλληνας ενθουμούμενος την κοινή καταγωγή του ομονοούσε, πετύχαινε τα μέγιστα. Αντίθετα η δικινομία ήταν που τον οδηγούσε στην καταστροφή. Αυτή την ομόνοια έχει ανάγκη ο Έλληνας στη σημερινή περιπέτεια του «κορωνοϊού». Οι δύο άλλες αρετές του 21 είναι η «αντοχή» και η «ελπίδα» που οδήγησαν στην ανεξαρτησία της Ελλάδας και απέρρεαν πάλι από τις άλλες Ηροδότειες αρχές του «ομόθρησκου» του «ομότροπου» κι του «ομόγλωσσου» δηλ. της κοινής γλώσσας, της κοινής θρησκείας και των κοινών θθών και εθίμων.

Αυτό είναι λοιπόν το φετινό μήνυμα της εθνικής επετείου της επανάστασης του 1821, που ενισχύει το φρόνημα του Έλληνα του 2020, για να ξεπεράσει τις μεγάλες δυσκολίες της πανδημίας, η οποία δημιούργησε τόσες δυσκολίες και είχε τόσα θύματα σε ανθρώπινες ζωές. Και μολονότι δεν έγιναν εορταστικές εκδηλώσεις, σιωπηλά οι αρχές και οι αξίες του 21 αναβιώνουν και έτσι υπάρχει η αδιαμαρτύρητη τήρηση των τόσο δύσκολων μέτρων της απαγόρευσης της κυκλοφορίας, της διακοπής λειτουργίας πολλών επιχειρήσεων, της υπολειπόμενης των δημοσίων υπηρεσιών, της δύσκολης περίθαλψης των ασθενών από τη νόσο, και πολλών άλλων δυσχερειών, που απορρέουν από τα απαραίτητα αλλά δύσκολα μέτρα, που τόσο έγκαιρα ελήφθησαν πολύ πιο πριν σε σχέση με άλλες Ευρωπαϊκές χώρες.

Κοντά σε όλη τη χώρα και ο τόπος μας βέβαια, με τους Βυτιναίους να συμμετέχουν με νοερὰ στην απόδοση τιμής στους ήρωες του 21, να εφαρμόζουν δε τα περιοριστικά μέτρα, να έχουν τη συμπαράσταση των τοπικών δημοτικών αρχών και να βοηθά ο ένας τον άλλο όπου υπάρχει ανάγκη. Ας ευχισθούμε να λήξει η περιπέτεια αυτή με τις λιγότερες δυνατές απώλειες και το 21 με τις πανανθρώπινες αξίες του να συμβάλλει πάντα στην επιτυχή αντιμετώπιση των εμφανιζομένων εκάστοτε εθνικών περιπετειών.

Η «Β»

ΕΥΧΕΣ ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ο σύλλογος των απανταχού Βυτιναίων και φίλων της Βυτίνας εύχεται στους μαθητές της Γ' Λυκείου επιτυχή πορεία και καλά αποτελέσματα στις πανελλαδικές εξετάσεις, όποτε γίνουν αυτές. Στους υπολοίπους μαθητές όλων των βαθμίδων των σχολείων του τόπου μας καλή επιτυχία, εάν πραγματοποιηθούν εφέτος εξετάσεις. Στο εκπαιδευτικό προσωπικό των σχολείων θερμές ευχαριστίες για το σπουδαίο εκπαιδευτικό έργο, που παρήγαγαν κατά το τρέχον σχολικό έργο.

ΒΥΤΙΝΙΩΤΙΚΑ... και άλλα

1η Μάρτη: Κυριακή της Αποκρίας. Της μεγάλης Αποκρίας. Της Τυρινής και αύριο Καθαρή Δευτέρα. Το δεύτερο

τριήμερο της μεγάλης επισκεψιμότητας του τόπου μας, μετά από εκείνο των Θεοφανείων. Παρόλο που απαγορεύτηκαν οι αποκριάτικες εκδηλώσεις, εν τούτοις οι επισκέπτες έφτασαν μέχρις εδώ θέλοντας να περάσουν ένα εορταστικό τριήμερο. Βέβαια ποτέ δεν είχαμε φαντασμαγορικές αποκριάτικες γιορτές και οι επισκέπτες μας έρχονταν για την αγάπη προς τον τόπο μας και όχι για τα αποκριάτικα δρώμενα. Τα λίγα όμως που γίνονται έχουν καθαρά λαϊκό χαρακτήρα! Τα καταλύματα, τα εστιατόρια και οι ταβέρνες αλλά και οι καφετέριες όλα με αποκριάτικο διάκοσμο όπως επίσης και η πλατεία Οικονομίδης, που γι' αυτό φρόντισε ο «όμιλος κυριών». Ο καιρός λαμπρός ανοιξιάτικος την πρώτη μέρα της άνοιξης με καταγάλανο ουρανό και θερμοκρασία διψήφια το μεσημέρι κάτι που επέτρεψε στους πολυάριθμους επισκέπτες να κάνουν τις βόλτες τους, μακρινές ή κοντινές. Πολλοί κάθονταν στην πλατεία και απολαμβάναν τον καφέ τους, ενώ τα μικρά παιδιά θυμήθηκαν τον ερχομό της άνοιξης και φόρεσαν στο χέρι τους «Μάρτη», το μικρό σκονιάκι με κόκκινη και άσπρη κλωστή! Το μεσημέρι ομάδες από μικρά παιδιά και κάποιοι μεγάλοι περνούσαν από τους δρόμους με αποκριάτικες φορεσιές και τραγουδούσαν δίνοντας πανηγυρικό τόνο στο κέντρο της κωμόπολης. Τις ομάδες αυτές είχε οργανώσει ο «όμιλος κυριών». Μερικά παραδοσιακά Βυτινιώτικα σπίτια με παλιές νοικοκυρές θυμήθηκαν τα έθιμα και όπως μας εκμυστηρεύτηκε μια από αυτές έφτιαξε και μακαρόνια χειροποίητα για το βράδυ της ημέρας. Βεβαίως οι συνήθειες αυτές όσο πάνε εξασθενίζουν και «χάνονται» στο πέρασμα του χρόνου. Κάποιες παρέες μεταμφιεσμένων έκαναν την εμφάνισή τους είτε στις καφετέριες, είτε σε φιλικά σπίτια. Τη χαρούμενη ατμόσφαιρα της ημέρας σκίασε ένα δυσάρεστο γεγονός, που συνέβη τις πρώτες απογευματινές ώρες στην πλατεία. Ένας επισκέπτης ηλικίας 45 ετών περίπου, που έπινε τον καφέ του σε καφετέρια της πλατείας, υπέστη καρδιακή προσβολή και άφησε εκεί την τελευταία του πνοή. Το ασθενοφόρο, που ειδοποιήθηκε έκανε να φτάσει γύρω στα 45 λεπτά, όταν ο ασθενής είχε καταλήξει. Εν τω μεταξύ αναζητήθηκε γιατρός και δεν ανευρέθη! Δυστυχώς για μια ακόμα

φορά επαληθεύθηκε κατά τρόπο τραγικό ότι η επαρχία μας είναι υγειονομικά ανοχύρωτη.

2η Μάρτη Καθαρή Δευτέρα: Κούλουμα με ένα καταγάλανο ουρανό, ανοιξιάτικες συνθήκες και θερμοκρασία καλή για την εποχή. Ασφυκτικά γεμάτη η Βυτίνα από επισκέπτες και διερχόμενους. Αρκετοί και οι ντόπιοι που ήρθαν για απόκριες και «άνοιξαν» τα πατρικά τους σπίτια. Τα εστιατόρια και οι ταβέρνες προσέφεραν τα «σαρακοσιανά» τους, ενώ τις μεσημβρινές ώρες η πλατεία ήταν ασφυκτικά γεμάτη και οι καφετέριες εξυπηρετούσαν με θαυμαστή φροντίδα τους θαμώνες τους. Κάποτε η ημέρα αυτή γιορταζόταν στις αυλές των σπιτιών όπου μαζεύονταν οι γείτονες και «έσπαγαν τα κούλουμα» κατά την πατροπαράδοτη έκφραση με αυστηρή νηστεία και σπιτικές κατασκευές και «μαγειρέματα». Σήμερα γιορτάζονται στις πλατείες και τα εστιατόρια και λίγα από τα έθιμα διατηρούνται ιδιαίτερα, ότι αφορά τη νηστεία. Κάποιοι χαρταετοί έκαναν την εμφάνισή τους στο λόφο του Αϊ Λια, για να μην ξεχνάμε το έθιμο. Σε αυτό βοήθησε και ο θαυμάσιος καιρός. Είμαστε συγκλονισμένοι από το χθεσινό δυσάρεστο περιστατικό της απώλειας ενός νέου συμπολίτη μας στην πλατεία της Βυτινίας. Σήμερα μάθαμε ότι ο ατυχής νεκρός ήταν το επώνυμο στέλεχος του ΚΙΝΑΛ Κώστας Παπαδημητρίου από την Αργολίδα. Ας είναι καλοτάξιδος «εκεί που πάει». Η τοπική αγορά πλούσια σε νησιώτικα και άλλα προϊόντα καλύπτει όλες τις ανάγκες όχι μόνο τις τοπικές αλλά και των γύρω χωριών, αφού και αυτά παρουσιάζουν κάποια κίνηση το τριήμερο. Τα καταστήματα εμπορίας τοπικών προϊόντων παρουσιάζουν μεγαλύτερη κίνηση, διότι αυτοί που μας επισκέπτονται όλο και κάτι θέλουν να προμηθευτούν ιδιαίτερα μέλι, αρωματικά φυτά, ζυμαρικά και τυροκομικά. Ευχόμαστε σε όλους όσους προτίμησαν να περάσουν Βυτινιώτικα το αποκριάτικο τριήμερο «χρόνια πολλά και του χρόνου» και να προτιμούν πάντα τη φιλόξενη Βυτίνα αλλά και να την συστήνουν στους φίλους τους. Στους ντόπιους να έχουν πάντα τη διάθεση να υποδέχονται φιλόξενα τους επισκέπτες και να περνούν με υγεία πολλές χρονιές ακόμα απόκριες εδώ. Η επιστροφή των εκδρομών άρχισε νωρίς το απόγευμα της Δευτέρας και εμείς επανερχόμαστε στην καθημερινότητα.

1η εβδομάδα του Μάρτη: Η «καθαροβδομάδα» της παράδοσης γεμάτη έθιμα και παραδόσεις. Είμαστε στον απόηχο της μεγάλης αποκριάτικης κοσμοσυρροής. Πολλοί οι επισκέπτες του τόπου μας και μια ακόμα τονωτική οικονομική ένεση για τους τοπικούς επαγγελματίες, που είναι αρκετοί και αποτελούν την οικονομική «καρδιά» της Βυτινίας. Φέτος όλα προχωρούν ευνοϊκά, παρόλο που καθαρά χειμωνιάτικες συνθήκες δεν υπήρξαν. Ίσως ο ήπιος καιρός να ενισχύει την επισκεψιμότητα. Ένα νέο κατάστημα λειτουργήσει πρόσφατα. Είναι η Κάβα ποτών, που άνοιξε ο συμπατριώτης μας Κώστας Παϊκουλάς, ο οποίος δραστηριοποιείται από χρόνια στο χώρο αυτό και διατηρεί παρόμοιο κατάστημα στην Τρίπολη. Καλορίζικο και «καλές δουλειές». Περιμένουμε τους πρώτους χαιρετισμούς την Παρασκευή σε μια ατμόσφαιρα κατάνυξης, την οποία πιστεύουμε ότι θα «γευτούμε» και φέτος. Ο «κορωνοϊός» μας ανησυχεί αρκετά, παρόλο που είμαστε μακριά από τα αστικά κέντρα. Όμως σήμερα η μετακίνηση είναι εύκολη και ταχύτατη και μια επιδημία μπορεί να μεταδοθεί, αν και ελπίζουμε ότι δεν θα φθάσει μέχρις εδώ. Το «μεταναστευτικό» και τα γεγονότα στον Έβρο απασχολούν τη μικρή μας κοινωνία και σχολιάζονται από όλους. Σε ένα τέτοιο θέμα πανελληνίου ενδιαφέροντος η Βυτίνα δεν είναι δυνατόν να παραμένει αδιάφορη, αφού πάντα ήταν μέσα στα γεγονότα

και οι Βυτινιώτες είχαν υψηλό βαθμό κοινωνικής και πολιτικής ευαισθησίας.

2ο Σαββατοκύριακο του Μάρτη: Την Παρασκευή παρακολούθησαμε τους πρώτους χαιρετισμούς στον ναό του Αγίου Τρύφωνα. Παρόλα όσα λέγονται για τον «κορωνοϊό», όσοι μπορούσαν να προσέλθουν στην ιεροτελεστία ήταν παρόντες. Κατανυκτικότερη η ακολουθία στο μοναστήρι της Κερνίτσας όπου μετέβησαν πολλοί πιστοί από την ευρύτερη περιοχή και αρκετοί επισκέπτες από μακρινότερες, λάτρεις του μοναστηριού. Το Σάββατο η εορτή των Αγίων Θεοδώρων και το τρίτο ψυχοσάββατο, που τιμήθηκε ανάλογα με σεβασμό προς τους νεκρούς, ο οποίος αποδόθηκε με την επίσκεψη στο νεκροταφείο. Ο Βυτινιώτης είναι ιδιαίτερα ευαίσθητος στην απόδοση τιμής προς τους προγόνους του, την οποία υλοποιεί με την τήρηση των εθίμων. Την Κυριακή γιορτάστηκε η αναστύλωση των εικόνων και η γιορτή της Ορθοδοξίας με την καθιερωμένη περιφορά των εικόνων. Την ίδια μέρα και η εορτή της γυναίκας, η οποία τιμήθηκε ανάλογα από τις Βυτινιώτισσες με έξοδο και διασκέδαση στα τοπικά ψυχαγωγικά κέντρα. Ο καιρός ήπιος με συννεφιά και θερμοκρασία, που κυμαίνεται από μονοψήφια μέχρι διψήφια νούμερα. Η επισκεψιμότητα μικρή σε σχέση με την κοσμοπλημμύρα του προηγούμενου Σαββατοκύριακου και με τους υπάρχοντες φόβους της επιδημίας του «κορωνοϊού». Διαβάσαμε ότι πραγματοποιήθηκε μελέτη συντήρησης και επισκευής του δρόμου Βυτίνα-Αλωνίσταινα. Καιρός είναι να γίνει κάτι, διότι ο δρόμος αυτός κινδυνεύει να γίνει αδιάβατος από τις πολλές λακκούβες! Το διήμερο πραγματοποιήθηκε η 3η συνάντηση της εφορείας προσκόπων Ανατολικής Πελοποννήσου στο «Πανταζοπούλειο», ενώ ένα ιατρικό συνέδριο προγραμματισμένο από καιρό αναβλήθηκε εξαιτίας της ανησυχίας για την υπάρχουσα επιδημία.

2η εβδομάδα του Μάρτη: Παρόλο που εμείς ζούμε σε υγιεινό περιβάλλον, σε μεγάλο υψόμετρο και με μικρό συνωστισμό εντούτοις η αναστάτωση και η διαρκής ανησυχία για την επιδημία του «κορωνοϊού» είναι και εδώ μεγάλη. Τα σχολεία διέκοψαν τη λειτουργία τους όπως έγινε και πανελλήνια και η καθημερινή κίνηση στις καφετέριες έγινε αραιότερη. Και εδώ ζουν αρκετοί υπερήλικες και άτομα υψηλού κινδύνου, τα οποία έχουν αραιώσει την εμφάνισή τους σε δημόσιους χώρους. Το Σαββατοκύριακο που έρχεται θα δείξει σε ποιο βαθμό θα μειωθεί και η επισκεψιμότητα που είναι στενά συνυφασμένη με την οικονομική πορεία του τόπου μας. Ακούσαμε ότι υπάρχει ακύρωση πολλών πασχαλινών κρατήσεων στα καταλύματα, όπως και αναβολή των προγραμματισμένων επιστημονικών συνεδρίων για το προσεχές διάστημα. Ο καιρός ήπιος με λίγες ανοιξιάτικες βροχούλες και σχετική υγρασία αλλά η θερμοκρασία υψηλή για την εποχή και το μεσημέρι πλησιάζει τους 20ο C. Την Παρασκευή οι δεύτεροι χαιρετισμοί τελέστηκαν με πολύ λίγους πιστούς στην εκκλησία από φόβο συνωστισμού. Ο Δήμος Γορτυνίας εξέδωσε λίστα με υποδείξεις για την προφύλαξη από τον «κορωνοϊό», ενώ καθιέρωσε και ηλεκτρονικές πληρωμές.

3ο Σαββατοκύριακο του Μάρτη: Ελάχιστη κίνηση για να μην πούμε ανύπαρκτη μετά τα νέα μέτρα που ακούσαμε χτες βράδυ. Κλειστές καφετέριες, εστιατόρια και λοιπά καταστήματα όπως όριζε η κυβερνητική εντολή. Η Βυτίνα παρουσιάζει εικόνα ερήμωσης, αφού και οι ντόπιοι έχουν μειώσει την κυκλοφορία τους. Πρωτόγνωρες εικόνες Σαββατοκύριακου, που δεν έχουμε δει άλλη φορά όσο τουλάχιστον έχει καθιερωθεί ο χειμερινός τουρισμός. Διαβάσαμε στο facebook τις συμβουλές του νεαρού φοιτητή φαρμακευτικής στην Ιταλία Φίλιππου Κιντώνη σχετικά με τον «κορωνοϊό». Ο νεαρός φοιτητής έχει Βυτινιώτικες ρίζες, αφού η μητέρα του Μαρία Αναγνωστοπούλου είναι Βυτινιώτισσα. Οι υποδείξεις του νεαρού φοιτητή θεωρήθηκαν πράξη υψηλής υπευθυνότητας και έλαβαν μεγάλη δημοσιότητα στο facebook και στις τοπικές ιστοσελίδες μεγάλης επισκεψιμότητας όπως το kalimerar Arkadia. Τις δηλώσεις αυτές πρόβαλλε

και από τον προσωπικό του λογαριασμό στο facebook ο πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου κ. Φώτης Κατσούλιας. Η πράξη του Φίλιππου Κιντώνη δείχνει τη φιλοπάτριδα ευαισθησία, που διακρίνει τους νεαρούς Αρκάδες και κάνει περήφανους και μας τους Βυτινιώτες, αφού το «ένα πόδι» του Φίλιππου ακουμπά στη Βυτίνα. Ο καιρός σήμερα τελείως αίθριος με αρκετά υψηλές θερμοκρασίες. Σήμερα μάθαμε ότι ο πολιτιστικός σύλλογος ματαιώνει την εκδήλωση της λαμπαδηφορίας της 25ης Μαρτίου, όπως επίσης ματαιώνονται και οι άλλες εορταστικές εκδηλώσεις της εθνικής επετείου, αφού το κλείσιμο των σχολείων θα διαρκέσει μέχρι τις 24 του μήνα.

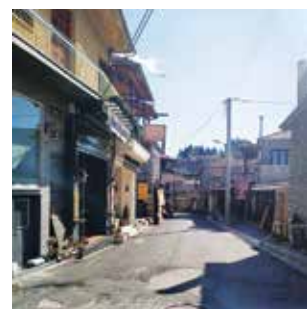
Δευτέρα 16 Μάρτη: Ξημερώσαμε με χιονάκι. Όχι μέσα στο χωριό αλλά στις κορυφές. Ο «Αϊ Λιας» και η «Πατε-

Η έρημη εικόνα πλατείας με κλειστά τα καταστήματα.

ρίτσα» κάτασπρες και το χιόνι έφτασε μέχρι την «Άσπρη Πλάκα». Δεν κράτησε πολύ αλλά δοκιμάσαμε και το Μαρτιάτικο χιόνι. Βέβαια φέτος ήταν «είδος εν ανεπαρκεία» και εικόνας με χιονισμένη τη Βυτίνα είναι πλέον σπάνιες. Ζούμε πρωτόγνωρες στιγμές. Κλειστά τα καφενεία, οι καφετέριες, οι ταβέρνες και όλα τα καταστήματα εκτός όσα εξαιρούνται από την κυβερνητική εντολή. Οι δρόμοι σχεδόν έρημοι με πολύ λίγους διερχόμενους και όσοι κυκλοφορούν κινούνται βιαστικά, για να κάνουν τις πλέον απαραίτητες εργασίες. Από σήμερα αναστέλλονται και οι θρησκευτικές τελετές, οι οποίες έδιναν άλλο χρώμα στη μικρή μας κοινωνία και μάλιστα αυτή την περίοδο της «Μεγάλης Τεσσαρακοστής». Αλλά είπαμε: «Ζούμε πρωτόγνωρες στιγμές» και όλοι πρέπει να πειθαρχήσουμε. Βλέπετε έχουμε πανδημία, που εμφανίζεται κάθε εκατό χρόνια. Στη Βυτίνα κάτι τέτοιο είχε γίνει, όπως διηγούντο οι παλιοί, με την επιδημία της «Ισπανικής γρίπης» του 1918. Τότε η Βυτίνα είχε πληρώσει και βαρύ τίμημα σε ανθρώπινες ζωές. Για πρώτη φορά δεν θα γιορτάσουμε την 25η Μαρτίου και πιθανόν και το Πάσχα. Σήμερα αποχαιρέτισαμε και μία παλιά Βυτινιώτισσα, την Μαρία την Πετροπούλου, που έζησε στη Βυτίνα όλα της τα χρόνια και δέθηκε στενά με τον τόπο καταγωγής της. Ας είναι «καλοτάξιδη» εκεί που πάει. Σιγά-σιγά «τελειώνει» η γενιά του 1930 και η Βυτίνα χάνει με την πάροδο του χρόνου τη ζωντανή της ιστορία. Θα την μαθαίνουμε πλέον από τις ιστορικές πηγές και τις γραπτές αναμνήσεις των παλαιότερων, όσοι βέβαια τις καταγράφουν.

4ο Σαββατοκύριακο του Μάρτη: Ο «Κορωνοϊός» στο φόρτε του. Από παντού εκκλησίες

Ο κεντρικός δρόμος το Σαββατοκύριακο 28-29/3

«Μείνετε στο σπίτι», ώστε να μειωθεί ο κίνδυνος της επιδημίας. Παράλληλα έγιναν εκκλησίες, ώστε να μην κινηθούν επισκέπτες προς την επαρχία. Ο δήμαρχος κ. Κούλης αλλά και ο πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου κ. Κατσούλιας δημοσίευσαν έκκληση προς τους φίλους της Γορτυνίας και της Βυτινίας να αναβάλουν την επίσκεψή τους στον τόπο μας, ώστε να μην υπάρξει κίνδυνος μεταφοράς της νόσου. Για πρώτη φορά δεν τελέστηκε η ακολουθία των χαιρετισμών την Παρασκευή όπως και η Κυριακάτικη λειτουργία. Οι δρόμοι τελείως άδειοι και οι μόνιμοι συμπολίτες μας πειθαρχούν προς τις οδηγίες να μείνουν στο σπίτι.

Η ΒΥΤΙΝΑ

Διημερίδα Εφημερίδα
Ιδοκτησία του Συλλόγου Απανταχού
Βυτινίων & Φίλων της Βυτινίας
«Ο ΑΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝ»

ΓΡΑΦΕΙΑ: Χαλκοκονδύλη 37 - 39
104 32 Αθήνα
Τηλ./Fax: 210 52 28 100
Ταχ Δ/ση: Τ.Θ. 3456, Τ.Κ. 10210
email: agiostryfon@vytina.info

Υπεύθυνος Έκδοσης
σύμφωνα με τον νόμο
Αγγελίδης Θεόδωρος
Τηλ.: 6978 078384
email: angelidis.theodoros@gmail.com

Μέλη Συντακτικής Επιτροπής
Χαραλαμπόπουλος Γρηγόριος
Τηλ.: 6956 139216
email: gcharala@gmail.com
Πλέσσιας Παναγιώτης
Τηλ.: 6973 016885
email: Arkadiki@yahoo.gr

Υπεύθυνος διακίνησης:
Κάρκουλας Βασίλειος
Τηλ.: 6976 992953

Ετήσια Συνδρομή 20€
Παραγωγή: ALKODI GROUP
Ιουλιανού 55, Πλ. Βικτωρίας, Αθήνα
www.alkodi.gr | print@alkodi.gr

DAIKIN **GREE**

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΣΥΣΚΕΥΩΝ ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΥ ΨΥΞΗ ΗΜΙΚΕΝΤΡΙΚΩΝ - ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΕΞΑΕΡΙΣΜΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΠΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
τηλ. 6977518304 e-mail: theokapog@gmail.com

Βυτινιώτικα... και άλλα

Όλοι συναισθανόμαστε την επικινδυνότητα της κατάστασης. Εντύπωση προκαλούν τα μηνύματα μέσω facebook των νέων της Βυτίνας σχετικά με τη νόσο, τα οποία δείχνουν τεράστια ωριμότητα και υπευθυνότητα. Ανύπαρκτοι πλέον οι επισκέπτες του Σαββατοκύριακου και όλα τα ξενοδοχεία, οι ταβέρνες και άλλα καταστήματα παραμένουν κλειστά. Όπως καταλαβαίνετε η τοπική επικαιρότητα έχει «πέσει» στο μηδέν. Όσοι κυκλοφορούν στους δρόμους είναι για να καλύψουν τις βασικές καθημερινές ανάγκες της διατροφής και της προμήθειας φαρμάκων. Οι καιρικές συνθήκες ευνοούν την παραμονή στο σπίτι, αφού αυτό το Σαββατοκύριακο υπάρχει ηλιοφάνεια και ήπιος καιρός. Λέτε να μπήκε η Βυτινιώτικη άνοιξη χωρίς να αισθανθούμε φέτος την ένταση του χειμώνα; Θα δούμε μέχρι να βγει ο Μάρτης.

25η Μαρτίου: Εθνική γιορτή με έρημους τους δρόμους χωρίς καμία εκδήλωση. Η εκκλησία κλειστή, το ίδιο τα

σχολεία και το μνημείο των πεσόντων στέκει σιωπηλό και μόνο του. Ο «Κορωνοϊός» δημιούργησε πρωτόγνωρες συνθήκες. Η ημέρα ξεκίνησε με ξάστερο ουρανό αλλά σιγά-σιγά συννέφιασε μέχρι που στις 11, την ώρα που γινόταν άλλοτε η παρέλαση, συννέφιασε αρκετά, όπως φαίνεται και στη φωτογραφία της web camera, λες και η φύση συμπαρίσται στη βαριά ατμόσφαιρα της φετινής απομόνωσης και ερημιάς. Από βραδύς έρριξε χιονάκι και το πρωί είδαμε την «Πατερίτσα» ασπρισμένη μέχρι το «Αλωνάκι». Ποτέ η Βυτίνα δεν ήταν έτσι έρημη παρά μόνο, όπως θυμήθηκαν όσοι από τους πολύ παλιούς ζουν ακόμα, στα χρόνια της Γερμανικής κατοχής. Αυτή η καταστροφική επιδημία μας άλλαξε τελείως τον ρυθμό της ζωής. Τα περισσότερα καταστήματα κλειστά, οι ντόπιοι κάτοικοι κλεισμένοι στα σπίτια τους και από επισκέπτες ούτε δείγμα. Είναι μια πρωτόγνωρη εμπειρία, που οι μόνιμοι κάτοικοι δοκιμάζουν για πρώτη φορά. Ελπίζουμε ότι θα περάσουμε με επιτυχία και αυτή τη δοκιμασία. Νοερά στρέφουμε μέσα από τα σπίτια μας τον νου μας στους μεγάλους πρωταγωνιστές της επανάστασης του 1821 και σε αυτούς που θυσιάστηκαν για να ζούμε ελεύθεροι και με αυτόν τον ιδιόμορφο τρόπο τους τιμούμε. Όσα Βυτινιώτικα σπίτια είναι ανοικτά σημαιοστολιστηκαν σήμερα δείχνοντας με αυτόν τον τρόπο τον σεβασμό στην ημέρα. Ευχόμαστε του χρόνου, που θα γιορτάσουμε τα 200 χρόνια από την επανάσταση οι συνθήκες να είναι τέτοιες, που θα επιτρέψουν τον λαμπρό εορτασμό. Όσοι ήρθαν εδώ τις τελευταίες ημέρες ειδοποιήθηκαν να μείνουν περιορισμένοι στα σπίτια τους χωρίς επικοινωνία με τους ντόπιους από φόβο μετάδοσης της νόσου!

Τελευταία εβδομάδα του Μάρτη και πρώτη εβδομάδα των αυστηρών περιοριστικών μέτρων. Καμία κίνηση στους δρόμους παρά μόνο για προμήθεια τροφίμων ή επίσκεψη στο φαρμακείο. Τα περισσότερα καταστήματα κλειστά και μόνο αυτά που εμπορεύονται αγαθά καθημερινής χρήσης παραμένουν ανοικτά. Η πλατεία και οι καφετέριες, που αποτελούν την «καρδιά» του χωριού έρημες και φυσικά η τοπική επικαιρότητα, ο σχολιασμός και η επικοινωνία ανύπαρκτη! Τίποτα δεν θυμίζει τη ζωντανή κωμόπολη με τη ζωηρή κίνηση του Σαββατοκύριακου, τα πολλά καταστήματα και τις καφετέριες, τις ταβέρνες και όλα τα άλλα. Όλοι ελπίζουμε ότι η περιπέτεια αυτή θα λάβει κάποια στιγμή αίσιο τέλος. Ήπιος Μαρτιάτικος καιρός, τον οποίο δεν μπορούμε να τον απολαύσουμε, αφού μένουμε κλεισμένοι στο σπίτι. Ευτυχώς που υπάρχουν τα σύγχρονα μέσα όπως το facebook, το viber και άλλα που μας επιτρέπουν να υποκαθιστούμε την επικοινωνία, τουλάχιστον οι νεώτεροι και όσοι γνωρίζουν τη χρήση τους.

Τελευταίο Σαββατοκύριακο του Μάρτη: Ο φανατικός φίλος της

σθλής περισσότερο παρατηρητικός ανήγγειλε όλο χαρά το πρώτο χελιδόνι, προπομπό των άλλων, που είδε αυτές τις ημέρες. Η δυνατή βροχή που έπεσε μεσοβδόμαδα πόντισε τη γη που είχε αρχίσει να ξεραίνεται. Οι μυγδαλιές άνοιξαν δίνοντας ένα χαρούμενο τόνο στη Βυτινιώτικη φύση και δημιουργώντας μια καλαισθητή εικόνα που την απολαμβάνουμε από τα μπαλκόνια και τις ταράτσες λόγω της απαγόρευσης της κυκλοφορίας. Ευτυχώς που πολλά «γρασίδια» γύρω από τα σπίτια έχουν μυγδαλιές και μπορούμε να απολαύσουμε το θέαμα. Το πιο «βουβό» Σαββατοκύριακο χωρίς καμία κίνηση επισκεπτών και ντόπιων. Ο δρόμοι κενοί, όπως σχολιάζουμε και τις άλλες μέρες, και τα καταστήματα κλειστά. Ελάχιστοι κινούνται για προσωπικές ανάγκες. Δυστυχώς όπως φαίνεται η κατάσταση αυτή θα διαρκέσει πολύ και πιθανόν και το Πάσχα να είναι «βουβό»! Το Σάββατο το βράδυ βάλουμε τα ωρολόγια μια ώρα μπροστά. Όμως με τον εγκλεισμό στο σπίτι δεν έγινε σε πολλούς αντιληπτό!

Πρωταπριλιά: «Μένουμε σπίτι». Το σήμα αυτό έγινε «ολόγκαν» και εδώ και δεν είναι ψέματα, όπως το καλέι η ημέρα. Τα «πρωταπριλιάτικα ψέματα» φέτος δεν είχαν εφαρμογή, αφού δεν υπήρχε επικοινωνία και όλοι είμαστε κλεισμένοι στα σπίτια μας. Μάθαμε για τον θάνατο του Μανώλη του Γλέζου, του συμβόλου της αντίστασης μαζί με τον «δικό» μας τον Λάκη τον Σάντα. Ο αιμνηστικός Γλέζος διατηρούσε σχέσεις με τον τόπο μας όσο ζούσε, αφού τον είχε επισκεφθεί και με την ευκαιρία των ετήσιων εορτών προς τιμή του Ματθαίου του Πόταγα αλλά και αποδίδοντας τιμή στον φίλο του, όπως ο ίδιος έλεγε, τον Λάκη τον Σάντα. Εξάλλου αυτός ήταν που εκφώνησε και τον επικήδειο στην κηδεία του Σάντα. Ας είναι καλοτάξιδος εκεί που πάει, αφού το κατέβασμα της Γερμανικής σημαίας από την Ακρόπολη το 1941 αποτέλεσε κορυφαία πράξη αντίστασης παγκόσμιας εμβέλειας. Η σημερινή μέρα ξημέρωσε με συννεφιά και θερμοκρασία γύρω στους 10ο C. Οι μετεωρολογικές προβλέψεις αναγγέλλουν αλλαγή του καιρού. Θα δούμε. Τα μέτρα τηρούνται με απόλυτη «ευλάβεια» από όλους μας. Σήμερα μάθαμε ότι για πρώτη φορά θα κάνουμε Πάσχα μόνοι μας και η κατάμεστη πλατεία τη νύχτα της Ανάστασης θα είναι έρημη φέτος. Οι επιπτώσεις στους επαγγελματίες του τόπου μας θα είναι πολύ δυσμενείς όπως σε όλη την Ελλάδα, αλλά και οι συνθήκες, που αντιμετωπίζουμε, είναι πρωτόγνωρες.

1ο Σαββατοκύριακο του Απρίλη: Συνεχίζεται η απομόνωση του Κορωνοϊού. Μένουμε κλεισμένοι στα σπίτια και βγαίνουμε έξω μόνο για την κάλυψη των αναγκών μας. Έχουμε να δούμε τους γνωστούς μας ένα μήνα και πλέον. Η άνοιξη, παρόλες τις καιρικές ανωμαλίες της αρχής του μήνα, φαίνεται να δείχνει το πρόσωπό της. Αρκετοί από αυτούς που διαθέτουν σπίτια εδώ έχουν εμφανισθεί όχι για Πάσχα, όπως άλλα χρόνια, αλλά από τον φόβο του Κορωνοϊού. Μπαίνουμε στη «βουβή εβδομάδα», που είναι χρόνος ετοιμασίας για τη Μεγάλη εβδομάδα και το Πάσχα. Φέτος όμως θα περάσει μακριά από ετοιμασίες και εκκλησίες. «Αναγκαίο κακό» λόγω της πανδημίας. Την Παρασκευή παρακολουθήσαμε από την τηλεόραση τον «Ακάθιστο ύμνο» και θυμηθήκαμε άλλοτε που πηγαίναμε στο μοναστήρι της Κερνίτσας, ή αν αυτό δεν ήταν δυνατόν, στον Άγιο Τρύφωνα. Οι μέρες το καλούν, ώστε να αναφερόμαστε σε θρησκευτικά δρώμενα. Εξάλλου έχει εκλείψει κάθε είδους επικαιρότητα. «Μένουμε κλεισμένοι στο σπίτι» όπως είναι το σλόγκαν των ημερών. Οπωσδήποτε οι συνθήκες είναι πρωτόγνωρες και θα μνημονεύονται από τους μεταγενέστερους ως κάτι το ιστορικό όπως συμβαίνει για όλες τις «πανδημίες» της ανθρωπότητας μέχρι σήμερα.

Το Σάββατο βροχερό με βαρύ αλλά ανοιξιάτικο καιρό δηλαδή κάπως ήπιες συνθήκες με θερμοκρασίες μονοψήφιας αλλά όχι κάτω του μηδενός. Ο ίδιος καιρός και την Κυριακή σε μια έρημη Βυτίνα χωρίς ίχνος κίνησης και μόνο με όσους βιαστικά διασχίζουν τους δρόμους για την προμήθεια κάποιων αναγκαίων. Τα καταστήματα τροφίμων κατά τη διάρκεια της απαγόρευσης της κυκλοφορίας εφαρμόζουν τη μέθοδο του delivery και εξυπηρετούν τις ανάγκες ιδιαίτερα των υπερηλικών και των ξένων που δεν βγαίνουν από τα σπίτια λόγω καραντίνας.

Η «βουβή εβδομάδα». Μια εβδομάδα προ της «Μεγάλης». Άλλοτε θα ήταν περίοδος ετοιμασίας για την υποδοχή του Πάσχα και την οργάνωση της υποδοχής των πολλών επισκεπτών, που άλλα χρόνια έφταναν μέχρις εδώ, για να περάσουν τη μεγάλη θρησκευτική γιορτή. Φέτος η εβδομάδα αυτή επαληθεύει την ονομασία της. Πραγματικά «Βουβή». Τίποτα δεν κινείται. Έρημη η πλατεία. Έρημοι οι δρόμοι. Κλειστά τα περισσότερα μαγαζιά. Κάποιοι βιαστικά πάνε μέχρι το φαρμακείο ή τα καταστήματα τροφίμων για την προμήθεια των απαραίτητων. Η άλλοτε «ζωντανή» Βυτίνα έχει γίνει μια έρημη κωμόπολη όπως και οι άλλες. Άδεια και κλειστή η εκκλησία του Αγίου Τρύφωνα που και αυτή ετοιμαζόταν για τις ακολουθίες της Μεγάλης Εβδομάδας. Φέτος θα παρακολουθήσουμε από την τηλεόραση τα θρησκευτικά δρώμενα της περιόδου αυτής. Ακόμα και το νεκροταφείο έρημο με σβηστά τα καντήλια, τα οποία οι Βυτινιώτες, γνωστοί για τον σεβασμό τους στους νεκρούς τους, φρόντιζαν την περίοδο αυτή να είναι αναμμένα. Τη Δευτέρα και την Τρίτη το κρύο ήταν αισθητό και έκανε απαραίτητη τη θέρμανση. Ο ήλιος παίζει «κρυφτό». Άλλοτε εμφανίζεται και άλλοτε χάνεται πίσω από τα σύννεφα. Η «Πατερίτσα» είναι ακόμα ασπρισμένη από το τελευταίο χιόνι του Απρίλη! Όσοι κυκλοφορούν στους δρόμους οι περισσότεροι είναι με μάσκες και αποφεύγουν τους χαιρετισμούς.

Μεγαλοβδόμαδο: Ξεκίνησε το Μεγαλοβδόμαδο από την Κυριακή

Ο Απριλιάτικος Μυλάοντας (φωτογραφία της Νίκης Καλδή).

των Βαΐων με λαμπρό καιρό και πολύ καλή θερμοκρασία για την εποχή. Ως προς τα άλλα τίποτα δεν θυμίζει το Πάσχα που έρχεται. Ούτε ιερουργίες, ούτε ετοιμασίες ιδιωτών και επαγγελματιών. Όλοι μένουμε κλεισμένοι στα σπίτια με τις συνθήκες του κορωνοϊού. Κάποιοι νεαροί, για να «σπάσουν» τη μονοτονία της απομόνωσης, κάνουν κοντινές ανοιξιάτικες εξορμήσεις από όπου και η φωτογραφία από ανάρτηση στο facebook. Η Βυτίνα όσο περνάει οι μέρες της Μ. Εβδομάδας δείχνει όλο και πιο καθαρά το ανοιξιάτικο πρόσωπό της λες και θέλει να κάνει πιο έντονη την έλλειψη και τον εγκλεισμό στο σπίτι του φετινού Πάσχα. Παρακολουθούμε από την τηλεόραση τις βραδινές ιεροτελεστίες και νοσταλγούμε την κατάλυση των περασμένων ετών. Η Μ. Πέμπτη με λαμπρό ουρανό και θερμοκρασία γύρω στους 16ο C. Οι ντόπιοι, ένας-ένας, επισκέπτονται το τοπικό κρεοπωλείο των αδελφών Μαυρουδή για το Πασχαλινό αρνί που φέτος θα είναι μισό, αφού θα ψηθεί στο φούρνο. Από όσα σπίτια είναι ανοικτά οι Πασχαλινές ετοιμασίες, όσο περνάει οι μέρες, είναι και πιο έντονες με τα πα-

σαλινά κουλούρια και το βάψιμο των αυγών την Μ. Πέμπτη. Η παράδοση διατηρείται στον τόπο μας κάτω από οποιοδήποτε συνθήκες. Σε όσα σπίτια δεν παρασκευάζονται πασχαλινά κουλούρια και αυγά το ζαχαροπλαστέιο του Γιώργου του Κουρεμένου τα προσφέρει σε αφθονία, ώστε να αναπληρωθεί η έλλειψη. Η οργανωμένη αγορά της Βυτίνας και σε αυτή τη δύσκολη περίοδο έδειξε το καλό της πρόσωπο και την πλήρη εξυπηρέτηση των ντόπιων και περισσότερο των ανήμπορων με την οργάνωση delivery. Σιωπηλός ο επιτάφιος με την περιφορά του να γίνεται μέσα στην εκκλησία χωρίς την παρουσία πιστών. Για πρώτη φορά δεν ανάψαμε το καντήλι στα αγαπημένα μας πρόσωπα που αναπαύονται στο νεκροταφείο, αφού αυτό ήταν κλειστό και απαγορεύτηκαν οι επισκέψεις. Στη ίδια ατμόσφαιρα κύλησε και το Μ. Σάββατο. Σιωπηλό με σχεδόν έρημους τους δρόμους.

Κυριακή του Πάσχα. Βουβή και αυτή χωρίς καμία κίνηση. Θυμόμαστε την περυσινή κοσμοπλημμύρα, το αδιαχώρητο των δρόμων, τις ζωντανές γειτονιές, τα ανοικτά σπίτια. Τίποτα από όλα αυτά. Ελάχι-

Μεσημέρι του Πάσχα στην έρημη πλατεία.

στοι στους δρόμους και ακόμα λιγότεροι στην πλατεία και αυτοί μακριά ο ένας από τον άλλο. Τρεις μόνιμοι κάτοικοι το μεσημέρι συζητούσαν στην πλατεία για ανταλλαγή ευκών μεταξύ των οποίων και ο πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου σε απόσταση τριών μέτρων ο ένας από τον άλλο. Και τα χωριά «έρημα» μόνο με τους ντόπιους και κλειστές τις εκκλησίες. Σε κάποια ακούστηκαν οι καμπάνες για να αναγγείλουν το «Χριστός Ανέστη». Όλοι στημένοι μπροστά στις τηλεοράσεις έκαναν Ανάσταση. Ευτυχώς που υπάρχουν οι αυλές και ο περίγυρος των σπιτιών και ο εγκλεισμός είναι κάπως πιο χαλαρός σε σχέση με αυτόν που επικρατεί στις μεγαλουπόλεις όπως διαπιστώνουμε από τα δελτία ειδήσεων. Φυσικά ούτε λόγος για ψήσιμο αρνιού, αφού οι ηλεκτρικοί φούρνοι το μονοπόλησαν φέτος. Στον ίδιο ρυθμό και η Δευτέρα του Πάσχα και η Πασχαλινή εβδομάδα. Το μόνο που θύμιζε τη μεγάλη γιορτή ήταν ο θαυμάσιος καιρός που πραγματικά φέτος, παρόλο που το Πάσχα δεν ήταν «όψιμο», ήταν εξαιρετικά λαμπρό με υψηλή θερμοκρασία λες και αυτός είχε συμμαχήσει, για να κάνει πιο προκλητική την ανάγκη για έξοδο σε ανοικτούς χώρους! Η ανταλλαγή των ευκών έγινε φέτος μέσω facebook, τηλεφώνου και viber. Όλοι εξοικειωθήκαμε στη σύγχρονη τεχνολογία!

Πασχαλοβδόμαδο: Τη Δευτέρα του Πάσχα άρχισε το Πασχαλοβδόμαδο, που άλλοτε ήταν περίοδος γιορταστικής χαρούμενης ατμόσφαιρας και ανοιξιάτικων εξορμήσεων, ενώ σήμερα περίοδος αποκλεισμού και σουχιάς. Ο καιρός άλλαξε την εβδομάδα αυτή και επικράτησαν μονοψήφιας θερμοκρασίες σε αντίθεση με την προηγούμενη, που ήταν υψηλές. Περνάει κανείς μπροστά από τα ξενοδοχεία που άλλοτε ήταν πολύβουα και κέντρα υποδοχής των επισκεπτών, ενώ σήμερα τα βλέπει να παραμένουν κλειστά και βουβά! Το ίδιο και οι ταβέρνες και οι καφετέριες. Το παλιότερο σλόγκαν «πάμε στη Βυτίνα για καφέ ή φαγητό» σήμερα γίνεται ανέφικτο! Την Πέμπτη, η γιορτή του Αϊ Γιώργη, η κατεξοχήν ανοιξιάτικη γιορτή και η επόμενη της Ζωοδόχου Πηγής

Συνέχεια στη σελίδα 4

ΑΓΑΠΗΤΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΣ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ.
Είναι ο μοναδικός πόρος έκδοσης. Τη συνδρομή σου μπορείς να τη στέλνεις ταχυδρομικά στη διεύθυνση του συλλόγου Τ.Θ. 3456, Τ.Κ. 10210 ή στην ALPHA BANK ονομαστικά στον λογαριασμό IBAN: GR 3901 4017 9017 9002 1010 84697.
Επίσης μπλοκ εισπράξεων έχουν τα μέλη του Δ.Σ. και ο ανταποκριτής μας στη Βυτίνα κ. Σταύρος Γιαβής. Σε ευχαριστούμε που μας θυμιάσει.

ΝΕΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

- Στη συνεδρίαση του Δημοτικού συμβουλίου στις 9-3-2020 με μεγάλη πλειοψηφία εγκρίθηκε η χρηματοδότηση με 6.000€ του «ανταμώνματος» μοτοσυκλέτας στις 10/7/2020 στη Βυτίνα. Μειοψήφησε μόνο ο δημοτικός σύμβουλος κ. Φράγκος. Να σημειώσουμε ότι για την ίδια εκδήλωση άλλες 17.000€ θα διαθέσει η περιφέρεια Πελοποννήσου. Ελπίζουμε ότι μέχρι τότε θα έχουν αρθεί οι περιορισμοί λόγω της πανδημίας.
- Μετά τους μεγάλους κινδύνους και τις ιδιαίτερες συνθήκες, που δημιούργησε η επιδημία του «Κορωνοϊού» ο Δήμος Γορτυνίας με ιδιαίτερη ανακοίνωσή του έκανε γνωστό στους μόνιμους κατοίκους του Δήμου ότι επεκτείνονται οι υπηρεσίες της «Βοήθειας στο σπίτι» παρέχοντας διευκολύνσεις σε ηλικιωμένα άτομα ή σε όσους ανήκουν σε ευπαθείς ομάδες και χρήζουν βοήθειας ή εξυπηρέτησης για πολλές και διαφορετικές ανάγκες τους, που προέρχονται από την εξάπλωση της επιδημίας. Συγχρόνως γνωστοποίησε τα ονόματα των δημοτικών υπαλλήλων και τα τηλέφωνα που εξυπηρετούν τις δημοτικές ενότητες. Για τη δημοτική ενότητα Βυτίνας υπεύθυνες είναι οι κ.κ. Πρωΐμου Δήμητρα και Βασιλοπούλου Ασήμη. Αυτή είναι μια ακόμα ενέργεια του Δήμου για την αντιμετώπιση των νέων αναγκών που δημιούργησε η επιδημία.
- Ο Δήμος προς αντιμετώπιση άμεσων αναγκών κάποιων δημοτών εξαιτίας του Κορωνοϊού στις 17-3 εξέδωσε την εξής ανακοίνωση: «Ο Δήμος Γορτυνίας με αίσθημα κοινωνικής προσφοράς και ευαισθητοποίησης παραμένει κοντά στους δημότες του για ακόμη μια φορά προκειμένου να αντιμετωπιστεί η νέα καθημερινότητα, όπως αυτή διαμορφώθηκε με την εμφάνιση του κορωνοϊού. Για το σκοπό αυτό, κάνει γνωστό ότι σε περίπτωση που υπάρχουν συμπολίτες μας στο Δήμο, οι οποίοι αντιμετωπίζουν οξύ πρόβλημα επιβίωσης, ο Δήμος Γορτυνίας και η Δημοτική Κοινωνικής Επιχείρηση (ΔΗ.Κ.Ε.Γ.) θα φροντίσουν για την κάλυψη των τρεχουσών αναγκών τους. Επιστημαίνεται δε ότι η διαχείριση των αιτημάτων θα γίνει με απόλυτη διακριτικότητα και εξομότηα».
- Κείμενο με έκκληση-προτροπή, όπως το ονόμασε, απύθην ο Δήμος αφενός προς τους μελλοντικούς επισκέπτες της Γορτυνίας, ώστε να αναβάλλουν την επίσκεψή τους στα πλαίσια της αντιμετώπισης του «Κορωνοϊού» και αφετέρου στους μόνιμους κατοίκους, ώστε να μένουν στα σπίτια τους. Το κείμενο έχει ως εξής: «Γορτύνιες & Γορτύνιοι, Συμπατριώτισσες & συμπατριώτες, Φίλες & φίλοι της Γορτυνίας, Η παγκόσμια κοινότητα, η ελληνική κοινωνία και ο Δήμος μας με πόνο ψυχής βιώνουν τις δραματικές εξελίξεις που συντελούνται από την εξάπλωση του κορωνοϊού – COVID-19, σε ολόκληρη την υφήλιο. Ως Δήμος καταβάλλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια να θωρακίσουμε την περιοχή μας, να προστατέψουμε τους δημότες μας και τους πολίτες και να φροντίσουμε για την κάλυψη όποιων αναγκών υπάρχουν για κάθε άνθρωπο. Η ψυχή και ο πλούτος της ερημωμένης Γορτυνίας είσασε εσείς, οι άνθρωποι της όπου γης. Γνωρίζοντας την αγάπη σας για τον τόπο μας και για τους συνανθρώπους μας και την υπευθυνότητα που σας διακρίνει, απευθύνομε έκκληση – παράκληση, μέχρι τη λήξη των μέτρων, να μην έρχεστε στα χωριά της Γορτυνίας. Είναι χρέος και ευθύνη όλων μας να υπακούσουμε στις οδηγίες και τις εντολές των επιστημόνων και της πολιτείας, να προφυλάξουμε τους εαυτούς μας και να προστατέψουμε τους ανθρώπους που αγαπάμε. Είναι η πρώτη φορά που σας ζητάμε να μείνετε μακριά μας. Γνωρίζετε όμως καλά ότι στα χωριά μας ζουν μόνιμα μεγάλης ηλικίας άνθρωποι και εάν προκύψει οποιοδήποτε θέμα οι υποδομές και οι παροχές στην υγεία είναι ελάχιστες και η αντιμετώπιση εξαιρετικά δύσκολη. Είμαστε σίγουροι ότι θα υπακούσετε, με γνώμονα πάντα την αγάπη και τον σεβασμό στο συνάνθρωπό μας και στην ελληνική πολιτεία. Ευελπιστούμε στο αίσιο τέλος

αυτής της περιπέτειας και σας περιμένουμε όλες και όλους το καλοκαίρι, στα χωριά πανηγύρια των χωριών μας, να σμιζουμε και να διασκεδάσουμε όλοι μαζί. ΔΕΝ ΦΟΒΟΜΑΣΤΕ – ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΜΑΣΤΕ - ΜΕΝΟΥΜΕ ΣΠΙΤΙ!»

- Στο πλαίσιο εκτάκτων μέτρων που κρίνονται αναγκαία για την αντιμετώπιση και τον περιορισμό διάδοσης του κορωνοϊού – COVID-19, ο Δήμος πραγματοποίησε προληπτικά απολυμάνσεις με κατάλληλο συνεργείο, δημοτικών και δημοσίων κτιρίων, σε όλες τις δημοτικές ενότητες. Στις απολυμάνσεις συμμετείχαν οι δημόσιοι χώροι, τα δημοτικά ακίνητα, τα κέντρα υγείας, τα ιατρεία, τα κτίρια των αστυνομικών υπηρεσιών, της Πυροσβεστικής καθώς και τα οχήματα του Δήμου και των υπηρεσιών. Οι απολυμάνσεις θα συνεχίζονται προληπτικά για όσο χρονικό διάστημα απαιτηθεί με στόχο την προστασία όλων των δημοτών.
- Ανακοίνωση για την 25η Μαρτίου και τον ιδιαίτερο εορτασμό της λόγω των απαγορεύσεων εξέδωσε ο Δήμος, η οποία έχει ως εξής: «Λόγω των πρωτόγωνων καταστάσεων που ζούμε και με μοναδικό στόχο την αποφυγή εξάπλωσης του κορωνοϊού και την προστασία της δημόσιας υγείας, η ελληνική πολιτεία αποφάσισε τη ματαίωση όλων των εκδηλώσεων για τον εορτασμό της Εθνικής Επετείου της 25ης Μαρτίου 1821. Ως εκ τούτου δεν θα τελεστούν δοξολογίες, δεν θα εκφωνηθούν πανηγυρικοί, δεν θα πραγματοποιηθούν καταθέσεις στεφάνων, παρελάσεις και λοιπές εορταστικές εκδηλώσεις. Η ματαίωση τους σε καμία περίπτωση δεν απαξιώνει ή μειώνει τις οφειλόμενες τιμές προς τους ήρωες της Ελληνικής Επανάστασης του 1821. Ως Δήμος, τιμώντας την Εθνική μας Επέτειο και τους ήρωες μας, καλούμε όλους τους πολίτες να αναρτήσουν παντού την Ελληνική μας Σημαία. Υψώνουμε όλοι την Γαλανόλευκη, το Ιερό Σύμβολο του Ελληνικού Έθνους και της Ορθοδοξίας. Τιμούμε τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, τον Άγιο Γρηγόριο τον Ε΄, τον Παλαιών Πατρών Γερμανό, τους Πλαπούταιους, τους Δελιγιανναίους, τον Καραβόγιαννη και όλους τους ήρωες του 1821. Με εθνική ενότητα, ομοψυχία, υπακοή στην επιστήμη και τους νόμους και πίστη στο Θεό και την Παναγία θα ξεπεράσουμε και αυτή τη δοκιμασία».
- Ο Δήμος πάντα ευαίσθητος προς την κοινωνική προσφορά και τις ανάγκες του καθενός εξέδωσε ανακοίνωση για εθελοντική αιμοδοσία συμπαριστάμενος στη σχετική πρωτοβουλία της περιφέρειας Πελοποννήσου και του Παναρκαδικού νοσοκομείου. Η ανακοίνωση λέει: «Η ανάγκη για αίμα σήμερα είναι μεγαλύτερη από ποτέ. Για τον λόγο αυτό στηρίζουμε την πρωτοβουλία της Περιφέρειας Πελοποννήσου και του Παναρκαδικού Νοσοκομείου, διοργάνωση εθελοντικής αιμοδοσίας στον χώρο του γυμναστηρίου του 2ου Δημοτικού Σχολείου Τρίπολης από τις 26.03.2020 έως τις 28.03.2020 και ώρες 09.00-14.00 και κ α λ ο ύ μ ε τους εθελοντές αιμοδότες καθώς και όλους τους δημότες μας να συνδράμουν στην προσπάθεια αναπλήρωσης των αποθεμάτων αίματος της χώρας στην δύσκολη περίοδο που διανύουμε».
- Ο Δήμαρχος Γορτυνίας εμφανίστηκε τη Μεγάλη Δευτέρα στο μεσημβρινό δελτίο του τηλεοπτικού σταθμού Star και έκανε δηλώσεις για την επισκεψιμότητα των ημερών στη Γορτυνία. Ανέφερε ότι οι κάτοικοι οι οποίοι είναι υπέρηλικες και βρίσκονται στο ποσοστό μεγάλης επικινδυνότητας υπακούν στα μέτρα, ενώ οι επισκέπτες έχουν μειωθεί στο ελάχιστο κάτι που ελπίζει να συνεχιστεί και το Πάσχα. Τόνισε ότι στη Γορτυνία η καραντίνα είναι ευκολότερη για τους κατοίκους και λόγω φυσικού περιβάλλοντος και λόγω της ιδιαιτερότητας των κατοικιών με τις αυλές και τους περιβάλλοντες χώρους. Ευχήθηκε δε σε όλους ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ και ζήτησε η ματαιωθείσα φετινή πασχαλινή επίσκεψη να πραγματοποιηθεί του χρόνου.

ΒΥΤΙΝΙΩΤΙΚΑ... και άλλα

Συνέχεια από τη σελίδα 3

πέρασαν και αυτές στην αδράνεια και τη σιωπή. Ο παπά Νικόλας «λειτούργησε» μόνος του με τον παπά Χρυσόστομο. Ο ένας λειτούργησε και ο άλλος έψελνε σε μια τελείως άδεια εκκλησία. Οι Γιώργηδες και οι Γεωργίτες της Βυτίνας δεν γιόρτασαν αλλά μόνο δέχτηκαν τηλεφωνικές και διαδικτυακές ευχές. Τα κελிடόνια πλέον διασχίζουν ελεύθερα τον ουρανό και τις τελευταίες μέρες ακούστηκε και το πρώτο λάλημα του κούκου! Η ακαλιέργητη Βυτινιώτικη ύπαιθρος σιγά-σιγά ανθίζει και οι πρώτες παπαρούνες κοκκινίζουν τον τόπο.

Τελευταίο Σαββατοκύριο του Απρίλη: Τελειώνει και ο μεσαίος μήνας της άνοιξης. Ο πιο δύσκολος και ιδιόμορφος μήνας των τελευταίων χρόνων με την καραντίνα και τον μη εορτασμό του Πάσχα. Παρόλα αυτά τον περάσαμε με αυτοσυγκράτηση και υπομονή! Δεν ξέρουμε πως θα «περπατήσει» ο Μάης. Πάντως από ό,τι ακούμε τα σχολεία θα λειτουργήσουν πάλι και τα μέτρα να είναι πιο χαλαρά. Οι καιρικές συνθήκες γλυκές ανοιξιάτικες κάτι που κάνει μεμονωμένους περιπατητές να πραγματοποιούν κοντινούς και μακρινούς περιπάτους. Ο καιρός περνάει με κλειστά καταστήματα πράγμα που ανησυχεί τον επαγγελματικό κόσμο, διότι ανακλύπουν πολλά προβλήματα ιδιαίτερα για εκείνους που δεν έχουν ιδιόκτητη επαγγελματική στέγη. Δυστυχώς ο «κορωνοϊός» πλήττει και τον επαγγελματικό κόσμο

της Βυτίνας όπως και σε όλη την Ελλάδα. Αν συνεχιστεί αυτή η κατάσταση δυστυχώς η επαγγελματική σεζόν τελειώνει με όλες τις φετινές αρνητικές οικονομικές επιπτώσεις. Μην ξεχνάμε η οικονομία της Βυτίνας στηρίζεται πλέον στον τουρισμό και από αυτόν εξαρτώνται οι τοπικές επιχειρήσεις. Ακόμα και το φημισμένο μέλι Βυτίνας κινείται μέσω της επισκεψιμότητας. Πολύ δύσκολη χρονιά. Ας ευχιστούμε να έχει τις λιγότερες αρνητικές επιπτώσεις για όλους και ιδιαίτερα για τους επαγγελματίες, που αποτελούν τον οικονομικό κορμό του τόπου. Και με αυτά τελείωσε το ανοιξιάτικο δίμηνο Μάρτη-Απρίλη. Σας παρουσιάσαμε όσο πιο ζωντανά γίνεται την περίοδο του «Κορωνοϊού» στον τόπο μας. Πολλά τοπικά περιστατικά επαναλαμβάνονται στην περιγραφή τους, αφού αυτό επέβαλλαν οι πρωτόγνωρες συνθήκες διαβίωσης. Ελπίζουμε να σας κρατήσαμε συντροφιά με Βυτινιώτικη αύρα. Ευχόμεστε σε όλους Χρόνια Πολλά και Χριστός Ανέστη με την ευχή: Του χρόνου Πάσχα στη Βυτίνα.

Στην παγκόσμια επικαιρότητα το μέλι Βυτίνας

Εν όψει της νέα περιόδου παραγωγής μελιού, η οποία ελπίζουμε να είναι πλούσια και να ενισχύσει οικονομικά τους μελοπαραγωγούς του τόπου μας, οι οποίοι είναι αρκετοί, το περίφημο τοπικό μέλι με την ονομασία «Βανίλια Μαινάλου- Βυτίνας» βρίσκεται πάλι στην επικαιρότητα με παγκόσμια μάλιστα προβολή. Πρόσφατα η Γερμανική πρεσβεία στην Ελλάδα με ένα εγκωμιαστικό κείμενο γραμμένο στα Ελληνικά και τα Γερμανικά το χαρακτηρίζει ως «χρυσό της Αρκαδικής γης». Στη συνέχεια το κείμενο αυτό, το οποίο πήρε μεγάλη πανευρωπαϊκή δημοσιότητα, δίνει πληροφορίες για την παραγωγή του γράφοντας τα εξής: «Το μέλι αυτό παράγεται από τη ρητίνη στον κορμό του μαύρου έλατου, στις ψηλές κορυφές του Μαινάλου, στην Αρκαδία. Αναγνωρίστηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση ως μέλι Προστατευμένης Ονομασίας Προέλευσης το 1996. Στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του συγκαταλέγονται το λαμπερό-περλέ του χρώμα, η γεύση του, που θυμίζει βανίλια, η χαμηλή περιεκτικότητα του σε σάκχαρο, γεγονός που το κάνει να μην κρυσταλλώνει ποτέ, και η υψηλή θρεπτική του αξία. Το μέλι προέρχεται κυρίως από το έλατο σε ποσοστό τουλάχιστον 80% ενώ η υπόλοιπη συμμετοχή είναι από ανθόμελο (όχι άνω του 20%) από άνθη της περιοχής. Οι αρχαίοι Έλληνες θεωρούσαν το μέλι ένα δώρο των Θεών, ενώ ο Ιπποκράτης συνιστούσε το μέλι για τη θεραπεία πολλών ασθενειών. Αξίζει να σημειωθεί ότι η ονομασία μελιού Ελάτης - Μαινάλου - Βανίλια- Βυτίνας χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό ποιότητας μελιού που παράγεται εντός της ζώνης της ελάτης του ορεινού συμπλέγματος του Μαινάλου μετά των γειτονικών περιοχών εικοσιπενταετών (24) Δήμων και Κοινοτήτων.» Αν αυτό δεν είναι η καλύτερη διαφήμιση πανευρωπαϊκού επιπέδου τότε ποια μπορεί να είναι;

ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

- Το απόγευμα της Τετάρτης 12-3 έγινε η πρώτη τακτική συνεδρίαση του δ. σ. μετά από αυτή στις 19-2 για τη συγκρότηση σε σώμα. Σε αυτήν ο πρόεδρος κ. Αγγελίδης ενημέρωσε τα υπόλοιπα μέλη για τις μέχρι σήμερα ενέργειες του σχετικά με τη γραφειοκρατική προώθηση των απαραίτητων ενεργειών της επισημοποίησης του νέου δ.σ. όπως υποβολή στην αρμόδια εφορεία της σύνθεσης του, στο αρμόδιο πρωτοδικείο και όπου αλλού είναι απαραίτητο. Στη συνέχεια συζητήθηκαν και προγραμματίστηκαν οι υπόλοιπες τρέχουσες ενέργειες δεδομένης της δυσκολίας των επομένων συνεδριάσεων λόγω του «κορωνοϊού». Επίσης ο πρόεδρος πρότεινε η επικοινωνία των μελών να γίνεται τηλεφωνικά και να προγραμματίζονται οι μελλοντικές ενέργειες έμμεσα.
- Ο σύλλογος αποφάσισε πέραν των μέσων επικοινωνίας που διαθέτει (ιστοσελίδα, εφημερίδα, αλληλογραφία) να δημιουργήσει και σελίδα στο facebook, ώστε να επικοινωνήσει ευκολότερα με τα μέλη του, ιδιαίτερα να νεώτερα. Την ευθύνη για τη σελίδα του facebook έχουν ο πρόεδρος κ. Αγγελίδης και ο αντιπρόεδρος κ. Χαλαμπόπουλος. Η διεύθυνση του facebook είναι: «**Σύλλογος απανταχού Βυτιναιών και φίλων της Βυτίνας «ο Άγιος Τρύφων»**». Επομένως τα μέλη και οι φίλοι του συλλόγου μπορούν να επικοινωνούν με τον σύλλογο μέσω της πιο πάνω διεύθυνσης και να γράφουν τη γνώμη τους. Κατά τη διάρκεια της κρίσης του Κορωνοϊού ο σύλλογος ανάρτησε τις ανακοινώσεις του Δημάρχου και άλλων φορέων, ώστε να γίνονται ευρύτερα γνωστές και να συντελείται καλύτερη ενημέρωση.

ΝΕΑ ΤΟΥ ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

- Μεγάλη δραστηριότητα αναπτύσσει το τοπικό συμβούλιο και προπαντός ο πρόεδρος του κ. Κατσούλιας από την ημέρα που επιβλήθηκαν οι απαγορευτικές διατάξεις λόγω «Κορωνοϊού» να εξυπηρετηθούν οι μόνιμοι κάτοικοι και να αντιμετωπισθούν τα τοπικά προβλήματα. Συμπεριλαμβανομένου ο κ. Κατσούλιας με τον Δήμαρχο κ. Κούλη ανάρτησε στο facebook ένα προτρεπτικό μήνυμα προς τους μελλοντικούς επισκέπτες αλλά και τους μόνιμους κατοίκους της Βυτίνας, για να περιορισθούν, όσο αυτό είναι δυνατόν, οι κίνδυνοι μετάδοσης της νόσου. Το μήνυμά του κ. Κατσούλια έχει ως εξής:
«Μαζί με την προτροπή του δημάρχου μας κ. Στάθη Κούλη για αυτοπεριορισμό, κάνω και εγώ έκκληση ως πρόεδρος της Βυτίνας σε όλους τους Γορτύνιους και περισσότερο στους Βυτιναιούς να μένουμε στα σπίτια μας, για να αποφύγουμε τη διασπορά του κορωνοϊού»

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΣΤΗ ΒΥΤΙΝΑ ΤΟ 3^ο ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Ο κ. Κανέντης στο ροντίουμ και η αίθουσα του συνεδρίου.

Για μια ακόμα φορά η Βυτίνα επιλέγεται ως τόπος πραγματοποίησης συνεδρίου και λόγω υποδομής και λόγω του ιδιαίτερου φυσικού κάλους, το οποίο εντυπωσιάζει πάντα και ευχαριστεί τον επισκέπτη δίνοντάς του την ευκαιρία να απολαύσει κάτι που είναι δυσεύρετο στα αστικά κέντρα. Όσοι λοιπόν επιλέγουν τη Βυτίνα ως συνεδριακό χώρο συνδυάζουν «το τερνικό μετά του ωφελίμου». Έτσι η εφορεία προσκόπων Ανατολικής Πελοποννήσου επέλεξε τη Βυτίνα, για να πραγματοποιήσει το 3ο περιφερειακό συνέδριο το διήμερο 7 και 8 Μαρτίου. Η εκδήλωση έλαβε χώρα στο Πανταζοπούλειο πνευματικό κέντρο μετά από συνεννόηση της εφορείας προσκόπων Ανατολικής Πελοποννήσου και του δήμου Γορτυνίας. Η εφορεία απέστειλε στο δήμο το αρ. 5/ 11-2-2020 έγγραφο με το οποίο αφενός ζήτησε τη συνδιοργάνωση του συνεδρίου με τον δήμο και την παραχώρηση του χώρου του Πανταζοπουλείου για την πραγματοποίησή του. Ο δήμος παραχώρησε τον χώρο και το συνέδριο έγινε το διήμερο που προαναφέρθηκε. Σε αυτό μίλησαν οργανωτικοί εκπρόσωποι προσκόπων της Ανατολικής Πελοποννήσου, ενώ τον εναρκτήριο χαιρετισμό εκπροσωπώντας τον δήμο έκανε το πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου κ. Φώτης Κατσούλιας. Κύριοι ομιλητές ήταν ο πρόεδρος του δ.σ. του ΣΕΠ κ. Ισίδωρος Κανέντης, ο γενικός έφορος του 1ου συστήματος Κρανιδίου κ. Τσούτουρας, η κ. Κοτσίνια έφορος της Γ.Ε. κλάδου προσκόπων και άλλα προσκοπικά στελέχη των συστημάτων Ανατολικής Πελοποννήσου. Ενημερωτικά να αναφέρουμε ότι η συγκεκριμένη προσκοπική εφορεία εδρεύει στην Τρίπολη, αντιπροσωπεύει τους νομούς Αρκαδίας, Λακωνίας, Μεσσηνίας, Αργολίδας και Κορινθίας και αριθμεί 600 ενήλικα και ανήλικα μέλη. Και να θυμίσουμε ότι αποστολή του προσκοπισμού είναι η διαπαιδαγώγηση των νέων σε ένα σύστημα αξιών, που θα βοηθήσει στην οικοδόμηση ενός καλύτερου κόσμου και μέσω του οποίου τα άτομα ολοκληρώνονται και διαδραματίζουν έναν εποικοδομητικό ρόλο στην κοινωνία. Σημειώτεον ότι ο προσκοπισμός στηρίζεται στην εθελοντική προσφορά. Να ευχαριστήσουμε την εφορεία προσκόπων Ανατολικής Πελοποννήσου, που επέλεξε τον τόπο μας για την οργάνωση του συνεδρίου της και να θυμίσουμε ότι η Βυτίνα είναι πάντοτε ευαίσθητη σε πρωτοβουλίες εθελοντισμού και ανθρωπιστικής προσφοράς με τρανταχτό παράδειγμα τον μεγάλο ευεργέτη Δημήτριο Πανταζόπουλο, στο πνευματικό κέντρο του οποίου πραγματοποιήθηκε το συνέδριο.

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΑΠΙΝΙΔΩΤΗ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΕΙΟ

κληροδότημα για τις τοπικές ανάγκες

Το λυπηρό περιστατικό της Καθαρής Δευτέρας, όταν ένας επισκέπτης της Βυτίνας έχασε τη ζωή του ενώ έπινε τον καφέ του στην πλατεία έδωσε αφορμή για πολλές συζητήσεις ως προς τη δυνατότητα αντιμετώπισης του δυσάρεστου γεγονότος και την πιθανή διάσωση του νεκρού. Στις συζητήσεις αναφέρθηκε η ανάγκη προμήθειας ενός φορητού απινιδωτή για την αντιμετώπιση τέτοιων δυσάρεστων περιστατικών και τη δυνατότητα διάσωσης κινδυνευόντων συνανθρώπων μας. Οι διαχειριστές του Πανταζοπουλείου κληροδοτήματος κ. κ Χριστόπουλος και Πλέσσιας μετά από ώριμη σκέψη αποφάσισαν να διαθέσουν το ποσό των 3.000 € περίπου για την προμήθεια ενός τέτοιου μηχανήματος, το οποίο μετά από συνεννόηση με τον πρόεδρο του τοπικού συμβουλίου κ. Κατσούλια θα τοποθετηθεί στο γραφείο του τοπικού συμβουλίου στην πλατεία. Οι απινιδωτές, που χρησιμοποιούνται σήμερα, όπως είναι γνωστόν, δεν περιρίζονται μόνο στα τμήματα επειγόντων περιστατικών των νοσοκομείων, αλλά πλέον τοποθετούνται σε δημόσιους χώρους, ξενοδοχεία, υπουργεία, συνεδριακούς και εκθεσιακούς χώρους, ακόμα και σε αυτοκίνητα. Ήδη με ιδιωτική πρωτοβουλία απινιδωτές έχουν αγοραστεί και τοποθετηθεί σε δημόσιους χώρους και σε άλλες

κωμοπόλεις της Γορτυνίας.

Ο αυτόματος εξωτερικός απινιδωτής αποτελείται από έναν μικρό υπολογιστή (μικροεπεξεργαστή), ηλεκτρικά κυκλώματα και αυτοκόλλητα επιθέματα ηλεκτροδίων. Οι περισσότεροι αυτόματοι εξωτερικοί απινιδωτές είναι σχεδιασμένοι, για να χρησιμοποιούνται υπό οποιοσδήποτε περιστασία, σε έκτακτες περιπτώσεις όπου δεν υπάρχει άμεση ιατρική βοήθεια και μπορούν να χρησιμοποιηθούν από οποιοδήποτε πολίτη ηλικίας άνω των 12 ετών, που έχει παρακολουθήσει ειδικά εκπαιδευτικά σεμινάρια καρδιοαναπνευστικής αναζωογόνησης, δηλαδή χρήση του αυτομάτου εξωτερικού απινιδωτή και της τεχνητής αναπνοής. Για τον χειρισμό της συσκευής θα εκπαιδευτούν κάποιοι μόνιμοι κάτοικοι της Βυτίνας, που μπορούν να βρίσκονται στο χώρο της πλατείας και ένας από αυτούς είναι και ο πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου κ. Κατσούλιας. Δεχόμαστε με πολύ μεγάλη ικανοποίηση την προσφορά του κληροδοτήματος και επαίνουμε τους διαχειριστές του για την επιλογή τους. Το Πανταζοπούλειο κληροδοτήμα για μια ακόμα φορά προσφέρει στην γενέτειρα του μεγάλου ευεργέτη Δημητρίου Πανταζοπούλου σημαντικές υπηρεσίες μετά από σώφρονα σκέψη των διαχειριστών, τους οποίους ευχαριστούμε για την απόφασή τους. Ο απινιδωτής για ένα μέρος όπως η Βυτίνα, που δέχεται τόσους πολλούς επισκέπτες κάθε χρόνο, είναι πλέον απαραίτητος για την αντιμετώπιση δυσάρεστων συμβάντων όπως το πρόσφατο με τον αιφνίδιο θάνατο του αειμνήστου Κώστα Παπαδημητρίου στην πλατεία της κωμόπολης.

Η ΒΥΤΙΝΑ ΠΡΟΒΑΛΛΕΤΑΙ ΠΑΛΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΤΟΠΙΚΕΣ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ

Στο προηγούμενο φύλλο της «ΒΥΤΙΝΑΣ» αναφέραμε τις περιπτώσεις προβολής του τόπου μας από τις τοπικές ιστοσελίδες είτε μέσα από την αναδημοσίευση κειμένων της εφημερίδας μας είτε μέσα από την δημοσίευση φωτογραφιών τοποθεσιών εξαιρετού φυσικού κάλλους. Και το δίμηνο αυτό συνεχίστηκε η προβολή αυτή, παρόλο που η επικαιρότητα του «κορωνοϊού» μονοπωλούσε το ενδιαφέρον και η ανάγκη πληροφόρησης ήταν πολύ μεγάλη. Έτσι λοιπόν η ιστοσελίδα Arkadia portal στις 22 Μαρτίου ανέβασε μια φωτογραφία από την εξαιρετη τοποθεσία της Βυτίνας «ψηλά κοτρώνια» ανάμεσα στα οποία περνάει ο Μυλάοντας, ο οποίος τους χειμερινούς μήνες έχει νερό ενώ στερεύει τους καλοκαιρινούς. Μόνο που στη λεζάντα της φωτογραφίας άλλαξε η ονομασία της τοποθεσίας και έγινε «Μαύρη Λιθάρια». Η φωτογραφία εστάλη στην ιστοσελίδα από τον χρήστη elatihills, η οποία δημοσιεύει τις πλέον εντυπωσιακές και η τοποθεσία αυτή της Βυτίνας είναι πραγματικά εντυπωσιακή και προκαλεί τον θαυμασμό για το μεγαλείο της φύσης. Η δεύτερη περίπτωση προβολής του τόπου μας αφορά την αναδημοσίευση ενός κειμένου της εφημερίδας «ΒΥΤΙΝΑ» το οποίο θεωρήθηκε εξαιρετικά ενδιαφέρον από απόψεως πολιτιστικής και λαογραφικής, διότι διασώζει και προβάλλει τοπικές παραδόσεις. Το κείμενο αυτό είναι τα «Γιορτοφόρια της Βυτίνας» του «Νοσταλγού» το οποίο δημοσιεύθηκε στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας στη «Λαογραφική σελίδα». Το κείμενο αυτό έτυχε ευνοϊκών σχολίων από πολλούς, διότι έφερε στη μνήμη τους έντονες εικόνες του παρελθόντος αλλά παρουσίασε και κατά γλαφυρό τρόπο την αστείρευτη πολιτιστική πηγή του τόπου μας. Τρίτη δημοσίευση πραγματοποιήσε η ίδια ιστοσελίδα στις 30 Μαρτίου αναδημοσιεύοντας την έρευνα του φιλόλογου Παναγιώτη Παπαδέλου σχετικά με τους ιστορικούς της Βυτίνας, που δημοσιεύτηκε και αυτή στο τελευταίο φύλλο της εφημερίδας μας. Εμείς να ευχαριστήσουμε θερμά τη φιλόξενη ιστοσελίδα Arkadia portal, η οποία πολλές φορές έχει προβάλλει με πολλούς τρόπους τον τόπο μας και να εκφράσουμε την ικανοποίησή μας κάθε φορά που αναφέρεται σε αυτόν.

Η ΕΞ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Ο περιορισμός της κυκλοφορίας, ο οποίος επιβλήθηκε λόγω «Κορωνοϊού», επέφερε τεράστιες αλλαγές αλλά και ανωμαλίες στην καθημερινή ζωή όλων των Ελλήνων και μια από αυτές ήταν και η διακοπή της λειτουργίας των σχολείων το πρώτο δεκαήμερο του Μάρτη. Φυσικά μέσα σε όλα τα σχολεία ήταν και αυτά της Βυτίνας όλων των βαθμίδων. Μετά τη διακοπή για πρώτη φορά ακούστηκε ο όρος «εξ αποστάσεως εκπαίδευση»,

ο οποίος μέχρι σήμερα ήταν άγνωστος για τους περισσότερους και λίγες φορές είχε εφαρμοστεί από τους μαθητές ενώ ήταν περισσότεροι γνωστές στους σπουδαστές της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Μέχρις τέλους Μάρτη η εξ αποστάσεως εκπαίδευση είχε εφαρμοστεί πανελλήνια και η εκπαιδευτική περιφέρεια της Αρκαδίας έστειλε αναλυτικές οδηγίες σε όλα τα σχολεία για την εφαρμογή της, ενώ ανάρτησε στο διαδικτυο τεχνικές οδηγίες και προς τους μαθητές και προς τους εκπαιδευτικούς. Το δημοτικό σχολείο Βυτίνας στην ιστοσελίδα του έδωσε οδηγίες και στους μαθητές του και στους γονείς τους για την εφαρμογή της νέας αυτής μεθόδου της διδασκαλίας από το σπίτι. Βέβαια η μορφή αυτή διδασκαλίας δεν μπορεί να αντικαταστήσει, όπως δήλωσε και η Υπουργός Παιδείας κ. Κεραμέως, τη φυσική διδασκαλία της αίθουσας και περισσότερο μπορεί να βοηθήσει στην εμπέδωση της μέχρι τότε διδαχθείσας ύλης και λιγότερο στην προώθησή της. Το κείμενο αυτό έχει σκοπό να ενημερώσει σε γενικές γραμμές και τους πλέον αδαείς στο νέο αυτό τρόπο διδασκαλίας, ο οποίος στο μέλλον ελπίζεται να συμπληρωθεί τη φυσική διδασκαλία της αίθουσας και να καλύψει τις ελλείψεις της.

Τι είναι λοιπόν «η εξ αποστάσεως διδασκαλία»; Είναι η μορφή εκπαίδευσης η υποβοηθούμενη από τα μέσα επικοινωνίας (ταχυδρομείο, (κοινό ή ηλεκτρονικό), ραδιόφωνο, τηλεόραση, κασέτες βίντεο, υπολογιστές, τηλεδιάσκεψη και άλλα) με μικρή ή καθόλου διαπροσωπική ή σε τάξη επαφή μεταξύ εκπαιδευτή και εκπαιδευόμενου. Ο όρος αυτός χρησιμοποιείται και από την UNESCO, και πρόκειται για ένα τομέα της εκπαίδευσης που αφορά την παιδαγωγική, την τεχνολογία και τον σχεδιασμό της εκπαιδευτικής δομής, που επιδιώκει την παροχή εκπαίδευσης, χωρίς την ανάγκη φυσικής παρουσίας στο χώρο που αυτή γίνεται. Από τα μέσα του περασμένου αιώνα λόγω της μεγάλης τεχνολογικής εξέλιξης επικρατούν ευνοϊκότερες συνθήκες για την εισαγωγή και υιοθέτηση ευέλικτων μορφών εκπαίδευσης, προσαρμοσμένων στα σύγχρονα κοινωνικά και οικονομικά δεδομένα. Έννοιες, όπως τεχνική εκπαίδευση, εξειδίκευση, εξ αποστάσεως εκπαίδευση, επαγγελματική κατάρτιση, συνεχιζόμενη εκπαίδευση, επιμόρφωση, δια βίου μάθηση έχουν μπει πλέον δυναμικά στο λεξιλόγιο της σύγχρονης εκπαίδευσης. Ωστόσο αυτές οι μορφές αποτελούν πόλο προβληματισμού και σημεία τριβής μεταξύ των θεωρητικών για το ρόλο που διαδραματίζουν στο εκπαιδευτικό σύστημα και για την αποτελεσματικότητά τους.

Σήμερα, η εκπαίδευση αυτή υλοποιείται σχεδόν αποκλειστικά με την υποστήριξη του υπολογιστή, και πιο συγκεκριμένα σε διαδικτυακό περιβάλλον. Το μέλλον της επομένως βρίσκεται σίγουρα στο διαδικτυο. Οι χρήστες, καθώς εξοικειώνονται όλο και περισσότερο με το διαδικτυο και τις υπηρεσίες του, αρχίζουν να το διαμορφώνουν. Όλο και περισσότερες υπηρεσίες του διαδικτυού επικεντρώνονται σε αυτό, κάνοντας ακόμα και τον σχετικό αρχάριο χρήστη σε εκπαιδευτή. Τα βασικά χαρακτηριστικά αυτών των υπηρεσιών είναι η ευκολία χρήσης τους, αλλά και η ευκολία περιήγησης στο περιεχόμενο. Έτσι, όχι μόνο υπάρχει μεγάλη ποσότητα πληροφοριών, υλικού και γνώσης, αλλά ο χρήστης έχει και τη δυνατότητα να την διαχειριστεί. Επομένως πρόκειται για ένα σύστημα εκπαίδευσης, το οποίο προσφέρει εκπαιδευτικά προγράμματα σε παιδιά και ενήλικους σε συνδυασμό με την συμβατική τους εκπαίδευση και έχει την δική του διδακτική μέθοδο.

Συμπερασματικά στις μέρες μας δεκάδες εκατομμύρια σπουδαστές ως επί το πλείστον παρακολουθούν ανοικτά πανεπιστήμια, εκπαιδευτικά κέντρα επιχειρήσεων, κολέγια εξ αποστάσεως κατάρτισης και τμήματα εξ αποστάσεως εκπαίδευσης συμβατικών ιδρυμάτων. Ο κόσμος των τηλεπικοινωνιακών τεχνολογιών της ηλεκτρονικής επανάστασης εισήλθε στον χώρο της εκπαίδευσης σήμερα κάνοντας εφικτή τη διδασκαλία πρόσωπο με πρόσωπο από απόσταση. Ηλεκτρονικές αίθουσες διδασκαλίας, που απέχουν εκατοντάδες ή χιλιάδες χιλιόμετρα η μια από την άλλη συνδέονται μέσω των σύγχρονων τεχνολογιών σε ένα σύστημα εικονικής πραγματικότητας.

Αυτή είναι γενικά η «εξ αποστάσεως εκπαίδευση» που εφαρμόζεται σήμερα πανελλαδικά και φυσικά και στα σχολεία της Βυτίνας, για να καλύψει τις ελλείψεις που επέφερε ο «κορωνοϊός» λόγω της διακοπής της λειτουργίας τους. Βέβαια οποιαδήποτε εξ αποστάσεως διδασκαλία δεν μπορεί να αντικαταστήσει τη φυσική διδακτική διαδικασία της αίθουσας. Μπορεί όμως να καλύψει μέρος των αρνητικών επιπτώσεων της διακοπής λειτουργίας των σχολείων αλλά εξαρτάται και από την προσφορά υπηρεσιών από τους εκπαιδευτικούς και από τη διάθεση παρακολουθήσεως της διδασκαλίας από τους μαθητές.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΒΥΤΙΝΑΙΩΝ

Όταν γίνεται γνωστή η επιτυχής επαγγελματική πορεία διακεκριμένων Βυτιναιών επόμενο είναι να δημιουργείται ένα κλίμα ικανοποίησης και αίσθημα περηφάνειας, διότι γηγενείς

ΕΥΛΟΓΥΡΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ
Χρήστος Τριανταφύλλης

- Έπιπλα κουζίνας
- Κουφώματα
- Ντουλάπες
- Έπιπλα (παντός είδους)
- Πέργολες
- Παιδικά Υφνοδεμάτια
- Στρώματα ύπνου

Λαύριο
Τηλ. 22920.60445
Κινητό 6977.400.778
Οδικό 2920.60911

Hotel Aigion

Λαύριο - Χαλέ - Αίγιον
Κεντρικά κτίρια
Τηλέφωνο - 70

BYTINA Αρκαδίας
τηλ.: 27950 22216 - 27950 22316
κιν.: 6944 552270, 6945 711707
fax: 210 80 55 997
e-mail: fil@dmk.doi.gr, aegli@eto.gr

M ΜΠΟΛΟΡΙΖΟΣ ΚΩΣΤΑΣ

- ✓ ΕΜΠΟΡΙΟ & ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΑΥΣΘΕΥΛΩΝ
- ✓ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
- ✓ ΧΩΜΑΤΟΥΡΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

BYTINA ΑΡΚΑΔΙΑΣ
ΤΗΛ.: 27950 22 725
ΚΙΝ.: 697 60 86 842
e-mail: mpolorizos@gmail.com

Βασιλική Γαλήνη, MD
Παιδίατρος

Ειδικεύεται στο Dietrich Bonhoeffer Klinikum, Neubrandenburg, Γερμανία
Επιμελήτρια Ογκικής Κλιν. παιδιών & εφήβων, Νοσ. Μητέρα

Γραφείο: Λ. Πεντέλης 28, Βριλήσσια Τηλ. 6972 185 276
2130 444 859
vicky_gln@hotmail.com

ΙΣΤΟΡΙΚΗ

Ο ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ ΩΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΩΣ ΣΥΜΒΟΛΟ

(Το κείμενο είναι ομιλία στην ετήσια εκδήλωση μνήμης της Παγγορτυνιακής Ένωσης για τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, Κυριακή 9 Φεβρουαρίου 2020, 11.00 π.μ., Άγιος Γεώργιος, πλ. Καρύτση)

ΓΡΑΦΕΙ: Η Βασιλική Χρυσανθοπούλου, Επίκουρη Καθηγήτρια Κοινωνικής Λαογραφίας, Τμήμα Φιλολογίας, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών (Βυτινιώτισσα)

Αξιότιμοι εκπρόσωποι του κλήρου και της πολιτείας, κυρίες και κύριοι, καλημέρα σας,

Ξεκινώ ευχαριστώντας την Παγγορτυνιακή Ένωση, και ιδιαίτερα τον Πρόεδρό της, κ. Παναγιώτη Πλέσσα, για την πολύ τιμητική για μένα πρόσκληση να εκφωνήσω ομιλία με την ευκαιρία της εκδήλωσης μνήμης που οργανώνει και φέτος για τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη στην επέτειο του θανάτου του. Η σημασία της εκδήλωσης αυτής είναι μεγάλη, αφού δίνει την ευκαιρία στα μέλη της Ένωσης, αλλά και γενικότερα, στο κοινό που συμμετέχει, αφενός να αναστοχαστεί γύρω από τη μορφή του Κολοκοτρώνη, και αφετέρου να ενδυναμώσει τη συλλογική μνήμη και να επαναπροσδιορίσει τον συμβολισμό που περιβάλλει τον σπουδαίο αυτόν ήρωα της Επανάστασης του 1821, επιχειρώντας να μεταβιβάσει τον συμβολισμό αυτόν και στις νεότερες γενιές. Πρόκειται για μια αναμνηστική τελετή που απαρτίζεται από διακριτά τελετουργικά και αφηγηματικά στοιχεία, που ανασυγκροτούν την κοινότητα, τοπική και εθνική, της οποίας ο Κολοκοτρώνης αποτελεί κεντρικό σύμβολο.

Θα προσεγγίσω τον Κολοκοτρώνη αρχικά ως άνθρωπο και στη συνέχεια ως σύμβολο, μέσα από τον δικό του λόγο, όπως τον αποτύπωσε γραπτά ο κύριος απομνηματογράφος και στενός του συνεργάτης, Γεώργιος Τερτσέτης. Σε αυτόν αφηγήθηκε τις εμπειρίες του από τον αγώνα κατά των Τούρκων αλλά και τη γενικότερη στρατιωτική και πολιτική του δραστηριότητα ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης το καλοκαίρι του 1836. Τα απομνημονεύματα αυτά, με τον τίτλο «Διήγησις συμβάντων της ελληνικής φυλής από το 1770 έως το 1836», κυκλοφόρησαν για πρώτη φορά το 1851. Η επιστήμη της Λαογραφίας, την οποία θεραπεύω, ασχολείται ιδιαίτερα με την ανάληψη του προφορικού λόγου και μετά την καταγραφή του. Μια διεπιστημονική προσέγγιση των Απομνημονευμάτων του Κολοκοτρώνη από τη σκοπιά της Λαογραφίας αλλά και της Ανθρωπολογίας και της Προφορικής Ιστορίας, μας δίνει την ευκαιρία να εντοπίσουμε ενδιαφέροντα στοιχεία τόσο για τον ίδιο, όσο και για την κοινωνία και την εποχή κατά την οποία έδρασε. Η προφορική ιστορία, μάλιστα, εστιάζει στην υποκειμενικότητα των μαρτυριών, αφού την ενδιαφέρει ο τρόπος με τον οποίο οι ίδιοι οι συμμετέχοντες βίωσαν τα γεγονότα και τα θυμούνται. Ας επιχειρήσουμε, λοιπόν, να πλησιάσουμε κάπως τον Γέρο του Μοριά κυρίως μέσα από τη δική του αφήγηση, διαμεσολαβημένη, βέβαια, από τη γραφίδα του Τερτσέτη.

Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, με καταγωγή από το Λιμπούσι της Γορτυνίας του νομού Αρκαδίας, γεννήθηκε το 1770 σε ένα βουνό της Μεσσηνίας, το Ραμοβούνι, κάτω από ένα δέντρο, όπου βρέθηκε η μητέρα του, Ζάμπια. Η γενιά των Κολοκοτρωναίων επί τρεις αιώνες πριν την Επανάσταση παρήγαγε ανθρώπους που αντιστάθηκαν στην οθωμανική εξουσία με διάφορους τρόπους, ενώ οι περισσότεροι «δεν πέθαναν στο κρεβάτι τους». Ένας από αυτούς ήταν και ο πατέρας του, Κωνσταντής Κολοκοτρώνης, που σκοτώθηκε το 1780 από τους Τούρκους μετά από πολιορκία στον πύργο της Καστάνισσας. Ο δεκαετής Θεόδωρος με τη μητέρα του κατέφυγε στην Αλωνίσταινα. Από ενωρίς, λοιπόν, διαμορφώθηκε στην ψυχή του η απόφαση να αγωνιστεί με όλες του τις δυνάμεις όχι μόνο για να εκδικηθεί το αίμα του πατέρα και των συγγενών του, αλλά και για να διώξει για πάντα τους Τούρκους κατακτητές από την πατρίδα του.

Από 20 ετών άρχισε την κλέφτικη και την αρματολική του δραστηριότητα στην περιοχή του Λεονταρίου. Σύντομα, όμως, οι αρχές ξεκινούν συστηματική δίωξη κατά των κλεφτών και επικηρύσσουν τον Κολοκοτρώνη και τον Πετμεζά το 1802. Μετά από αρκετούς μήνες κρυψίματος σε απρόσιτα μέρη, επιβιώνοντας δύσκολα, καταφεύγει στη Ζάκυνθο, όπου παρέμεινε συνολικά επί 14 χρόνια, ενώ όταν ήταν 50 χρόνων, όπως ο ίδιος λέει, «εβγήκε εις την επανάσταση» (Απομνημονεύματα, 134). «Αυτό το είδος της ζωής οπού εκάμναμε», σημειώνει, «μας βοήθησε πολύ εις την επανάστασι, διότι ηξέυραμεν τα κατατόπια, τους δρόμους, τας θέσεις, τους ανθρώπους. Εσυνηθίσαμεν να καταφρονούμεν τους Τούρκους, να υποφέρωμεν την πείναν, την δίψαν, την κακοπάθειαν, την λέραν και καθεξής» (Απομνημονεύματα, 124).

Κατά την περίοδο της ζωής του στη «διασπορά» της Ζα-

κύνθου, νοσταλγώντας την επιστροφή του στο Μοριά, ο Κολοκοτρώνης απέκτησε εμπειρία άλλων λαών και πολιτισμών, καθώς Ρώσοι, Άγγλοι και Γάλλοι του ζήτησαν να συνεργαστεί μαζί τους ως στρατιωτικός στις εκστρατείες τους στην Ευρώπη. Η απάντησή του ήταν σταθερά αρνητική, δηλώνοντας ότι δικός του στόχος ήταν η απελευθέρωση της πατρίδας του. Διδάχθηκε, όμως, την στρατιωτική τέχνη και πειθαρχία στον αγγλικό στρατό, όπου υπηρέτησε ως ταγματάρχης επί αρκετά χρόνια, συμμετέχοντας σε δράσεις όπως στην απελευθέρωση της Λευκάδας από τους Γάλλους το 1810. Βλέποντας ότι οι Άγγλοι, όπως και οι Γάλλοι και οι Ρώσοι, ενδιαφέρονταν κυρίως για τα δικά τους πολιτικά συμφέροντα, συνειδητοποίησε ότι «ό,τι κάμωμε, θα το κάμωμε μονάχοι και δεν έχομε ελπίδα καμμία από του ξένους», όπως αναφέρει στα Απομνημονεύματά του (σελ. 141).

Το 1818 μυήθηκε στη Φιλική Εταιρεία και στη συνέχεια εμύπησε και ο ίδιος άλλους, συμπεριλαμβανομένου του γιού του, Πάνου, καθώς και καπετάνιων σπεσιώτικων και υδραϊκών καραβιών, ενώ ο Αλέξανδρος Υψηλάντης αλληλογραφούσε μαζί του και του ανετέθη η γενική αρχηγία των πελοποννησιακών δυνάμεων. Το 1821 επέστρεψε στη Μάνη και συμμετείχε στην απελευθέρωση της Καλαμάτας. Στη συνέχεια επιδόθηκε εντατικά στη διοργάνωση της Επανάστασης, με πρώτες σημαντικές επιτυχίες τη νικηφόρο μάχη στο Βαλτέτσι και την κατάληψη της Τριπολιτσάς. Η πιο καίρια συμβολή του Κολοκοτρώνη στον αγώνα της απελευθέρωσης των Ελλήνων ήταν αυτή του στρατηγού. Συνδυάζοντας την ευφυΐα, τη διορατικότητα, τη διοικητική ικανότητα, την εμπειρία του χώρου, αλλά και της ψυχολογίας των ανθρώπων, αναδείχθηκε σε σπουδαίο στρατιωτικό ηγέτη των επαναστατημένων και κυριολεκτικά έσωσε κάποιες φορές την Επανάσταση. Δεν ήταν εύκολο αυτό το επίτευγμα, σε συνθήκες δύσκολες, με στερήσεις και με ανθρώπινο δυναμικό ταλαιπωρημένο, φτωχό, ανομοιογενές και συχνά ακαλλιέργητο, το οποίο συμμετείχε στον αγώνα με διαφορετικό βαθμό συνειδητοποίησης. Ας ακούσουμε πώς περιγράφει την κατάσταση ο ίδιος: «Η αρχηγία ενός στρατεύματος ελληνικού ήταν μία τυραννία, διати έκαμνε με τον αρχηγό και τον κριτή και τον φροντιστή και να του φεύγουν κάθε ημέρα και πάλιν να έρχωνται, να βασιλεύει ένα στρατόπεδο με ψέμματα, με κολακείες, με παραμύθια, να του λείπουν και ζωτροφία και πολεμοφόδια και να μην ακούν και να φωνάζη ο αρχηγός, ενώ εις την Ευρώπην ο αρχιστράτηγος διατάττει τους στρατηγούς, οι στρατηγοί τους συνταγματάρχες, οι συνταγματάρχες τους ταγματάρχες και ούτω καθεξής. Έκανε το σχέδιό του και ξεμπέρδευε. Να μου δώση ο Βελιγκτών 40.000 στράτευμα, το εδιοικούσα, αλλ' αυτουνού να του δώσουν 500 Έλληνας δεν ημπορούσε ούτε μία ώρα να τους διοικήση. Κάθε Έλληνας είχε τα καπρίσια του, το Θεό του και έπρεπε να κάμη κανείς δουλειά με αυτούς, άλλον να φοβερίζη, άλλον να κολακεύη, κατά τους ανθρώπους» (Απομνημονεύματα, 267).

Ο ιστορικός της Επανάστασης και ακαδημαϊκός Διονύσιος Κόκκινος σημειώνει τα τρία κορυφαία σημεία της στρατηγικής δράσης του Κολοκοτρώνη, που συμπιέτουν με σημαντικότητα γεγονότα της Επανάστασης: Πρώτον, την επιμονή του να προσανατολισθεί εξ αρχής στην κατάληψη της Τριπολιτσάς, κέντρου της τουρκικής διοίκησης και ισχυρών στρατιωτικών δυνάμεων, αλλά και αποθηκών – ενώ άλλοι οπλαρχηγοί υποστήριζαν την άλωση των παραθαλάσσιων φρουριών. Με λίγους αρχικά άνδρες, σχημάτισε στρατόπεδο στα Τρίκορφα και συντόνισε την πολιορκία της Τριπολιτσάς. Άνθρωποι που δεν είχαν ριζική ντουφεκιά, μετατράπηκαν σε πολεμιστές και έτσι, μετά την άλωση της πόλης, τόσο η Ευρώπη όσο και η Τουρκία, άρχισαν να βλέπουν στα σοβαρά την ελληνική υπόθεση. Το δεύτερο σημαντικό σημείο της στρατηγικής δράσης του ήταν η συντριβή του Δράμαλη στα Δερβενάκια, όπου τον παρέσυρε, ενώ οι άλλοι στρατιωτικοί ηγέτες συμβούλευαν να καταλάβουν τα ορεινά περάσματα προς τη Μαντινεία. Η καταστροφή του πολυάριθμου στρατού του Δράμαλη το 1822 αποσόβησε την πιθανή κατάπνιση της Επανάστασης στα πρώτα της βήματα.

Η τρίτη σημαντική στρατηγική του συμβολή ήταν η δράση του κατά του Ιμπραήμ από το 1825 έως το 1828. Μεταξύ 1822 και 1825, ο Κολοκοτρώνης φυλακίστηκε στο Ναύ-

πλιο και εξορίστηκε στην Ύδρα, ως αποτέλεσμα των εμφυλίων ερίδων που είχαν ξεσπάσει ανάμεσα στους καπεταναίους με επικεφαλής τον ίδιο, και στους προύχοντες με

επικεφαλής τον Μαυρομικάλη. Η άφιξη του Ιμπραήμ, με πολυάριθμο, καλά εξοπλισμένο και διοικούμενο από Ευρωπαίους αξιωματικούς αιγυπτιακό στρατό, καταφόβισε την τότε επαναστατική κυβέρνηση και τον λαό, που κάλεσε τον Κολοκοτρώνη σε άμεση δράση. Η δράση του αυτή ήταν συστηματικά παρενοχλητική, ένας διαρκής κλεφτοπόλεμος με τις δυνάμεις του Ιμπραήμ, γεγονός που του επέτρεψε να παρουσιάζει συνέχεια της ελληνικής αντίστασης, απαραίτητη κατά την κρίσιμη εκείνη περίοδο, μετά την πτώση του Μεσολογγίου και ενώ το ελληνικό θέμα συζητούνταν στην Ευρώπη (Απομνημονεύματα, 50-52). Εκείνη ήταν η περίοδος κατά την οποία αυξήθηκε κατακόρυφα ο κίνδυνος της αποτυχίας της Επανάστασης, καθώς ο Ιμπραήμ, με τις εκθροπραξίες αλλά και με την υπόσχεση συγχώρεσης από τον Σουλτάνο, κατάφερε αρκετούς καπεταναίους και πόλεις ολόκληρες να προσκυνήσουν. Ένα από τα μέτρα που εφάρμοζε ήταν να κατακαίει όχι μόνο χωριά, αλλά και κτήματα και καρποφόρα δέντρα, έτσι ώστε να πέσει πείνα στον κόσμο. Η Καρύτση, κέντρο δράσης των επαναστατημένων, παρέμεινε ακόμη ζωντανή, αλλά ο Ιμπραήμ ζήτησε από τους Μεσσήνιους να προσκυνήσουν. Ο Κολοκοτρώνης απάντησε ως εξής στους απεσταλμένους του εκ μέρους των Μεσσηνίων: «... όχι τα κλαδιά να μας κόψης, όχι τα δένδρα, όχι τα σπίτια που μας έκαψες, μόνον πέτρα απάνω στην πέτρα να μην μείνη, ημείς δεν προσκυνούμεν. Τι τα δένδρα μας αν τα κόψης και κάψης την γην, δεν θέλει την σπκώσης και η ίδια η γης που τα έθρεψε, αυτή η ίδια γη μένει δική μας και τα ματακάνει. Μόνον ένας Έλληνας να μείνη, πάντα θα πολεμούμε και μην ελπίσης πως την γην μας θα την κάμης δική σου, βγάλτο από το νου σου» (Απομνημονεύματα, 279-280). «Εις τον καιρόν του προσκυνήματος εφοβήθηκα μόνο δια την πατρίδα μου, όχι άλλη φορά ...», είπε ο Κολοκοτρώνης στον Τερτσέτη. «Διότι, αν δεν επρόφθανα το προσκύνημα και επροσκύναε η Πελοπόννησος, τότε τι ήθελε να κάμη και η Ύδρα και οι Σπέτσαι; Ήθελε χαθούν. Εβάσταξα τον κόσμο έως ότου έγινε η ναυμαχία εις το Νιόκαστρο – το Ναυαρίνο -, ήλθεν ο Κυβερνήτης και η εκστρατεία των Φραντσέζων» (Απομνημονεύματα, 282).

Ο Κολοκοτρώνης, μέσα από την εμπειρία της ζωής του στη Ζάκυνθο, είχε συνειδητοποιήσει την αναγκαιότητα της δημιουργίας ανεξάρτητου κράτους από την Ελλάδα στο πλαίσιο της γενικότερης τάσης της νεωτερικότητας, αλλά και το γεγονός ότι η ίδια η Επανάσταση διαμόρφωσε την εθνική ταυτότητα των Ελλήνων: «Η γαλλική επανάσταση και ο Ναπολέων έκαμε, κατά την γνώμη μου, να ανοίξουν τα μάτια του κόσμου. Πρωτίτερα τα έθνη δεν εγνωρίζοντο, τους βασιλείς τους ενόμιζον ως θεούς της γης και ό,τι και αν έκαμναν, το έλεγαν καλά καμωμένο. Η κοινωνία των ανθρώπων ήταν μικρή, δεν είναι παρά η επανάστασίς μας οπου εσχέτισε όλους τους Έλληνας», σημειώνει (Απομνημονεύματα, 142). Και αλλού υποστηρίζει έντονα τον δίκαιο χαρακτήρα της εθνικής αυτής επανάστασης: «Η επανάστασις η εδική μας δεν ομοιάζει με καμμιάν απ' όσας γίνονται την σήμερα εις την Ευρώπην. Της Ευρώπης αι επαναστάσεις εναντίον των διοικήσεων των είναι εμφύλιος πόλεμος. Ο εδικός μας πόλεμος ήταν ο πλέον δίκαιος, ήταν έθνος με άλλο έθνος, ήταν με ένα λαόν όπου ποτέ δεν θήλπε να αναγνωρισθή ως τοιούτος, ούτε να ορκιστή, παρά μόνον ό,τι έκαμνε η βία. Ούτε ο Σουλτάνος θήλπε ποτέ να θεωρήση τον ελληνικόν λαόν ως λαόν, αλλ' ως σκλάβους» (Μιχαηλίδης, 32-33).

Ο Κολοκοτρώνης κατηγορήθηκε από συγχρόνους του αλλά και από μεταγενέστερους, ότι επεδίωκε ακατάπαυστα την εξουσία. Στα απομνημονεύματά του, όμως, εκδηλώνεται ο διακαής πόθος του να δει τον τόπο του ευνομούμενο,

Συνέχεια στη σελ. 7

Συνέχεια από τη σελ. 6

με επίσημη και σωστή διοίκηση. Υποστήριξε τον κυβερνήτη Καποδίστρια και αγωνίστηκε να ημερήσει τον κόσμο, που ταραχθηκε από την ξαφνική δολοφονία του το 1831 από τους Μαυρομικαλούς. Όταν ο γιος του Λουδοβίκου της Βαυαρίας Όθωνας ήλθε στην Ελλάδα ως βασιλιάς, ο Κολοκοτρώνης ήταν από τους πρώτους που έσπευσε να τον καλωσορίσει. Οι ραδιουργίες, όμως, των αντιπάλων του, τις οποίες ενστερνίστηκαν οι αντιβασιλείς επίτροποι του ανήλικου ακόμη Όθωνα, οδήγησαν στην κατηγορία του ίδιου και του Πλαπούτα για εσχάτη προδοσία κατά του βασιλέα, σε φυλάκιση επί εξάμηνο στο Ναύπλιο και σε δίκη που αποφάσισε την καταδίκη τους σε θάνατο. «Εμείνα εις το περιβόλι μου», λέει ο ίδιος. «Εκεί ήλθαν την νύχτα εις τας 7 Σεπτεμβρίου [του 1833] και με πήρε ο Κλεώπας, μοίραρχος, με σαράντα χωροφύλακας και με επήγε εις το Ιτς Καλέ και μ'επαράδωσε εις τον φρουράρχον και μ'έβαλαν έξη μήνες μυστική φυλακή, χωρίς να ιδώ άνθρωπον, εκτός του δεσμοφύλακα. Δεν ήξευρα τι γίνεται δια έξη μήνες, ούτε ποίος ζη ούτε ποίος απέθανε ούτε ποίον έχουν εις την φυλακήν. Δια τρεις ημέραις δεν ήξευρα πως υπάρχω, μου εφαινότο όνειρο, ερωτούσα τον εαυτόν μου αν ήμουν εγώ ο ίδιος ή άλλος κανείς, δεν εκαταλάβαινα διατί με έχουν κλεισμένο» (Απομνημονεύματα, 327). Κατά την έκτακτη δίκη που έλαβε χώρα έξι μήνες αργότερα, από τους 5 δικαστές, ο πρόεδρος του δικαστηρίου, Αναστάσιος Πολυζωίδης, αν και είχε αντιθέσεις με τον Κολοκοτρώνη, αντέδρασε στις ραδιουργίες της αντιβασιλείας και μαζί με τον δικαστή Γεώργιο Τερτσέτη, αρνήθηκαν να υπογράψουν τη θανατική καταδίκη των δύο αγωνιστών, παρά την πίεση, ακόμη και με χρήση βίας, που δέχθηκαν από τους χωροφύλακες και από τον τότε υπουργό της Δικαιοσύνης, Σχινά. Όπως σημειώνει ο Τερτσέτης, «αν ο Πολυζωίδης ήθελε κλίνει εις την απόφασιν των τριών ή καν εν σιγή να την υπογράψη, ο θάνατος ήτον άφευκτος» (Απομνημονεύματα, 370).

Η ιστορία του Κολοκοτρώνη, πέρα από τα στοιχεία που αναδύονται από τη δική του δράση, αναδεικνύει πρότυπα και αξίες που συνδέονται και με άλλους πρωταγωνιστές, όπως τους δίκαιους αυτούς λειτουργούς της Θέμιδας. Λίγους μήνες μετά την καταδικαστική απόφαση, με την ενηλικίωση του Όθωνα, οι δύο αγωνιστές έλαβαν χάρη και αποφυλακίστηκαν. «Εκατέβηκα από το Παλαμήδι, η υποδοχή οπού μου έκαμεν ο λαός, με έκαμε να λησμονήσω όλαις ταις δυστυχίαις όπου επέρασα», σημειώνει ο Κολοκοτρώνης (Απομνημονεύματα, 328). Από τότε αποσύρθηκε από το προσκήνιο της πολιτικής ζωής και ζούσε ήσυχα στο σπίτι του στην Αθήνα, όπου τον βρήκε ο θάνατος από αποπληξία στις 4 Φεβρουαρίου 1843, αφού επέστρεψε από τα ανάκτορα, όπου το βασιλικό ζεύγος του Όθωνα και της Αμαλίας είχαν παραθέσει χορό. Η κηδεία του έγινε εν μέσω τριήμερου εθνικού πένθους, στον ναό της Αγίας Ειρήνης, με πάνδημη συμμετοχή και επικηδείους λόγους που διάρκεσαν τρεις ώρες περίπου. Ο νεκρός φορούσε τη στολή του αρχιστράτηγου, το ξίφος που είχε στην Επανάσταση, την περικεφαλαία και τις επωμίδες από την εποχή της υπηρεσίας του στα Επτάνησα, ενώ κάτω από τα πόδια του είχε τοποθετηθεί συμβολικά μια σημαία της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας (Μιχαηλίδης 2014, 21-22).

Μέσα από την αυτοβιογραφική του αφήγηση, ο Κολοκοτρώνης μας πληροφορεί για σημαντικά στοιχεία της ζωής των Ελλήνων της εποχής του: για τις αξίες της οικογένειας, της πνευματικής συγγένειας των αδελφοποιτών και των κουμπάρων, της φιλίας, της μπάσας, της τήρησης, δηλαδή, της υπόσχεσης και του όρκου, και βέβαια, της πίστης στο Θεό. Συχνά αναφέρεται στην προσευχή του στο Θεό και στην Παναγία, στην ανάγκη νηστείας και σε τάματα προς τους Αγίους. Η πίστη αυτή συνδέεται άρρηκτα με το όραμά του για την απελευθέρωση της πατρίδας: «Ο Θεός υπέγραψε την ελευθερία της Ελλάδος και δεν

παίρνει πίσω την υπογραφή του», έλεγε με βεβαιότητα (Μιχαηλίδης 2014, 123). Μας δίνει επίσης πρωτογενείς πληροφορίες για την τοπογραφία της Πελοποννήσου και για τη ζωή και τους άγραφους κανόνες συμπεριφοράς των κλεφτών στα προεπαναστατικά και στα πρώτα επαναστατικά χρόνια: «Οι κλέφτες και αρματολοί είχαν 4 τάξεις. Οι πρώτοι αξιωματικοί έγινοντο δια την ανδρείαν των ή δια την φρόνησίν των. Εδίδοντο και βραβεία εις τους αριστεύοντας. Όταν έσφαλλον ήτον το κόψιμον των μαλλιών, το ξαφμάτωμα. Σέβας προς τας γυναίκας. Παγινίδια, ταμπουράδες, πηδήματα, χορούς, τραγούδια ηρωικά, ταις αμάδαις. Τα τραγούδια τα έκαμναν οι χωριάτες, οι στραβοί με ταις λύραις. Τα τραγούδια ήσαν ύμνοι, εφημερίδες στρατιωτικάς» (Απομνημονεύματα, 136). Πολύτιμα στοιχεία για την ιστορία της Επανάστασης αναδύονται από την αφήγησή του, όπως τα ακόλουθα για την περίοδο του Βαλτετσίου και της Τριπολιτσάς: «Τόσον ενθουσιασμόν άρχισαν να έχουν οι Έλληνες, οπού μόνοι των άλεθαν, εζύμωναν, έψεναν το ψωμί και τα έφερναν με τα ζώα των εις το στρατόπεδο. Είχαμε φούρνο εθνικόν εις την Πιάνα, Αλωνίσταινα, Βυτίνα, Μαγούλιανα, Δημητσάνα, Στεμνίτσα. Πρόβατα μας έφερναν, πότε από τα 20, πότε από τα 30, από τα 40, από τα 50 το ένα, και τα έδιναν με ευχαρίστησί τους ...» (Απομνημονεύματα, 162). Και βέβαια, η ψυχογραφία τόσο του ίδιου, όσο και άλλων Ελλήνων της εποχής του, διαγράφεται αδρά μέσα από τις περιγραφές του.

Ο Κολοκοτρώνης, ο άνθρωπος που αγαπήθηκε αλλά και μισήθηκε όσο λίγοι, που έζησε χαρές αλλά και τραυματικές εμπειρίες στη ζωή του, μέσα από τη συλλογική μνήμη διαμορφώθηκε ως δημόσιο σύμβολο της ελληνικής εθνικής ταυτότητας, ένα σύμβολο που παραπέμπει στην αναζήτηση της ελευθερίας και της προόδου της πατρίδας. Υπό αυτή την έννοια, είναι ένα ιερό σύμβολο, συνόψισης και ταξινόμησης της εμπειρίας, αλλά και ένα σύμβολο επεξεργασίας (κατά την ορολογία της αμερικανίδας ανθρωπολόγου Sherry Ortner), που προσανατολίζει τους Έλληνες σε πολιτισμικά αποδεκτές δράσεις.

Ως τέτοιο σύμβολο, αναπαριστά την ίδια την εθνική μας ταυτότητα μέσα από το όνομά του, που έχει δοθεί σε δρόμους και πλατείες, μέσα από τους ανδριάντες και τις προτομές του και από τις αναμνηστικές τελετές, όπως αυτή στην οποία όλοι μας συμμετέχουμε σήμερα, και η οποία διασφαλίζει τη συνέχιση της μνήμης του αλλά και την ανασυγκρότηση της κοινότητας, της οποίας αποτελεί σύμβολο. Ειδικά για την Παγγορτυνιακή Ένωση, η ταύτιση ενός τόσο σημαντικού τοπικού της προγόνου με τον εθνικό πολιτισμό και την ταυτότητα, ενδυναμώνει και λαμπρύνει την αίσθηση του συνανήκειν των μελών της.

Εύχομαι να μπορούμε να τιμάμε τον Γέρο του Μοριά για πολλά πολλά χρόνια και να μας εμπνέει ως ένα πάντα επίκαιρο σύμβολο ελευθερίας και διαρκούς προοπτικής για προσωπική και συλλογική βελτίωση, τόσο σε εθνικό, όσο και σε πανανθρώπινο επίπεδο!

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας!

Βιβλιογραφία

- Απομνημονεύματα Θ. Κολοκοτρώνη, εισαγωγή-επιμέλεια: Έλλη Αλεξίου, παρουσίαση-σκόλια: Δημ. Φωτιάδης, Παρουσίαση του Κολοκοτρώνη από τον Φωτάκο. Οι δικαστές του, Τερτσέτης, Πολυζωίδης, γράφουν. Μελετήματα: Διον. Κόκκινος, Εκδόσεις Μέρμηγκα, Αθήνα, κ.κ.
- «Ο ακαδημαϊκός Διον. Κόκκινος για τον Κολοκοτρώνη», στο Απομνημονεύματα Θ. Κολοκοτρώνη, ό.π., σελ. 45-52.
- Ιάκωβος Δ. Μιχαηλίδης, Ο Θεόδωρος πίσω από τον Κολοκοτρώνη, Η Καθημερινή, σειρά: Ηγέτες, Αθήνα 2014.
- Sherry B. Ortner, "On Key Symbols", American Anthropologist 75/5: 1338-1346.

ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗΝ «ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΗΣ» 22-4-2020

Επανεξετάζοντας το μέλλον των πλαστικών σε μια πορεία προς βιωσιμότητα

ΓΡΑΦΕΙ: Ο Στάθης Λιδωρίκης Χημικός Μηχανικός

Τα πλαστικά έχουν γίνει το "πανταχού παρόν" υλικό της σύγχρονης οικονομίας, συνδυάζοντας ασύγκριτες λειτουργικές ιδιότητες και χαμηλό κόστος. Σήμερα σχεδόν ο κάθε ένας, σε οποιοδήποτε μέρος του πλανήτη, έρχεται καθημερινά σε επαφή με πλαστικά και ιδιαίτερα με την πλαστική συσκευασία. Τα οφέλη από τη χρήση των πλαστικών είναι αδιαμφισβήτητα. Το υλικό είναι φθινό, ελαφρύ και εύκολο στη χρήση. Οι ποιότητες αυτές του υλικού οδήγησαν σε μια έκρηξη στην παραγωγή πλαστικών κατά τον προηγούμενο αιώνα και η τάση αυτή θα συνεχιστεί καθώς η παγκόσμια παραγωγή πλαστικών εκτιμάται ότι θα εκτοξευθεί κατά τα επόμενα 10 έως 15 χρόνια. Ήδη η παγκόσμια κοινότητα δεν είναι σε θέση να αντιμετωπίσει την ποσότητα πλαστικών απορριμμάτων που η ίδια δημιουργεί, εκτός αν επανεξεταστεί ο τρόπος παραγωγής, χρήσης και διαχείρισης των πλαστικών. Βέβαια η αντιμετώπιση μιας από τις μεγαλύτερες περιβαλλοντικές μάστιγες θα απαιτήσει από τις κυβερνήσεις να διαμορφώσουν τους κανόνες (regulate), τις επιχειρήσεις να καινοτομήσουν και τους πολίτες να δράσουν.

Από τη δεκαετία του 1950, η παραγωγή πλαστικών είχε ξεπεράσει την αντίστοιχη σχεδόν κάθε άλλου υλικού. Το μεγαλύτερο μέρος του πλαστικού, που παράγεται παγκοσμίως προορίζεται να πεταχτεί μετά από χρήση μόνο μια φορά. Ιδιαίτερα η πλαστική συσκευασία αποτελεί περίπου το 50 % των πλαστικών απορριμμάτων παγκοσμίως. Το μεγαλύτερο μέρος των πλαστικών απορριμμάτων δημιουργείται στην Ασία, ενώ ΗΠΑ, Ιαπωνία και Ευρωπαϊκή Ένωση είναι οι μεγαλύτεροι στον κόσμο παραγωγοί απορριμμάτων πλαστικής συσκευασίας ανά άτομο. Η ικανότητα της παγκόσμιας κοινότητας να αντιμετωπίσει το σοβαρό πρόβλημα των πλαστικών απορριμμάτων έχει ήδη ξεπεραστεί. Μόνο 9% από τα συνολικά εννέα δισεκατομμύρια τόνους πλαστικών, που η παγκόσμια κοινότητα έχει παράγει μέχρι σήμερα, έχουν ανακυκλωθεί, με την συντριπτική πλειοψηφία των πλαστικών απορριμμάτων να καταλήγει σε χώρους υγειονομικής ταφής, χωματερές ή στο περιβάλλον (ξηρά και θάλασσα). Αν συνεχιστούν τα σημερινά πρότυπα κατανάλωσης και οι πρακτικές διαχείρισης απορριμμάτων, εκτιμάται ότι το 2050 θα υπάρχουν περίπου 12 δισ. τόνοι πλαστικών σκουπιδιών σε

χώρους υγειονομικής ταφής και το περιβάλλον. Μέχρι τότε, αν συνεχιστεί ο σημερινός ετήσιος ρυθμός παραγωγής πλαστικών, η βιομηχανία πλαστικών ενδεχόμενα να καλύπτει το 20% της συνολικής κατανάλωσης πετρελαίου.

Τα περισσότερα πλαστικά δεν βιοδιασπώνται. Τουναντίον, διασπώνται βραδέως σε μικρότερα κομμάτια γνωστά μικροπλαστικά (microplastics). Σύμφωνα με μελέτες πλαστικές σακούλες και δοχεία που παράγονται από αφρό διογκωμένου πολυστυρενίου, γνωστά και ως φελιζόλ (Styrofoam) μπορεί να χρειαστούν μέχρι χιλιάδες χρόνια, για να αποσυντεθούν μολύνοντας έτσι έδαφος και νερό. Τα πλαστικά απορρίμματα προκαλούν πληθώρα προβλημάτων, όταν διαρρέουν στο περιβάλλον. Οι πλαστικές σακούλες μπορεί να φράξουν υδάτινους διαύλους (κανάλια) και να επιτείνουν φυσικές καταστροφές. Μπλοκάροντας αγωγούς διάθεσης υγρών αποβλήτων (υπονόμους) και παρέχοντας έδαφος αναπαραγωγής για κουνούπια και παράσιτα, οι πλαστικές σακούλες μπορούν να αυξήσουν τη μετάδοση ασθενειών που προκαλούνται από φορέα (vector borne diseases), όπως η ελονοσία (malaria). Υπάρχουν ενδείξεις ότι τα τοξικά χημικά, τα οποία προστίθενται κατά τη διάρκεια παραγωγής των πλαστικών, μεταφέρονται στον ιστό των ζώων εισερχόμενα τελικά στην ανθρώπινη τροφική αλυσίδα.

Η οικονομική βλάβη που προκαλείται από τα πλαστικά απορρίμματα είναι τεράστια. Χαρακτηριστικά αναφέρεται ότι τα πλαστικά σκουπίδια στις περιοχές Ασίας - Ειρηνικού βλάπτουν τον τουρισμό, την αλιεία και την ναυτιλία με ετήσιο κόστος που ανέρχεται σε \$1,3 δισ, ενώ στην Ευρώπη, το ετήσιο κόστος καθαρισμού των ακτών από τα πλαστικά απορρίμματα υπολογίζεται σε € 630 εκατ. Σύμφωνα με μελέτες, η συνολική ετήσια οικονομική βλάβη στο παγκόσμιο θαλάσσιο οικοσύστημα, που προκαλείται από τις ποσότητες πλαστικών απορριμμάτων ανέρχεται σε τουλάχιστον \$13 δισ.

Οι οικονομικοί, περιβαλλοντικοί και οι λόγοι υγείας για δράση είναι σαφείς. Οι απαγορεύσεις στην πλαστική σακούλα, αν σχεδιαστούν κατάλληλα και τεθούν σε εφαρμογή, μπορούν να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά μία από τις αιτίες υπερχρήσης πλαστικών. Παρόλα αυτά, για την ουσιαστική αντιμετώπιση του

προβλήματος, οι κυβερνήσεις θα πρέπει να βελτιώσουν τις πρακτικές διαχείρισης απορριμμάτων και να εισάγουν οικονομικά κίνητρα προκειμένου να αλλάξουν τις συνήθειες των καταναλωτών, λιανοπωλητών και παραγωγών, θεσπίζοντας ισχυρές πολιτικές, οι οποίες ωθούν προς ένα πιο κυκλικό μοντέλο σχεδιασμού και παραγωγής των πλαστικών. Προς την κατεύθυνση αυτή οι κυβερνήσεις θα πρέπει να χρηματοδοτήσουν περισσότερη έρευνα και ανάπτυξη των εναλλακτικών υλικών, να αυξήσουν την ευαισθητοποίηση των καταναλωτών, να χρηματοδοτήσουν την καινοτομία, να διασφαλίσουν ότι τα πλαστικά προϊόντα έχουν την κατάλληλη επισήμανση και να σταθμίσουν με προσοχή πιθανές λύσεις για τη σημερινή κρίσιμη κατάσταση που επικρατεί στον τομέα των πλαστικών απορριμμάτων.

Οι κυβερνήσεις θα πρέπει να συμπεριλάβουν στη διαδικασία λήψης αποφάσεων για την αντιμετώπιση του προβλήματος των πλαστικών απορριμμάτων μια ευρεία γκάμα ενδιαφερομένων μερών. Για την αντιμετώπιση της αυξανόμενης παλίρροιας των πλαστικών, απαιτείται η ύπαρξη ισχυρής κυβερνητικής ηγεσίας και παρέμβαση. Οι κυβερνήσεις ανά τον κόσμο είναι όλο και περισσότερο ενημερωμένοι σχετικά με την κλίμακα μόλυνσης από τα πλαστικά. Μέχρι σήμερα, η κυβερνητική δράση επικεντρώνεται κυρίως στις πλαστικές σακούλες και σε κάποιο βαθμό στα αφρώδη πλαστικά προϊόντα όπως το φελιζόλ (Styrofoam). Αυτό είναι κατανοητό, δεδομένου ότι τα πλαστικά αυτά προϊόντα είναι συχνά οι πιο ορατές μορφές της πλαστικής ρύπανσης. Υπολογίζεται ότι, σε παγκόσμιο επίπεδο, καταναλώνονται ετησίως 1 έως 5 τρισεκατομμύρια πλαστικές σακούλες.

Είναι πολύ νωρίς ακόμη για να εξαχθούν ισχυρά συμπεράσματα σχετικά με τις επιπτώσεις στο περιβάλλον που είχαν μέχρι σήμερα οι απαγορεύσεις και τα πρόστιμα. Πιο συγκεκριμένα:

•σε ποσοστό 50% των περιπτώσεων, λείπει η πληροφορία σχε-

Συνέχεια στη σελ. 9

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Βυτιναιοί ή καταγόμενοι από τη Βυτίνα προχωρούν εξελικτικά στην ιεραρχία του κλάδου τους μετά από επιτυχή πορεία ή άλλοι ολοκληρώνουν την επαγγελματική τους εξέλιξη καταξιωμένοι κι ανάλογα τιμώμενοι ή τέλος άλλοι νέοι εισέρχονται επιτυχώς σε επαγγελματικό κλάδο μετά από επιτυχή προσπάθεια. Όλα αυτά τα γράφουμε για να ανακοινώσουμε τρία γεγονότα που μάθαμε τελευταία και αντιπροσωπεύουν όλες τις περιπτώσεις που αναφέραμε στον πρόλογο του δημοσιεύματος αυτού. Πρώτη αναφορά θα κάνουμε στον αντιστράτηγο **Γεώργιο Μασούρα** από την κοντινή Παναγίτσα αλλά με μητέρα από τη Βυτίνα. Μπέρα του ήταν η Γεωργία Τζίφα κόρη

του μάργα Χαράλαμπος Τζίφα. Ο κ. Μασούρας αποστρατεύτηκε πρόσφατα μετά από ευδόκιμο τριακονταπενταετή υπηρεσία στις ένοπλες δυνάμεις. Ως αντιστράτηγος κατείχε τη θέση του επιτελάρχη ΓΕΣ. Του ευχόμαστε ευτυχή

συνταξιοδοτική διάρκεια ως και η ενεργός του στρατιωτική θητεία.

Δεύτερη αναφορά γίνεται στο πρόσωπο του **Σταύρου Παπασταθόπουλου** ο οποίος πρόσφατα προήχθη από ταξίαρχος σε υποστράτηγο και τοποθετήθηκε διευθυντής Δ' κλάδου του ΓΕΣ.

Υποστράτηγος Σταύρος Παπασταθόπουλος

Ο κ. Παπασταθόπουλος είναι γηγενής Βυτινραίος, εγγόνος του Σταύρου Παπασταθόπουλου, του οποίου το πατρικό σπίτι είναι δίπλα στην εκκλησία της Παναγίας της «πισωμαχαλίτισσας», και γιος του αντιστράτηγου ε.α. Γιώργου Παπασταθόπουλου. Στον νέο υποστράτηγο ευχόμαστε διαρκή επαγγελματική εξέλιξη μέχρι την κατάληψη των υπάτων αξιωματών της ιεραρχίας.

Η Τρίτη ευχάριστη είδηση αφορά την τοποθέτηση της νεαρής δικαστικού **Αικατερίνης Παπαδάτου** στη θέση της παρέδρου του Πρωτοδικείου Ηρακλείου Κρήτης. Η κ. Παπαδάτου είναι εγγονή από κόρη του παλιού αντιπροέδρου του συλλόγου των «απανταχού Βυτιναιών» κ. Δημήτρη Παπαγιαννακόπουλου. Και στη νέα δικαστική ευχόμαστε ευδόκιμη πορεία και ακώλυτη εξέλιξη στους ανώτατους βαθμούς της δικαστικής ιεραρχίας.

Προτάσεις για την αξιοποίηση του Τριανταφυλλιδείου κτήματος

ΓΡΑΦΕΙ: Ο Οικονομολόγος Τάσος Γ. Καρατασάκης

Το τελευταίο διάστημα φαίνεται ότι έχει ξεκινήσει ένας νέος κύκλος συζητήσεων όσον αφορά την αξιοποίηση του Τριανταφυλλιδείου Κρατικού Κτήματος Βυτίνας. Η κινητοποίηση των τοπικών πολιτικών παραγόντων, έχει προκαλέσει την εκ νέου συζήτηση στο Ελληνικό Κοινοβούλιο και εξαγγελίες σχετικά με την πολυπόθητη αξιοποίηση του Τριανταφυλλιδείου Κτήματος Βυτίνας, ωστόσο κυρίαρχο ερώτημα παραμένει το εάν και κατά πόσο οι εξαγγελίες αυτές λαμβάνουν υπόψη και τις απόψεις των άμεσα εμπλεκόμενων, δηλαδή της τοπικής κοινωνίας, είτε αυτές εκφράζονται από τους τοπικούς συλλογικούς φορείς ή και από μεμονωμένους δημότες και επαγγελματίες που δραστηριοποιούνται στην τοπική αγορά του πρωτογενούς και δευτερογενούς τομέα και του τουρισμού. Δεν μπορεί να αμφισβητηθεί, ότι μέχρι πρότινος οι εμπλεκόμενοι πολιτικοί παράγοντες του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων (ΥΠΑΑΤ), στο μεγαλύτερο μέρος τους, αγνοούσαν την ύπαρξη του Κτήματος και είναι δεδομένο ότι θα συνέχιζαν να την αγνοούν, εάν τα τελευταία χρόνια δεν υπήρχαν οι συνεχείς και αξιόπαινες προσπάθειες και πιέσεις του Σωματίου «Φίλοι Τριανταφυλλιδείου Κληροδοτήματος» προς κάθε κατεύθυνση, ώστε να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις δρομολόγησης ενεργειών για την αξιοποίηση του Κτήματος.

Σήμερα, περνώντας κάποιος από τους χώρους και τις κτιριακές εγκαταστάσεις του Τριανταφυλλιδείου Κτήματος Βυτίνας είναι εύκολο να διαπιστώσει ότι δεν υπάρχει καμία σημαντική πρόοδος όσον αφορά την αξιοποίηση των υποδομών του Κτήματος, είτε προς την κατεύθυνση της ανάπτυξης αποδοτικών καλλιεργειών ή και προς την κατεύθυνση της ουσιαστικής αξιοποίησης των κτιριακών εγκαταστάσεων του Κτήματος. Είναι προφανές, παρά τις συνεχείς πιέσεις των τοπικών Φορέων και πολιτικών παραγόντων, ότι η έως και σήμερα διαχείριση του Τριανταφυλλιδείου Κτήματος Βυτίνας από τις αρμόδιες υπηρεσίες του ΥΠΑΑΤ δεν έχουν αποδώσει το προσδοκώμενο αποτέλεσμα, ενώ σημαντικό κενό καταγράφεται και όσον αφορά την επίσημη ενημέρωση από τις αρμόδιες υπηρεσίες διαχείρισης σχετικά με το τι έχει πραγματοποιηθεί και σε τι επίπεδο προς την κατεύθυνση αξιοποίησης του Κτήματος.

Μοναδικές πηγές ενημέρωσης αποτελούν τα άρθρα του φύλλου της εφημερίδας «ΒΥΤΙΝΑ», οι συζητήσεις με τα μέλη του Σωματίου «Φίλοι Τριανταφυλλιδείου Κληροδοτήματος» και οι εξαγγελίες των εκάστοτε αρμόδιων Υπουργών, κατά περίοδο, κατόπιν κάποιας σχετικής επερώτησης στο Ελληνικό Κοινοβούλιο. Ανατρέχοντας στο ιστορικό των εκδόσεων της εφημερίδας «ΒΥΤΙΝΑ» μπορεί ο κάθε ενδιαφερόμενος να συγκεντρώσει αναφορές για το ιστορικό δημιουργίας του Τριανταφυλλιδείου Κτήματος Βυτίνας, καθώς και για το πώς έχει εξελιχθεί η πορεία του τα τελευταία χρόνια

ώστε να διαμορφωθεί η παρούσα κατάσταση. Από το 2013, που το Κτήμα μετονομάστηκε σε Πρότυπο Τριανταφυλλιδείο Σταθμό Ορεινής Οικονομίας Βυτίνας - Κρατικό Κτήμα Βυτίνας, ξεκίνησε μια προσπάθεια επανακαλλιέργειας του και παράλληλα προγραμματισμός για τη δημιουργία μικρού αποσταγματοποιείου, πρότυπου μελισσοκομείου και μελισσοκομικού εκθετηρίου.

Στην πραγματικότητα, σήμερα, πέραν των αποσπασματικών προσπαθειών για την επανακαλλιέργεια του Κτήματος, για την εξέλιξη και το αποτέλεσμα των οποίων δεν υπάρχει επίσημη ενημέρωση, δεν έχει προχωρήσει η κατασκευή του μικρού αποσταγματοποιείου και του πρότυπου μελισσοκομείου, ενώ αποτελεί πρωτοτυπία ίσως παγκοσμίως, το γεγονός ότι το μουσείο μελισσοκομίας / μελισσοκομικό εκθετήριο, εγκαταστάθηκε και ενώ έχει καταγραφεί ως λειτουργούν, δεν ολοκληρώθηκε και ουσιαστικά δεν λειτουργήσει ποτέ, με αποτέλεσμα να δημιουργείται μια κάκιση εικόνα για την περιοχή στα μάτια των ημεδαπών και αλλοδαπών επισκεπτών που έρχονται και ζητούν να το επισκεφθούν. Σημαντική εξέλιξη αποτελεί η υπογραφή μνημονίου συνεργασίας μεταξύ Δήμου Γορτυνίας, Επιμελητηρίου Αρκαδίας και του Ινστιτούτου Γεωπονικών Ερευνών (ΙΓΕ) για τη δημιουργία του Μουσείου Μελισσοκομίας στους χώρους του Κτήματος, χωρίς ωστόσο να έχει γίνει ή δημοσιοποιηθεί προς το παρόν κάποια αναφορά στους όρους της συνεργασίας, τις προδιαγραφές δημιουργίας, τη χρηματοδότηση και λειτουργία του μουσείου.

Επιπλέον, σε πρόσφατη απάντηση του αρμόδιου Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων σε επερώτηση Βουλευτή Αρκαδίας στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, αναφέρθηκε ότι για το Τριανταφυλλιδείο Κτήμα Βυτίνας ο προγραμματισμός για το τρέχον έτος περιλαμβάνει την ανάπτυξη ενός προγράμματος πειραματικών καλλιεργειών για το τσάι Μαινάλου, την αναβίωση της καλλιέργειας λυκίσκου, τη φύτευση ενός βυσινόκηπου 15 στρεμμάτων, και τη δημιουργία ενός πρότυπου μελισσοκομείου, ενώ θετική εξέλιξη αποτελεί επιτέλους και ο προγραμματισμός ανάληψης δράσεων για την προστασία και ανάδειξη του, σπάνιας ομορφιάς και από κάθε άποψη αξίας, αλσουλίου, γνωστού ως φως «Δασάκι». Με εξαίρεση τις δράσεις που αφορούν την προστασία και ανάδειξη του αλσουλίου, για όλα όσα αναφέρονται παραπάνω, ευλόγως εγείρονται κάποια κρίσιμα ερωτήματα σχετικά με το εάν έχει αξιολογηθεί η σκοπιμότητα υλοποίησης των παραπάνω εξαγγελιών, από ποιόν θα αναπτυχθούν, θα συντηρηθούν και θα διατηρηθούν οι καλλιέργειες, από ποιόν θα δημιουργηθεί και θα πώς θα λειτουργήσει το πρότυπο μελισσοκομείο, με ποιους όρους και ποιο όφελος θα πραγματοποιηθούν όλα τα παραπάνω για το Κτήμα και την τοπική κοινωνία.

Αποτελεί πραγματικό γεγονός ότι αυτή την

στιγμή υπάρχει ενεργή σύμβαση με καλλιεργητή της περιοχής ώστε να καλλιεργηθεί το Κτήμα για συγκεκριμένο χρονικό ορίζοντα χωρίς να έχει κοινοποιηθεί αρχικώς κάποια σχετική πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος και χωρίς να έχουν δημοσιοποιηθεί οι όροι και η διάρκεια της σύμβασης, ενώ δεν υπάρχει καμία ενημέρωση για την πορεία υλοποίησης της. Από τους παραπάνω χειρισμούς γίνεται αμέσως αντιληπτό, ότι πρόκειται για αποσπασματικές και ευκαιριακές δράσεις, χωρίς συνοχή και ολοκληρωμένο σχεδιασμό, οι οποίες αποφασίζονται υπό πίεση και με σκοπό να δημιουργείται και να συντηρείται στην τοπική κοινωνία η εντύπωση ότι κάτι πάει να γίνει, ενώ ευλόγως προξενεί εντύπωση ο διεκπεραιωτικός χαρακτήρας των πρωτοβουλιών και των ενεργειών που αναλαμβάνει το ΥΠΑΑΤ και οι αρμόδιες υπηρεσίες του, καθώς εκ του αποτελέσματος προκύπτουν σημαντικά θέματα όσον αφορά τόσο τη διαφάνεια όσο και την αποτελεσματικότητα των προγραμματισμένων ενεργειών τους.

Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα παραπάνω, γίνεται επίσης σαφώς αντιληπτό ότι το αρμόδιο Υπουργείο και οι διαθέσιμοι πόροι των υπηρεσιών του δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν στο ύψος των περιστάσεων που απαιτεί η αποτελεσματική ανάπτυξη και διαχείριση του Τριανταφυλλιδείου Κτήματος Βυτίνας, το οποίο θα πρέπει να αναδειχθεί σε κυρίαρχο στοιχείο βιώσιμης ανάπτυξης για την τοπική κοινωνία και οικονομία, το περιβάλλον και τον πολιτισμό και όχι να παραμένει ανενεργό και ουσιαστικά να απαξιωνεται συνεχώς από όλες τις πολιτικές ηγεσίες διαχρονικώς. Ταπεινή μου άποψη είναι ότι, καταρχάς, αν θέλουμε να μιλήσουμε για τοπική ανάπτυξη, θα πρέπει η τοπική κοινωνία να έχει συμμετοχή στην ανάπτυξη της.

Δεν μπορεί να υπάρξει τοπική ανάπτυξη από πάνω προς τα κάτω, που θα αποφασίζεται και θα ανακοινώνεται από τον εκάστοτε Υπουργό, χωρίς να έχει ληφθεί υπόψη ο τοπικός παράγοντας. Θα πρέπει πρωτίστως η τοπική κοινωνία να έχει λόγο αλλά και να διεκδικήσει τον ρόλο που της αναλογεί σχετικά με το πώς θα γίνει η ανάπτυξη και αξιοποίηση των υποδομών που χωροθετούνται στην περιοχή της.

Συνεπώς, δεδομένου ότι πλέον έχει γίνει ξεκάθαρο προς όλες τις κατευθύνσεις, ότι οραματικό στόχο της τοπικής κοινωνίας αποτελεί η αξιοποίηση του Κτήματος, θα ήταν χρήσιμο να καταγραφούν όσο το δυνατόν περισσότερες απόψεις, σχετικά με το τι είδους δράσεις μπορούν να υλοποιηθούν, ώστε να προσεγγιστεί και τελικώς να υλοποιηθεί αυτός ο οραματικός στόχος της τοπικής κοινωνίας και να επιτευχθεί η αποτελεσματική αξιοποίηση αυτού του σημαντικού στοιχείου του Ενεργητικού της.

Με ποιες δράσεις τελικά θα υλοποιηθεί ή θα δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις, ώστε να είναι υλοποιήσιμος αυτός ο οραματικός στόχος, είναι κάτι το οποίο απαιτεί διεξοδική συζήτηση

και είναι βέβαιο ότι ο καθένας μπορεί να παραθέσει τις προτάσεις του, αναδεικνύοντας κάποιες ενδιαφέρουσες κατευθύνσεις που θα μπορούσαν να ακολουθηθούν για την αξιοποίηση του Κτήματος. Για παράδειγμα, μπορεί να καταγραφεί ως αντικειμενικό δεδομένο ότι η φύτευση καλλιεργειών, θα πρέπει να γίνεται στο πλαίσιο ενός ολοκληρωμένου καλλιεργητικού πλάνου, ώστε να είναι βιώσιμες μακροπρόθεσμα. Ωστόσο, έως και σήμερα πραγματοποιείται η φύτευση καλλιεργειών, αποσπασματικά, χωρίς συνοχή ανάμεσα σε ακαλλιέργητες εκτάσεις και βάλτους και χωρίς να έχει προηγηθεί σχετική μελέτη και αξιολόγηση της σκοπιμότητας τους, ενώ είναι σχεδόν βέβαιο ότι δεν θα έχει το προσδοκώμενο αποτέλεσμα. Αντίστοιχα, η δημιουργία μουσείου / εκθετηρίου μελισσοκομίας θα πρέπει να υλοποιηθεί βάσει σύγχρονης μουςειολογικής μελέτης, ώστε να μην προβλέπεται απλά η αξιοποίηση των χώρων των παλιών στάβλων του Κτήματος με την τοποθέτηση εκθεμάτων - κυψελών όπως έχει γίνει σήμερα, αλλά η αξιοποίησή τους με σκοπό τη δημιουργία ενός σύγχρονου Κέντρου Ανάδειξης της Μελισσοκομίας Μαινάλου.

Στους χώρους του Κέντρου, θα πρέπει το ευρύ κοινό να μπορεί να ενημερωθεί για το μέλι και τη μελισσοκομία, την ιδιαίτερη κληρονομία του Μαινάλου, αλλά και για τον Εθνικό Ευεργέτη και το Κτήμα, μέσω κατάλληλων θεματικών ενότητων, εκθεμάτων και σύγχρονων μέσων που θα παρουσιάζονται με μουσειακό τρόπο, αντλώντας πάντα από τις πρακτικές της σύγχρονης μουσειολογίας, ώστε να μεταφέρεται η πληροφορία και να αποδίδονται τα νοήματα με βιωματικό τρόπο, διαδραστικές κατασκευές και σύγχρονες εφαρμογές λογισμικού σε σχέση με τη θεματολογία των εκθεσιακών χώρων.

Γι' αυτό θα πρέπει να εξειδικευτούν άμεσα οι όροι του μνημονίου συνεργασίας, που αναμένεται να υπογραφεί μεταξύ Δήμου Γορτυνίας, Επιμελητηρίου Αρκαδίας και του Ινστιτούτου Γεωπονικών Ερευνών (ΙΓΕ) για τη δημιουργία του Μουσείου Μελισσοκομίας, ώστε να διασφαλιστεί ότι ο χαρακτήρας της συνεργασίας θα έχει το προσδοκώμενο αποτέλεσμα για την τοπική κοινωνία. Σημειώνεται δε, ότι όσον αφορά τη χρηματοδότηση του εγχειρήματος, αποτελεί σημαντική ευκαιρία το γεγονός ότι η συγκεκριμένη δράση θα μπορούσε να ενταχθεί προς χρηματοδότηση στο τοπικό πρόγραμμα ΤΑΠΤοΚ ΑΡΚΑΔΙΑ 2020, όπως ήδη έχει προταθεί με σχετική επιστολή προς τον Πρόεδρο της Τοπικής Κοινότητας Βυτίνας, στην οποία αναφέρεται και η από μέρους μου πρόθεση να αναληφθούν, χωρίς κόστος, οι ενέργειες σύνταξης και υποβολής της πρότασης και των σχετικών τεχνικών δελτίων για την ένταξη του έργου προς ενίσχυση στο συγκεκριμένο πρόγραμμα, εφόσον ο Δήμος Γορτυνίας διασφαλίσει την ωριμότητα της δράσης.

Συνέχεια στη σελ. 10

NTABOS
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΨΥΧΗ - ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΣ
Ντάβος Ν. Ευάγγελος
ΕΜΠΟΡΙΟ | ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ | ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ
Τηλέφωνο 42 Γ. Δεκάζου Τριανταφυλλιδίου 6978-215493
e-mail: davos@yahoo.gr

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΛΙΑΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΦΑΝΟΠΟΙΕΙΟ ΒΑΦΕΙΟ
ΤΟΠΙΚΕΣ ΒΑΦΕΣ
ΓΥΛΑΙΣΜΑΤΑ
ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ
T: 2108842609
K: 6977265991
Δ: ΕΡΥΘΡΑΙΑΣ 7, ΠΟΛΥΓΩΝΟ, 11363

armacon
INSPIRATION CONSTRUCTION
Παναγιώτης Κοροντώνης
Πολιτικός Μηχανικός ΕΜΠ, MSc
25ης Μαρτίου 38 Χαλάνδρι / 152 32 Αθήνα
T 210 7751 304 F 210 7751305
armacon@armacon.com.gr / www.armacon.com.gr

ECO-CHECK
IKTEO ECO-CHECK I.K.E.
ΠΕΙΡΑΙΑΣ 38, ΜΟΣΧΑΤΟ, Τ.Κ. 18346
ΤΗΛ.: 11 180
210 48 34 333 • fax: 210 48 34 888
e-mail: info@ecocheck.gr • www.ecocheck.gr
www.facebook.com/ecocheck.gr

25η Μαρτίου Ο πρώτος εορτασμός στην Αθήνα το 1838

ΓΡΑΦΕΙ: Ο δάσκαλος Νίκος κ. Φίλης

Η 25η Μαρτίου ως ημέρα εθνικής εορτής καθιερώθηκε το 1838, ύστερα από πρόταση του αρμόδιου Υπουργού Γ. Γλαράκη, με Β. Διάταγμα του τότε Βασιλιά Όθωνα.

«Όθων ελέω Θεού βασιλεύς της Ελλάδος
Επί τη προτάσει της Ημετέρας επί των Εκκλησιαστικών Γραμματείας θεωρήσαντες ότι η ημέρα της 25ης Μαρτίου, λαμπρά καθ' εαυτήν, δια την εν αυτή τελουμένην εορτήν του Ευαγγελισμού της Υπεραγίας Θεοτόκου, είναι προσέτι λαμπρά δια την κατ' αυτήν έναρξιν του περι ανεξαρτησίας αγώνος του ελληνικού έθνους καθιερούμεν την ημέραν ταύτην εις το διηνεκές ως ημέραν εθνικής εορτής.
Εν Αθήναις τη 15η Μαρτίου 1838

Ιδιαίτερα λαμπρός και πάνδημος υπήρξε ο εορτασμός της επετείου κατά το έτος εκείνο όπως τον περιγράφουν ιστορικοί της εποχής. «Κανονιοβολισμοί και μουσικά, όρθρου έτι βαθέως εκαιρέτησαν το επίσημον της ημέρας, ο βασιλεύς και η βασίλισσα μετέβησαν εφ' αμάξης ζωηρώς επευφημούμενοι, εις τον ναόν της αγίας Ειρήνης (τότε Μπτρόπολη), εν η ετελέσθη πάνδημος δοξολογία. Εν τω μικρώ δε εκείνω ναώ το μεγαλοπρεπέστερον, εν απλότητι απεκαλύφθη θέαμα. Οι άνδρες του ιερού ημών αγώνος, οι γενναίοι και δαφνοστεφείς εκείνοι νικηταί, οι επί ολόκληρα έτη αντιταχθέντες κατά μιας ολοκλήρου αυτοκρατορίας και συντρίψαντες αλληλοδιαδόχως πολλούς αυτής στρατούς και στόχους, επανηγύριζον ήδη ελεύθεροι μετ' ιδίου βασιλέως και Εθνικής Κυβερνήσεως, την ημέραν καθ' ην έθηκαν αυτά ταύτα τα θεμέλια της ανεξαρτησίας της πατρίδος. Εκεί ήσαν πολλοί των δασκάλων του γένους, καθηγηταί πανεπιστημίου, οι διαπρύσιοι πρόδρομοι της εθνικής αποκαταστάσεως, εκεί κλήρος και λαός εντίμως αγωνισθέντες. Μετά την μεσημβρίαν ...ήρξατο από νέων και νεανίδων, κατά τα ελληνικά έθιμα χορός, ον διέκοψεν αιφνης γυνή πρεσβύτις η Δέσποινα Λέκα (οικογένεια αγωνιστών εκ Μενιδίου Αττικής), ειπούσα μετά δακρύων τα εξής συγκινητικότητας:

- Σταματήστε, παιδιά!! εις εμέ ανήκει ν' αρχίσω τον χορόν, διότι εις αυτό το έδαφος, έδωκα θύματα δύο ανδρείους αδελφούς και τον μονογενή υιόν μου!!»

Σ' αυτήν και μόνο λοιπόν ανήκει η τιμή να σύρει πρώτη τον χορό σε τούτη τη λαμπρή επέτειο, σε τούτο το εθνικό μνημόσυνο για να τιμήσει έτσι τους νεκρούς της οικογενείας της, τους νεκρούς του γένους μας στον ένδοξο εκείνο αγώνα. Στο απαστράπτον από αγαλλίαση πρόσωπό της την ώρα τούτη, διαγράφεται με μοναδική φαιδρότητα, περηφάνια και έπαρση. Το κορμί της λικνίζεται με λεβεντιά και χάρη αντλώντας δύναμη από τη θυσία εκείνων. Τα μάγουλά της βρέχονται από δάκρυα χαράς και εθνικής έξαρσης... Νωπές οι μνήμες στη σύναξη τούτη με την παρουσία πρωταγωνιστών του έπους εκείνου, οι οποίοι γεύονται τρισόβριοι την ελευθερία τους για την απόκτηση της οποίας έχυσαν το αίμα τους αναμετρηθέντες με μια αυτοκρατορία. «Το εσπέρας αι Αθήναι εφωταγυρήθησαν, η Ακρόπολις ήτο κατάφωτος (πάντως με ρετσίνια), επί δε του Λυκαβηττού μέγας εκ φώτων σταυρός υπενθύμιζε το «εν τούτω νίκα». Εν ταις οδοίς εκαιόντο ρετσίνια και περιεφέροντο οι ενδοξότεροι και διασημότεροι των αγωνιστών μετά των υπ' αυτών παλληκαριών, καιρετιζόμενοι δι επευφημιών υπό του λαού και με εθνικά άσματα διερχόμενοι επανελάμβανον συνεχώς την εθνικήν φωνήν και «εις την Πόλιν, εις την Πόλιν».

Σήμερα 200 περίπου χρόνια μετά το μέγα εκείνο τόλμημα, δίκαια η πολιτεία μας ετοιμάζεται να πανηγυρίσει επετειακά το γεγονός με σειρά εκδηλώσεων. Την παράσταση θα επιχειρήσουν να κλέψουν δυστυχώς ως συνήθως, μερικοί «άκαπνοι» και ίσως αστράτευτοι «τυμβωρύχοι», ευκαιριακοί και τυχάρπαστοι, χωρίς καμιά προσφορά στα εθνικά δρώμενα.

Όσο για το λογότυπο της σημαντικής αυτής επετείου, επιεικώς απαράδεκτο, άχρωμο χωρίς κανένα θρησκευτικό και εθνικό συμβολισμό, χωρίς καμιά καταγραφή μορφών και γεγονότων του 1821...

Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙ: Ο φιλόλογος Απόστολος Γ. Τζίφας

Άραγε τα τεκταινόμενα στη χώρα μας αφήνουν αδιάφορους, για να προχωρήσουμε σε διαπιστώσεις για το ποια πρέπει να είναι η σύγχρονη πολιτική σε καιρούς χαλεπούς; Η κάθε εποχή έχει τα δικά της χαρακτηριστικά. Απεικονίζονται στο γενικότερο κλίμα της δημόσιας ζωής. Οι πολιτικές δυνάμεις των τελευταίων δεκαετιών βαρύνονται για πολλά ανομήματα. Δεν ξεχωρίζουμε πολιτικές ιδεολογίες. Η ζοφερή σύγχρονη πραγματικότητα επιβάλλει για ορθολογικές διαπιστώσεις

και επαναφορά σε αξίες και αρχές. Φαίνεται ότι ο λαϊκισμός οδεύει προς το τέλος του. Η παγκοσμιοποίηση φέρνει τις ιδεολογίες πιο κοντά στα προβλήματα και στην επίλυσή τους. Τα προβλήματα είναι κοινά και οι λύσεις επιβάλλουν πρακτική συνεργασία και ιδεολογική σύγκλιση.

Είναι εποχή που θα αναδειχθούν προσωποκεντρικές κυβερνήσεις με χαρισματικές ηγεσίες. Οι κυβερνήσεις αυτές στη χώρα μας θα αντιμετωπίσουν την ευνοιοκρατία, το λαϊκισμό και τις παρωχημένες ιδεολογικές απόψεις και πρακτική. Οι ιδεολογίες θα πρέπει να προσαρμόζονται στην επίλυση των προβλημάτων της χώρας και των πολιτών και όχι σε περιχαρικές και σε μαξιμαλιστικές πολιτικές που είναι ανέξοδες, αλλά καταστροφικές. Αυτό διδάσκει και η πολιτική της χώρας μας των τελευταίων δεκαετιών.

Σκιαγραφώντας τη σύγχρονη πολιτική διαπιστώνουμε και δημοσκοπικά ότι οι πολίτες απαιτούν εδώ και τώρα νηφάλιες φωνές και επιστροφή στον πραγματισμό. Οι πολιτικοί θα πρέπει να εκφράζουν όλες τις κοινωνικές δυνάμεις με συναίνεση. Η αποτελεσματικότητα ενός γένη φαίνεται από την επιτυχία και τα μέτρα που λαμβάνει σε κρίσιμες περιόδους. Οι πολίτες στο σύνολό τους απορρίπτουν μαξιμαλιστικά και ουτοπικά προγράμματα και αποθεώνουν ανεξάρτητα πολιτικής θέσης αποτελεσματική πολιτική και πολιτικούς. Ο μετασχηματισμός του κράτους σε ένα κράτος σύγχρονο φαίνεται από την εμπιστοσύνη των πολιτών προς τους πολιτικούς και στη διαχείριση των μεγάλων προβλημάτων.

Συμπερασματικά, οι αντίρροπες δυνάμεις λαϊκισμού-πραγματισμού και ρεαλισμού-μαξιμαλισμού θα αναδείξουν και θα μονιμοποιήσουν ηγεσίες στην εξουσία και θα άρουν την έλλειψη εμπιστοσύνης ανάμεσα στους πολίτες και τους πολιτικούς.

ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ ΕΎΛΑΛΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

ΓΡΑΦΕΙ: Ο πανοσιολογιότατος αρχιμανδρίτης π. Γρηγόριος Γ. Λίκας

Σ' ένα μνημόσυνο σε χωριό της περιοχής ήταν πολλοί οι προσελθόντες, μα συγκρατημένοι οι θρήνοι. Απέναντί μου στεκόταν ένας ηλικιωμένος κύριος, που «φαινόταν καθαρά» ότι όλη την ώρα του μνημόσυνο προσευχόταν έντονα. Τελειώνοντας τη λειτουργία και εξερχόμενος, έπεσα πάλι πάνω του και από πνευματική περιέργεια τον ρώτησα:

- Βλέπω πώς σας συνέχει το πένθος για τον μακαριστό Μηνά. Ήταν συγγενής σας;

- Συγγενής, όχι. Όμως ήταν το κάτι άλλο. Γι' αυτό έχω συγκινηθεί βαθιά.

- Ήταν λοιπόν τόσο καλός; του είπα.

- Όχι! Δεν είπα κάτι τέτοιο. Δεν ήταν καθόλου καλός, μα ... έγινε εξαιρετός! ...

- Με βάζετε σε απορία. Μιλήστε μου λίγο πιο ξεκάθαρα σας παρακαλώ.

- Ναι, πάτερ, έχετε δίκιο... Ακούστε όλη την ιστορία:

Με τον μακαρίτη τον Μηνά γνωριζόμαστε από το Δημοτικό Σχολείο. Παιδικό φίλο, αγαπημένο. Μα σαν πήγαμε στο Γυμνάσιο, από τις πρώτες μέρες συνέβη ένα θλιβερό περιστατικό ιεροσουλίας, και καθώς ο Μηνάς ήταν πολύ ανήσυχο παιδί, έπεσε όλη η κατηγορία πάνω του.

Οι καταστάσεις τότε ήταν «απόλυτες», τον συνέλαβαν και χωρίς πολλές διατυπώσεις τον οδήγησαν στο Αναμορφωτήριο, και ταυτόχρονα αποβλήθηκε δια παντός από όλα τα Γυμνάσια του Νομού. Από εκεί και πέρα χαθήκαμε, καθώς, βγαίνοντας από το Αναμορφωτήριο, «δεν είχε πρόσωπο» να έρθει στον τόπο του. Μια μέρα όμως μετά από πολλά χρόνια τον συνάντησα στο δρόμο. Μεγάλη η χαρά και για τους δυο!

Και άρχισε μεταξύ μας (των δυο παλιών φίλων) ο εξής διάλογος:

- Πώς τα πας, Μηνά;

- Δόξα τα Θεώ, Στέλιο. Όλα εξαιρετικά κι ευλογημένα! Και είπα πως είχε κάνει χαριτωμένη οικογένεια, είχε δημιουργήσει αξιόλογη περιουσία με την επιμελημένη δουλειά του, κλπ. Τότε δεν κρατήθηκα και τον ρώτησα, λέει ο κ. Στέλιος:

Επανεξετάζοντας το μέλλον των πλαστικών σε μια πορεία προς βιωσιμότητα

Συνέχεια από τη σελ. 7

τικά με τις επιπτώσεις, εν μέρει επειδή μερικές χώρες έχουν υιοθετήσει τις πολιτικές αυτές πρόσφατα και εν μέρει επειδή η παρακολούθηση είναι ανεπαρκής.

• Σε χώρες που διαθέτουν δεδομένα, περίπου 30% των χωρών έχουν καταγράψει δραστητική μείωση στην κατανάλωση της πλαστικής σακούλας μέσα στον πρώτο χρόνο.

• Το υπόλοιπο 20% των χωρών έχουν αναφέρει μικρή έως μηδενική αλλαγή.

Από τις χώρες που έχουν αναφέρει μικρή ή μηδενική αλλαγή, τα κύρια προβλήματα φαίνεται να είναι:

• Απουσία εφαρμογής και έλλειψη οικονομικά προσιτών εναλλακτικών λύσεων.

Η δεύτερη αυτή περίπτωση οδήγησε σε λαθρεμπόριο και αύξηση της μαύρης αγοράς για πλαστικές σακούλες ή στη χρήση πλαστικής σακούλας μεγαλύτερου πάχους που δεν περιλαμβάνονταν στις απαγορεύσεις. Αυτό, σε μερικές περιπτώσεις, είχε ως αποτέλεσμα την αύξηση των περιβαλλοντικών προβλημάτων.

Εναλλακτικές περιπτώσεις προς τις απαγορεύσεις μπορούν να αποτελέσουν οι συνεργασίες Δημόσιου – ιδιωτικού τομέα και οι εθελοντικές συμφωνίες. Η προώθηση και υιοθέτηση επαναχρησιμοποιούμενης σακούλας είναι ένα παράδειγμα μιας στρατηγικής περιορισμού της πλαστικής σακούλας, με την επιλογή να επαφίεται στον καταναλωτή. Η στρατηγική αυτή έχει αλλάξει τη συμπεριφορά του καταναλωτή και σε πολλές περιοχές έχει μειώσει τη χρήση της συμβατικής πλαστικής σακούλας. Λαμβάνοντας υπόψη την ευρεία γκάμα των πιθανών δράσεων για τον περιορισμό των μιας χρήσης πλαστικών, η περιβαλλοντική διεύθυνση των Ηνωμένων Εθνών διαμόρφωσε για τις κυβερνήσεις έναν οδικό άξονα 10 βημάτων με κύριο στόχο την υιοθέτηση παρόμοιων μέτρων ή τη βελτίωση των υπαρχόντων. Τα δέκα αυτά βήματα βασίζονται στις εμπειρίες 60 χωρών που έχουν λάβει μέτρα περιορισμού ή κατάργησης των μιας χρήσης πλαστικών.

Πιο συγκεκριμένα:

1. Εντοπισμός των πιο προβληματικών πλαστικών μιας χρήσης με την διεξαγωγή μιας βασικής αξιολόγησης με κύριο στόχο τον εντοπισμό των πιο προβληματικών πλαστικών μιας χρήσης.

2. Εξέταση των καλύτερων δράσεων για αντιμετώπιση του προβλήματος.

3. Αποτίμηση των πιθανών κοινωνικών, οικονομικών και περιβαλλοντικών επιπτώσεων (θετικών και αρνητικών) των επιλεγέντων εργαλείων/δράσεων.

4. Εντοπισμός και εμπλοκή κύριων ομάδων ενδιαφερομένων. Επίσης, είναι αναγκαίες μελέτες βασισμένες σε στοιχεία προκειμένου να καμφθούν οι αντιδράσεις από τη βιομηχανία πλαστικών.

5. Ενημέρωση των πολιτών σχετικά με τις βλάβες που προκαλούνται από τα πλαστικά μιας χρήσης.

6. Προώθηση εναλλακτικών λύσεων.

7. Παροχή κινήτρων προς τη βιομηχανία με την υιοθέτηση επιστροφής φόρων ή άλλων κινήτρων για την υποστήριξη της μετάβασης της βιομηχανίας στις νέες συνθήκες.

8. Χρήση των εσόδων που συγκεντρώνονται από φόρους ή πρόστιμα στα πλαστικά μιας χρήσης, προκειμένου να μεγιστοποιηθεί το δημόσιο καλό.

9. Προώθηση με αποτελεσματικό τρόπο του μέτρου που έχει επιλεγεί.

10. Παρακολούθηση και προσαρμογή του επιλεγέντος μέτρου, αν υπάρχει ανάγκη, και ενημέρωση των πολιτών για την όλη πορεία.

- Μηνά, πού βρήκες το κουράγιο για να πραγματοποιήσεις όλα αυτά τα μεγαλειώδη επιτεύγματα;

- Στέλιο, μου απάντησε, μ' έσωσε το γράψιμο! ...

- Τι λες ρε Μηνά; Ποιο γράψιμο; Εσύ δεν ήξερες τότε να γράφεις σωστά ούτε το όνομά σου, και, δεδομένου ότι δεν συνέχισες στο Γυμνάσιο, μάλλον ούτε τώρα ξέρεις τίποτα από «γράψιμο».

- Όχι Στέλιο, μου είπε. Δεν με κατάλαβες! Θα σου εξηγήσω, καλέ μου φίλε:

Στο Αναμορφωτήριο ήρθε κάποτε ένας ιερέας να μας εξομολογήσει. Για να του κάνουμε καζούρα, πήγαμε πολλοί, κι εγώ. Μα η γαλήνια μορφή του μου ενέπνευσε σεβασμό. Και του εμπιστεύτηκα τη σκέψη μου: «Πάτερ, όλα στη ζωή μου είναι μαύρα, όπως το ποινικό μου μπρώο. Δεν υπάρχει καμιά διέξοδος ...» «-Παιδί μου, κάνε το κι αυτό θέμα προσευχής στον Θεό και θα δεις χειροπιαστά αποτελέσματα. Ο Θεός θαυματοουργεί εμφανώς στα αδιέξοδα!» «Μα εγώ δεν ξέρω αν υπάρχει Θεός, πάτερ».

«-Μην αφήνεσαι σε τέτοιες βλάσφημες σκέψεις, παιδί μου. Σίγουρα υπάρχει!» «-Πώς θα πιστοποιηθώ, πάτερ, ότι υπάρχει και με ακούει;» «-Πολύ απλό, παιδί μου, μα θα σου πάρει λίγο χρόνο ... Αγόρασε ένα τετράδιο και γράφε εκεί όλα τα αιτήματα που έχεις ζητήσει μέχρι τώρα. Και σε 10-15-20 χρόνια ξανάνοιξέ το. Και, αν ήταν καθαρά και τίμια τα ζητήματά σου, θα δεις πόσο ΣΟΦΑ θα έχει απαντήσει ο Χριστός μας ΣΕ ΟΛΑ! Και θα με θυμηθείς!...»

- Ε! Αυτό το τετράδιο, Στέλιο μου, με έσωσε, αυτό το «γράψιμο». Εκπληρώθηκαν πέρα-για-πέρα ΟΛΑ, με τον πιο ΣΟΦΟ ΚΑΙ ΑΡΜΟΝΙΚΟ τρόπο, όπως μου το είχε πει ο παπούλης! Από τότε είμαι απόλυτα βεβαιωμένος για την Παντοδυναμία του Χριστού. Και έτσι, δουλεύοντας σκληρά και τίμια, έφτασα από τον πάτο του Αναμορφωτηρίου σ' αυτή την ευλογημένη θέση. Με το «γράψιμο» ...

Και κατέληξε βουρκωμένος ο κ. Στέλιος: «Με τις πιστοποιήσεις αυτές, πάτερ, από εκεί και πέρα έζησε ο Μηνάς σαν επίγειος άγγελος. Και έτσι είμαι κι εγώ πεπεισμένος ότι τώρα ο φίλος μου ο Μηνάς θα βρίσκεται στην Αγκάλη του Χριστού».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΗΣΕΙΣ

• Η Βυτιναία Βασιλική Πετροπούλου (κόρη του Παναγιώτη και της Μαντώ Πετροπούλου ιδιοκτητών του Σούπερ Μάρκετ τροφίμων) και ο Βασίλης Μανιάτης εκ Λαγκαδίων απέκτησαν πρόσφατα μια πανέμορφη κόρη. Ευχές για ευτυχή ζωή του νεογέννητου από την οικογένεια Αθανασίου Λαμπροπούλου.

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Απεβίωσε στο Αλιβέρι Ευβοίας και ετάφη στη Βυτίνα στις 17-3-2020 η Μαρία Π. Πετροπούλου το γένος Γ. Παπαχατζή, ετών 88.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΒΥΤΙΝΑ»

40 €: Στρουσόπουλος Χρήστος

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Στο προηγούμενο φύλλο και στη στήλη «εισφορές» εκ παραδρομής στο όνομα Προεστού Ελευθερία εγράφη το ποσόν των 10€ αντί του ορθού 30 €. Αποκαθιστούμε το λάθος ζητώντας συγγνώμη.

ΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΜΑΣ

Όλοι οι Βυτινιώτικοι σύλλογοι κατά το δίμηνο Μαρτίου-Απριλίου δεν παρουσίασαν καμία δραστηριότητα λόγω Κορονοϊού. Όλες οι προγραμματισμένες εκδηλώσεις της 25ης Μαρτίου, του Πάσχα και άλλες ανοιξιάτικες αναβλήθηκαν και επομένως όλοι οι σύλλογοι του τόπου μας υπακούοντας στις γενικές απαγορεύσεις παρέμειναν αδρανείς. Η μόνη δραστηριότητα ήταν αυτή της Παγγορτυνιακής ένωσης, η οποία ενίσχυσε την προσπάθεια του Δήμου Γορτυνίας για βοήθεια σε αναξιοπαθούσες Γορτυνιακές οικογένειες αποστέλλοντας 40 κιλά ζυμαρικών.

ΠΟΙΗΣΗ

ΓΡΑΦΕΙ: ο Βυτιναίος φιλόλογος και λογοτέχνης Σάββας Καράμπελας

ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Οι ημέρες είναι γέτρρες στην ακρογιαλιά.
Βότσαλα που ξεηλώνουν τα κύματα
και ξεθωριάζουν τα ασημένια γάνυ τους
από τα καθημερινά δρομολόγια των ηλίων
και τα ηλιόθι των εριβατών.
Περιτυλιχμάτα φαγητών,
καφέλα, βαλίτσες, γυαλιά ηλίου και άλλα
ευτελή.
Πετραδάκια οι ημέρες που ξερνά η θάλασσα
μαζί με άδεια κοχύλια και ξεριζωμένα κοράλλια.
Νεκροταφείο ημερών η αφηροσύνη που
ηερπατάμε,
εξύβουρε και μαζεύουμε ένα βότσαλο από εδώ
ένα βότσαλο από εκεί για να θυμόμαστε
πως κοδυρήσαμε, ψαρέψαμε ερωτευτήκαμε,
φιλήσαμε.
Αηειρες γέτρρες θαρήμενες η βία δίηρα στην άληη
βικροσκοπικές.
Μέρες δυσδιάκριτες η βία από την άληη.
Εγκαταλειφμένες.

Η Βυτίνα στα «χρόνια» του κορωνοϊού

Συνέχεια από τη σελ. 1

Δυσκολότερο είναι επίσης να απαγορευτεί η επίσκεψη και η διαμονή όσων έχουν σπίτι εδώ.

Στην ίδια ατμόσφαιρα και η διαβίωση τον Απρίλη. Περίοδος θρησκευτικών εκδηλώσεων. Δεδομένου ότι οι περισσότεροι Βυτινίοι είναι φιλόθρησκοι ήταν δύσκολο να εξοικειωθούν στις νέες συνθήκες και να παρακολουθούν τον «Ακάθιστο ύμνο» και τις άλλες θρησκευτικές ακολουθίες της Μεγάλης Τεσσαρακοστής από την τηλεόραση. Η εκκλησία του Αγίου Τρύφωνα, με την οποία τόσο στενά έχει συνδεθεί και ο ντόπιος και ο ξένος, κλειστή και μόνο για τους ιερείς ανοικτή και για αναγκαίες τελετές χωρίς την παρουσία εκκλησιαζομένων. Οι ημέρες πέραγαν μέσα στη μονοτονία και τον αυστηρό περιορισμό, ενώ οι καθημερινές εκκλήσεις τόσο του δημάρχου κ. Κούλη όσο και του προέδρου του τοπικού συμβουλίου κ. Κατσούλια για αποφυγή επισκέψεων από ξένους διαρκώς αυξάνονταν και γίνονταν συχνότερες όσο πλησίαζε το Πάσχα και ο κίνδυνος αφίξεων ήταν μεγαλύτερος.

Μέσα στην ίδια ατμόσφαιρα έφτασε και η Μεγάλη εβδομάδα. Η Κυριακή των Βαΐων, που άλλοτε πραγματοποιείτο πανηγυρική ιεροτελεστία, πέρασε σιωπηλή με άδεια εκκλησία και ανύπαρκτη κίνηση. Το ίδιο και οι «ολονυκτίες» της Μ. Εβδομάδας, που τις περίμεναν με τόση αδημονία οι φιλόθρησκοι. Όλη η ευλάβεια εξαντλήθηκε στο σπίτι με παρακολούθηση των ακολουθιών από την τηλεόραση. Τις αμφιβολίες και τις ανησυχίες των πιστών καθησυχάσε και το μήνυμα του σεβασμιότατου επικούριου μητροπολίτη κ.κ. Ιερεμιά, που μεταδόθηκε από τις τοπικές ιστοσελίδες και τον τοπικό τύπο, το οποίο απευθυνόταν σε όλους τους θρησκευόμενους της Γορτυνίας και αφενός τους συνιστούσε να υπακούσουν στα μέτρα της κυβέρνησης και αφετέρου τους υποδείκνυε την υποκατάσταση κάποιων θρησκευτικών υποχρεώσεων όπως η θεία μετάληψη με Μεγάλο Αγιασμό «κατ' οίκον».

Όσο πλησίαζε το Πάσχα ο αποκλεισμός από τις θρησκευτικές τελετές στενοχωρούσε μεν αλλά κανένας δεν σκέφτηκε να παραβιάσει την υπόδειξη «Μένουμε στο σπίτι». Τα καταλύματα του τόπου μας, που άλλοτε ετοιμάζονταν πυρετωδώς να υποδεχτούν τους Πασχαλινούς επισκέπτες ήταν κλειστά και σιωπηλά. Το ίδιο και οι ταβέρνες, τα εστιατόρια, τα καταστήματα εμπορίας τοπικών προϊόντων, οι καφετέριες και όλα

τα υπόλοιπα εκτός εκείνων της εξυπηρέτησης των αναγκών διατροφής και συντήρησης των κατοίκων. Οι πολύβουοι δρόμοι έρημοι και οι πλατείες σιωπηλές χωρίς Πασχαλινό στολισμό. Μόνο τα δέντρα που δειλά-δειλά «άνοιγαν» και οι ανθισμένες αμυγδαλιές θύμιζαν την εποχή και τη μεγάλη γιορτή της Χριστιανοσύνης.

Η Μ. Παρασκευή χωρίς περιφορά επιταφίου για πρώτη φορά. Όλοι θυμηθήκαμε την τελετή άλλων χρόνων κατά την οποία η «σουρά» των πιστών, που ακολουθούσε ήταν τεράστια. Το ίδιο και το Μ. Σάββατο, ημέρα ετοιμασιών για το Πάσχα. Χωρίς εξέδρα και η Ανάσταση, χωρίς βαρελότα να αναμμένα κεριά, χωρίς φαλωδιές και «Χριστός Ανέστη». Όλοι έκαναν Ανάσταση πίσω από κλειστές πόρτες και παράθυρα, αλλά η μυρωδιά της μαγειρίτσας έβγαине έντονη από όσα σπίτια ήταν «ανοικτά». Ο «οβελίας» της επομένης αντικαταστάθηκε από το ταψί στον ηλεκτρικό φούρνο. Όχι βέβαια ότι στη Βυτίνα υπάρχουν πολλοί οπαδοί του ψωπίματος στη σουβλά, αλλά και οι λίγοι που «έστηναν» τα προηγούμενα χρόνια, έλειπαν και αυτοί. Το πασχαλινό τραπέζι έγινε αυστηρά μέσα στο σπίτι από τους μόνιμους κατοίκους χωρίς επισκέπτες. Το αδιαχώρητο φυσικά των δρόμων και της πλατείας, που παρατηρείτο τα προηγούμενα χρόνια, ήταν πλέον στις αναμνήσεις του καθενός. Ευχόμεστε του χρόνου να επανέλθουμε στις γνωστές εποχές της πολύβουοις ατμόσφαιρας με τους πολλούς επισκέπτες.

Στο ίδιο κλίμα πέρασε και η πασχαλινή εβδομάδα, χωρίς επισκέπτες, με κλειστά καταστήματα και τους ντόπιους κλεισμένους στα σπίτια, ενώ η Βυτινιώτικη άνοιξη σε προκαλούσε να βρεθείς κοντά της. Βέβαια ο αποκλεισμός εδώ διαφέρει πολύ από αυτόν των πόλεων, διότι η αυλή, ο κήπος, το μπαλκόνι δίνουν μια διαφορετική διάσταση στον αποκλεισμό όπως εύστοχα διαπίστωσε και ο πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου κ. Κατσούλιας.

Προσπαθήσαμε να σας μεταφέρουμε μια Βυτινιώτικη πασχαλινή εικόνα όπως διαμορφώθηκε φέτος με τις εντελώς πρωτόγνωρες συνθήκες του «Κορωνοϊού». Εμείς όμως διατηρώντας το έθιμο θα ευχθούμε σε όλους **Χρόνια Πολλά και «Χριστός Ανέστη»** ευχόμενοι ο φετινός εορτασμός της Πασχαλιάς να μην επαναληφθεί ποτέ και του χρόνου να γιορτάσουν, όσοι δεν γιόρτασαν φέτος, το Πάσχα στη Βυτίνα.

Προτάσεις για την αξιοποίηση του Τριανταφυλλιδείου κτήματος

Συνέχεια από τη σελ. 8

Σίγουρα κρίσιμη / σημαντική διαδικασία όσον αφορά την αξιοποίηση του Κτήματος αποτελεί η κατάθεση συγκεκριμένων προτάσεων από όλους τους εμπλεκόμενους και ενδιαφερόμενους, το σημαντικότερο όμως είναι να δημιουργηθεί ο μηχανισμός που θα είναι σε θέση να αξιολογήσει τη σκοπιμότητα και τη βιωσιμότητα των συγκεκριμένων προτάσεων, ώστε να σχεδιαστεί η μακροχρόνια βιώσιμη αξιοποίηση του Κτήματος. Εάν θέλουμε να δούμε το Τριανταφυλλίδειο Κτήμα Βυτίνας να αξιοποιείται, θα πρέπει τώρα να προκριθεί και να ωριμάσει μια διαφορετική προσέγγιση, όπου θα διαχωρίζεται το ενδιαφέρον για την αξιοποίηση του Τριανταφυλλιδείου Κτήματος Βυτίνας, ως εγκατάσταση και υποδομή, από το ενδιαφέρον για την προοπτική αξιοποίησης του Κληροδοτήματος Τριανταφυλλίδειου.

Καταρχήν, θα πρέπει να διαχωριστεί στο μυαλό όλων των εμπλεκόμενων, συμπεριλαμβανομένης της πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΑΑΤ, ότι είναι διαφορετικό στοιχείο το Τριανταφυλλίδειο Κτήμα Βυτίνας, ως υποδομή και ως εγκατάσταση και είναι διαφορετικό στοιχείο το Κληροδοτήμα Τριανταφυλλίδειου. Στην προκείμενη περίπτωση, για την αξιοποίηση του Κτήματος, θα πρέπει να διασφαλιστεί η αποτελεσματική διαχείριση των υποδομών του Κτήματος και όχι η προοπτική ενίσχυσης του εγχειρήματος, από τη διαχείριση των οικονομικών πόρων του Κληροδοτήματος Τριανταφυλλίδειου, η οποία ούτως ή άλλως αποτελεί απόφαση και ευθύνη των αρμόδιων υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών και θα πρέπει να προσεγγιστεί κατάλληλα σε επόμενο στάδιο. Όσο η διαχείριση του Τριανταφυλλιδείου Κτήματος Βυτίνας πραγματοποιείται με το ισχύον κανονιστικό πλαίσιο,

δηλαδή αποκλειστικά από τις αρμόδιες υπηρεσίες του ΥΠΑΑΤ, δεν πρόκειται να επιτευχθεί η αποτελεσματική αξιοποίηση του Κτήματος.

Εάν θέλουμε να δούμε το Κτήμα να αξιοποιείται και να είναι επισκέψιμο, θα πρέπει να διεκδικηθεί πρωτίστως η δημιουργία ενός Φορέα Διαχείρισης αποκλειστικά για το Τριανταφυλλίδειο Κτήμα Βυτίνας, όχι για το Κληροδοτήμα Τριανταφυλλίδειου, ο οποίος θα εποπτεύεται μεν, αλλά θα λειτουργεί αυτόνομα και ανεξάρτητα από τις υπηρεσίες του ΥΠΑΑΤ. Ο ρόλος του Φορέα θα είναι να σχεδιάσει, να προωθήσει, να υλοποιήσει τις προκαταρκτικές ενέργειες / δράσεις, (π.χ. χωροταξικού, πολεοδομικού, αδειοδοτικού, κοκ αντικειμένου) για την υλοποίηση / βελτίωση των υποδομών του Κτήματος, ώστε να μπορεί να επιταχυνθεί η αξιοποίησή του.

Ο Φορέας Διαχείρισης Τριανταφυλλιδείου Κτήματος Βυτίνας θα πρέπει να είναι ανεξάρτητος φορέας στον οποίο θα συμμετέχουν απαραίτητα ο εκπρόσωπος του ΥΠΑΑΤ, ο Πρόεδρος της Τοπικής Κοινότητας Βυτίνας, ως εκπρόσωπος του Δήμου Γορτυνίας, και τα υπόλοιπα μέλη, ενδεικτικά, θα πρέπει να είναι εκπρόσωποι Φορέων και Δημοτών της ΤΚ Βυτίνας, με ειδικές γνώσεις που έχουν εφαρμοστεί στην πραγματική οικονομία και είναι σχετικές με την ανάπτυξη και διαχείριση του πρωτογενούς τομέα και την τουριστική ανάπτυξη.

Ο Φορέας, εφόσον συσταθεί, θα είναι αυτός που θα διαβουλευτεί με την τοπική κοινωνία και τις παραγωγικές τάξεις για το ποια θα πρέπει να είναι η μορφή αξιοποίησης του Κτήματος, θα σχεδιάσει το στρατηγικό πλάνο αξιοποίησής του, θα δρο-

μολογήσει και θα υλοποιήσει όλες τις επιμέρους ενέργειες και δράσεις για την αποτελεσματική αξιοποίηση του Κτήματος. Δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση οι πόροι του Κληροδοτήματος Τριανταφυλλίδειου να αποτελούν πανάκεια για την αξιοποίηση του Κτήματος. Ένας ανεξάρτητος, κατάλληλα στελεχωμένος Φορέας, μπορεί να αναζητήσει, να διεκδικήσει και να εξασφαλίσει τα κατάλληλα εργαλεία και χρηματοδοτικές πηγές, αλλά και να δρομολογήσει με ευελιξία και βάσει ολοκληρωμένου σχεδιασμού, τις κατάλληλες ενέργειες για τη μακροχρόνια και αποτελεσματική αξιοποίηση του Κτήματος.

Ειδικά τώρα, εν όψει των αναμενόμενων συναντήσεων που έχει αναγγείλει από το βήμα του Ελληνικού Κοινοβουλίου ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, το αμέσως επόμενο διάστημα με τους αρμόδιους υπηρεσιακούς παράγοντες και φορείς, ο βασικός και κυρίαρχος στόχος της τοπικής κοινωνίας θα πρέπει να είναι η διεκδίκηση και η δημιουργία του ανεξάρτητου Φορέα Διαχείρισης Τριανταφυλλιδείου Κτήματος Βυτίνας.

Ο Φορέας Διαχείρισης είναι το εργαλείο με το οποίο θα ξεπεραστούν τα εμπόδια που δημιουργεί το δαιδαλώδες ισχύον κανονιστικό πλαίσιο που συντηρεί τη φθίνουσα πορεία της κατάστασης που καταγράφεται σήμερα και με τη δημιουργία του είναι βέβαιο ότι θα δρομολογηθούν οι προϋποθέσεις, ώστε να φθάσουμε στο επιθυμητό αποτέλεσμα της ολοκληρωμένης και αυτοτροφοδοτούμενης διαχείρισης του Τριανταφυλλιδείου Κτήματος Βυτίνας και την αξιοποίηση και ανάδειξη του σταδιακά σε πραγματικό πρότυπο Κέντρο Ορεινής Οικονομίας.

Ο «κορονοϊός» και η ανθρωπιστική προσφορά των γιατρών

Η ομοιότητα με τη «Θουκυδίδειο επιδημία» του 430 π.Χ

ΓΡΑΦΕΙ: Ο «Αρχαιολάτρης»

Μέσα στη μεγάλη λαίλαπα του «Κορωνοϊού» και την παγκόσμια αναστάτωση που επέφερε, απεδείχθη για μια ακόμα φορά η αυτοθυσία και η μεγάλη προσφορά των γιατρών, της μόνης ελπίδας για την αντιμετώπιση της μεγάλης αυτής παγκόσμιας πανδημίας, την οποία η ανθρωπότητα πληρώνει με χιλιάδες νεκρούς και την επιστήμη «να σπκώνει τα χέρια» τουλάχιστον το πρώτο διάστημα αντιμετώπισής της.

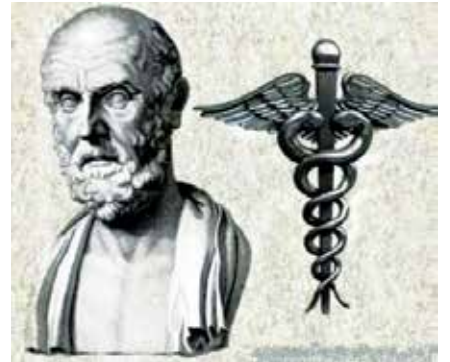
Η Ελλάδα ακολούθησε και αυτή την παγκόσμια μοίρα και προσπάθησε να αντιμετωπίσει με δικά της μέσα και τρόπους τη νέα αυτή «κατάρτα της ανθρωπότητας». Κατά τη διάρκεια της πανδημίας δύο εικόνες έμειναν καρφωμένες στο μυαλό του Έλληνα. Η μία του συντονιστή της όλης προσπάθειας αντιμετώπισης καθηγητή κ. Σωτήρη Τσιόδρα και η δεύτερη όλων των άλλων γιατρών με τις άσπρες μπλούζες, τις μάσκες και τα γάντια να μάχονται στην πρώτη γραμμή για την αντιμετώπιση της θανατηφόρου νόσου. Ο κ. Τσιόδρας με τον ήρεμο και άκρως επιστημονικό τόνο ενημέρωσης του κοινού και συντονισμό όλων των συναδέλφων του έδωσε το ανθρώπινο πρόσωπο της ιατρικής και απέτελεσε παγκόσμιο πρότυπο γιατρού και ανθρώπου όπως έγραψε η έγκριτη Γαλλική εφημερίδα Figaro. Οι υπόλοιποι Έλληνες γιατροί με πρώτους τους λοιμωξιολόγους έδωσαν τη δική τους μάχη περιορίζοντας κατά το δυνατόν τα θύματα της πανδημίας αναδεικνυόμενοι άξιοι διάδοχοι του Ιπποκράτη, ο οποίος πρώτος είχε γράψει δημιουργώντας παρακαταθήκη για τους γιατρούς όλων των εποχών: «**η Ιατρική είναι φιλόανθρωπος τέχνη (επάγγελμα) και δεν αποσκοπεί στον πλουτισμό, αλλά στη βοήθεια του συνανθρώπου στις δύσκολες ώρες της αρρώστιας και του θανάτου.**»

Με την ευκαιρία της σημερινής πανδημίας του «κορωνοϊού» ας θυμηθούμε τη συμβολή του «πατέρα της ιατρικής» στην καταπολέμηση του μεγάλου λοιμού της Αθήνας κατά την έναρξη του Πελοποννησιακού πολέμου που τόσες ομοιότητες παρουσιάζει με τη σημερινή πανδημία. Ο Ιπποκράτης λοιπόν βρέθηκε στην Αθήνα το 430 π.Χ, σε ηλικία τριάντα χρόνων, και συνέβαλε αποφασιστικά στην αντιμετώπιση της πανδημίας της εποχής στην Αθήνα, της ονομαζόμενης «ασθένειας του Θουκυδίδη». Η επιδημία αυτή ήταν άκρως μεταδοτική και μέχρι σήμερα δεν έχει διευκρινισθεί για ποια συγκεκριμένη αρρώστια πρόκειται. Ο Θουκυδίδης την ονομάζει «λοιμό» και λέει ότι «**οὐ μόντοι τοσούτος γε λοιμός οὐδὲ φθορὰ οὕτως ἀνθρώπων οὐδαμοῦ ἐμνημονεύετο γενέσθαι.**» (ποτέ άλλοτε δεν είχε εμφανισθεί παρόμοια αρρώστια, ούτε είχε σημειωθεί τόσο μεγάλος αριθμός θανάτων). Οι γιατροί της εποχής αδυνατούσαν να την αντιμετωπίσουν και πέθαιναν και αυτοί, επειδή πλησίαζαν τους άρρωστους. «**οὐτε γὰρ ἰατροὶ ἦρχον το πρώτων θεραπεύοντες ἀγνοία, ἀλλ' αὐτοὶ μάλιστα ἐθνησκον ὅσω καὶ μάλιστα προσῆσαν, οὐτε ἄλλη ἀνθρωπεῖα τέχνη οὐδέμια (οὐτε οἱ ἰατροὶ ἦταν αρκετοὶ οἱ οποίοι θεράπευαν χωρὶς νὰ ξέρουν ἀλλὰ καὶ οἱ ἴδιοι πέθαιναν ὅσο πλησίαζαν τοὺς ἀρρώστους οὐτε κανένα ἄλλο ἀνθρώπινο μέσον).**»

Ο Θουκυδίδης προσβλήθηκε από την ασθένεια αλλά σώθηκε, κάτι το οποίο δεν συνέβη με τον μεγάλο ηγέτη των Αθηνών, τον Περικλή, ο οποίος το καλοκαίρι του 429 π.Χ πέθανε από τον λοιμό, αφού προηγουμένως είδε τους δύο γιους του να πεθαίνουν από την ίδια ασθένεια. Ο Θουκυδίδης σε μια παραστατική περιγραφή στο δεύτερο βιβλίο του έργου του και στα κεφάλαια από 47-52 τονίζει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της νόσου και τις επιπτώσεις που είχε στους ασθενείς και τον υγιή πληθυσμό. Από την ασθένεια πέθανε το 1/3 του πληθυσμού της Αθήνας (100.000 περίπου). Ένας από τους μεγάλους γιατρούς της Αθήνας, ο Άκρων, έγραψε σχετικά με την ασθένεια αλλά δυστυχώς το έργο του δεν σώζεται. Ο Άκρων ήταν ένα από τα θύματα της νόσου, ο οποίος πέθανε περιθάλποντας με αυτοθυσία τους ασθενείς Αθηναίους και εξαιτίας αυτού μεταδόθηκε και στον ίδιο η νόσος.

Η τελική θεραπεία δόθηκε από τον Ιπποκράτη, ο οποίος όπως λέμε και πιο πάνω βρισκόταν στην Αθήνα από το 430 π. Χ διωγμένος από την πατρίδα του την Κω, διότι ήρθε σε σύγκρουση με τους

ιερείς του Ασκληπιού, οι οποίοι ισχυρίζονταν ότι η επιληψία είναι «θεόσταλη νόσο» κάτι που απέρριπτε ο Ιπποκράτης λέγοντας ότι δεν υπάρχουν «θεόσταλοι νόσοι» αλλά όλες έχουν φυσική προέλευση και οι άνθρωποι λόγω άγνοιας τις ονομάζουν έτσι. Εξάλλου ο Ιπποκράτης σύμφωνα με τον Γαλνό, τον άλλο μεγάλο γιατρό της αρχαιότητας, «πάντων υπερνέγκεν και πρώτος εις φως εξήνεγκεν την τελείαν παρ' Ελλήσιν ιατρικήν». (Ολους τους ξεπέρασε και τελειοποίησε για τους Έλληνες την ιατρική). Λέγεται ότι στην Αθήνα ήρθε με πρόσκληση του Περικλή, ο οποίος μαζί με τη σύζυγό του Ασπασία κατέβηκαν στον Πειραιά να τον υποδεχθούν. Η πρόσκληση του έγινε για την αντιμετώπιση λοιμού, διότι δεν αρκούσαν οι ντόπιοι γιατροί και ο σπουδαίος Άκρων ήταν ήδη άρρωστος.

Ιπποκράτης ο Κώος

Ο Ιπποκράτης με το διεισδυτικό του μάτι και την εξυπνάδα του πρόσεξε ότι από το λοιμό δύσκολα προσβάλλονταν άνθρωποι, που λόγω του επαγγέλματός τους ζούσαν μίγμυνοι, εργαζόμενοι κοντά στη φωτιά, όπως οι μεταλλωρύχοι, οι καμινευτές, οι φουρναραίοι κ.ά. και συμπέρανε ότι το «μίασμα» (το αίτιο της νόσου) δεν αντέχει στη φωτιά και ίσως βρίσκεται στον ιματισμό (ενδύματα, κλινοστρωμένες κλπ.). Συμβούλεψε λοιπόν τους Αθηναίους ν' ανάψουν μεγάλες φωτιές στα διάφορα σημεία της πόλης και να τις τροφοδοτούν με κλωρά κλαδιά και αρωματικά άνθη, ώστε ο καπνός που θα δημιουργηθεί να έχει ευχάριστη μυρωδιά και να είναι πυκνός, ώστε να σκεπάσει όλη την πόλη και διασκορπιζόμενος απ' τον αέρα να φύγουν μαζί του και τα μιάσματα.

Στο σημείο αυτό να θυμίσουμε ότι η απολυμαντική ενέργεια της φωτιάς ήταν γνωστή και πριν από τον Ιπποκράτη. Ήδη αναφέρεται από την εποχή του Τρωικού πολέμου. Η καύση όμως του ιματισμού ως φορέα της ασθένειας οφείλεται στην παρατηρητικότητα του Ιπποκράτη. Πράγματι, οι ψύλλοι, που μεταδίδουν το μικρόβιο της «πανώλης» απ' τους ποντικούς στον άνθρωπο, εμψυλεύουν στον ιματισμό, με τον οποίο κίπκναι κι έτσι σταμάτησε η μετάδοση της νόσου και η επιδημία υποχώρησε. Τα του λοιμού των Αθηναίων ο Ιπποκράτης εξιστορεί στο 3ο βιβλίο του έργου του «περί επιδημιών». Ο εκδότης των απάντων του Ιπποκράτη, Γάλλος Λιτρέ (Littre), στον πρόλογο του αναφέρει ότι ο Ιπποκράτης πολύ νωρίς είχε τέτοια φήμη, ώστε να προκαλεί τη δημιουργία θρύλων για τη ζωή και το έργο του. Ο θρύλος λοιπόν τον θέλει σωτήρα της πόλης των Αθηνών από τον θανατηφόρο λοιμό. Για την προσφορά του αυτή οι Αθηναίοι εξέδωσαν ειδικό ψήφισμα, «**το δόγμα των Αθηναίων**», το οποίο διαβάστηκε στα Μεγάλα Παναθήναια του 427 π. Χ. Με το ψήφισμα αυτό τον στεφάνωσαν με χρυσό στεφάνι, του προσφέρθηκε τιμητική δια βίου σύνταξη στο Πρυτανείο και μυήθηκε δημοσία στα Ελευσίνια Μυστήρια, που ήταν η ύψιστη τιμή.

Ένα τέτοιο ψήφισμα λοιπόν περιμένουμε να αποδοθεί, ως ευγνωμοσύνη της Ελληνικής πολιτείας προς αυτούς τους ήρωες γιατρούς με πρώτους τους λοιμωξιολόγους και τον κ. Τσιόδρα, οι οποίοι αγωνίστηκαν και αγωνίζονται διαρκώς υπεράνθρωπα να ανακόψουν την πορεία της θανατηφόρου πανδημίας του 2020 και να βρουν μέθοδο θεραπείας, όπως ο πατέρας της ιατρικής Ιπποκράτης με τον λοιμό της Αθήνας του 430 π. Χ.

Η μεγάλη περιπέτεια του «κορονοϊού», που αποτελεί την πρώτη μεγάλη περιπέτεια του 21ου αιώνα για την ανθρωπότητα και ευχόμαστε να είναι και η τελευταία, μας φέρνει στη μνήμη τις παρόμοιες περιπέτειες, που καταγράφονται στην παγκόσμια ιστορία και μία από αυτές είναι και ο λοιμός της Αθήνας του 5ου αιώνα π. Χ, που μοιάζει σε πολλά με την περιπέτεια που βιώνουμε σήμερα όλοι μας!

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

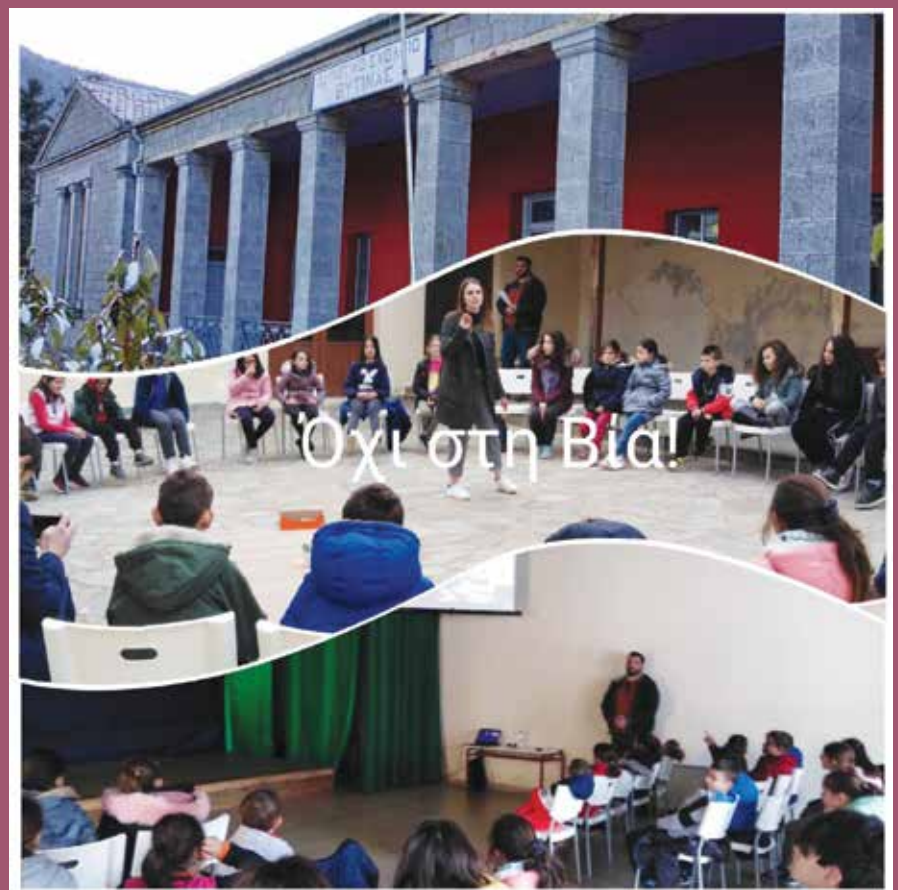
• Η 6η Μαρτίου είναι η παγκόσμια ημέρα εναντίον της σχολικής βίας και του εκφοβισμού. Με την ευκαιρία της εορτής την Παρασκευή στις 6 Μαρτίου οργανώθηκε από τον διευθυντή του σχολείου κ. Καρούντζο και το εκπαιδευτικό προσωπικό παρουσία του συντονιστή εκπαιδευτικού έργου κ. Πολυχρονοπούλου εκδήλωση εναντίον της σχολικής βίας σε υλοποίηση σχετικής εγκυκλίου του Υπουργείου Παιδείας. Πέραν των ομιλιών του διευθυντή του σχολείου και του αρμοδίου του ΣΕΕ η εκδήλωση περιλάμβανε θεματικές ενότητες σχετικά με το περιεχόμενο της εκδήλωσης και προβολή ταινία μικρού μήκους. Ήταν μια εκδήλωση που ενημέρωσε τους μαθητές γύρω από το ακανθώδες θέμα του σχολικού εκφοβισμού και προβλημάτισε ανάλογα.

• Όπως όλα τα σχολεία πανελλάδεια έτσι το δημοτικό σχολείο και τα υπόλοιπα σχολεία της Βυτίνας διέκοψαν τη λειτουργία του λόγω «κορωνοϊού» σύμφωνα με τη διαταγή του Υπουργείου Παιδείας. Για να γνωρίζουν πως πρέπει να συμπεριφέρονται οι μαθητές κατά τη διάρκεια της διακοπής των μαθημάτων, το σχολείο ανάρτησε στην ιστοσελίδα του τις οδηγίες του Υπουργείου με ημερομηνία 11-3. Σε αυτές γίνεται σύσταση να αποφεύγεται η έξοδος από το σπίτι και διατήρηση των κανόνων υγιεινής για την αποφυγή της επιδημίας. Ήταν άλλη μια ενέργεια του σχολείου που δείχνει το μέγεθος της υπευθυνότητας του διευθυντή και του εκπαιδευτικού προσωπικού.

• Μια δεύτερη ενέργεια του σχολείου κατά τη διάρκεια της διακοπής των μαθημάτων λόγω «Κορωνοϊού» ήταν η ανάρτηση οδηγιών στην ιστοσελίδα του περί δημιουργίας «λογαριασμών» των μαθητών στο Πανελλήνιο Σχολικό Δίκτυο (sch.gr) με σκοπό τη διασύνδεση σχολείων, εκπαιδευτικών και μαθητών για τη στήριξη της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης. Η ανακοίνωση έχει ως εξής:

«**Με εγκύκλιο του Υπουργείου Παιδείας ξεκίνησε η διαδικασία δημιουργίας λογαριασμών των μαθητών στο Πανελλήνιο Σχολικό Δίκτυο (sch.gr) με σκοπό τη διασύνδεση σχολείων, εκπαιδευτικών και μαθητών για τη στήριξη της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης.** Συνοπτικά, οι μαθητές δημιουργούν λογαριασμό στο Πανελλήνιο Σχολικό Δίκτυο προκειμένου να αποκτήσουν πρόσβαση στην ψηφιακή τάξη του σχολείου τους. Από εκεί θα μπορούν να υλοποιούν ασύγχρονα μαθησιακές δραστηριότητες, τις οποίες θα έχουν προετοιμάσει οι εκπαιδευτικοί, καθώς επίσης, να επικοινωνούν σύγχρονα με βίντεο και ήχο με τον εκπαιδευτικό και τους συμμαθητές τους, όταν κρίνεται απαραίτητο. Η εξ αποστάσεως διδασκαλία συνιστά το πλέον πρόσφορο εργαλείο, για να διατηρήσουν οι μαθητές και οι εκπαιδευτικοί

ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΜΑΣ

την επαφή τους με την εκπαιδευτική διαδικασία στις παρούσες, έκτακτες συνθήκες που βιώνει η χώρα μας - χωρίς να αποσκοπεί στο να υποκαταστήσει τη δια ζώσης εκπαίδευση, ούτε να καλύψει τη διδακτέα ύλη.» Και στις δύσκολες αυτές στιγμές το Δημοτικό σχολείο Βυτίνας αναδεικνύεται αντάξιο της φήμης του ως ένα από τα πλέον πρωτοποριακά σχολεία της Ελλάδας.

ΜΝΗΜΗ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ

Οι Βυτινιώτες χρηματοδότες της Επανάστασης του 1821

ΓΡΑΦΕΙ: Ο φιλόλογος Παναγιώτης Αντ. Παπαδέλος

Όταν αναφερόμαστε στην επανάσταση του 1821 επικεντρώνουμε την προσοχή μας στα πολεμικά γεγονότα, τις μάχες, τους ηγέτες, σε όσους πολέμησαν και σε όσους έπεσαν ηρωικά πολεμώντας. Όμως πίσω από ένα ιστορικό γεγονός υπάρχουν και αφανείς ήρωες, που συνέβαλλαν με τον τρόπο τους στην πραγματοποίηση του και ειδικά για την επανάσταση του 1821, η οποία ξεκίνησε και εξελίχθηκε αυθόρμητα χωρίς την ύπαρξη οργανωμένου κράτους και φυσικά χωρίς την ύπαρξη τροφίμων, πολεμοφοδίων, ρουχισμού και άλλων, που είναι απαραίτητα για τη διεξαγωγή ενός πολέμου και μάλιστα μακροχρόνιου.

Στην επιτυχία λοιπόν της επανάστασης του 1821 απαιτείτο σύσσωμη η συμμετοχή ανδρών και γυναικών αλλά και χρηματοδοτών, οι οποίοι με τις εθελοντικές τους εισφορές θα εξασφάλιζαν την προμήθεια εφοδίων και την αντιμετώπιση άλλων αναγκών όπως η μισθοδοσία των στρατιωτών, η περίθαλψη των τραυματιών, η τροφοδοσία των αναξιοπαθούντων και η βοήθεια των κατεστραμμένων.

Η συμμετοχή της Βυτίνας σε αυτό το μεγαλειώδες επίτευγμα της επανάστασης του 1821, μοναδικό στην Ευρώπη του 19ου αιώνα, που οδήγησε στη απελευθέρωση και στη δημιουργία του νεώτερου Ελληνικού κράτους, είναι πολλαπλή και δεν περιορίζεται μόνο στη συμμετοχή πολεμιστών στις μάχες. Στο σημείωμα αυτό τιμώντας τη μεγάλη επέτειο της 25ης Μαρτίου και μέσα στη μεγάλη φετινή αναστάτωση του «κορονοϊού» θα υπενθυμίσουμε τη συμβολή του τόπου μας στην επιτυχία της επανάστασης του 21 σε όλους τους τομείς και θα επιμείνουμε σε αυτούς που ενίσχυσαν οικονομικά τον αγώνα και συνέβαλαν με τις χρηματικές τους προσφορές στην ολοκλήρωσή του.

Κατ' αρχάς σπουδαίοι οπλαρχηγοί ηγήθηκαν των Βυτιναίων στις μάχες. Τέτοιοι ήταν ο Νικολής ο Ταμπακόπουλος, ο Θεόδωρος Λιαρόπουλος ή Ροζής, ο Παναγιώτης Κακλαμάνος ή Χρυσανθόπουλος, ο Παναγιώτης Κακλαμάνος ή Μπουλουξής, ο Γιαννάκης Αλεβιζόπουλος, ο Ευθύμιος Ταμπακόπουλος, ο Σταύρος Θεοφιλάκος ή Χατζησταύρος. Ορισμένοι από αυτούς όπως ο Ταμπακόπουλος, ο Λιαρόπουλος και ο Θεοφιλάκος έπεσαν πολεμώντας οι δύο πρώτοι στα Τρίκορφα και ο τρίτος στην Πολιορκία της Ακρόπολης. Στους νεκρούς αυτούς προστίθεται και ο Παναγιώτης Τζοχαντάρης, ο οποίος σκοτώθηκε στη μάχη του διάσελου της Αλωνίσταινας στην αρχή της επανάστασης.

Οι γυναίκες της Βυτίνας επίσης είχαν συμμετοχή είτε ετοιμάζοντας εφόδια, είτε περιθάλποντας τραυματίες, είτε οργανώνοντας την άμυνα. Κορυφαία η θυσία της Ελένης της Λιαροπούλου στον «Κότρωνα» και εφάμιλλη η δραπετεύση από την αιχμαλωσία της Τρισεύγενης της Δεληγιάνην αλλά και η αιχμαλωσία από τον Ιμπραήμ των αδελφών Τριανταφυλλίδη.

Άλλη μεγάλη προσφορά των Βυτιναίων στο μεγάλο επίτευγμα της επανάστασης ήταν η παρασκευή του «βερτζιλέ», υλικού απαραίτητο για το μαρούτι των μύλων της Δημοτσάνας. Οι Μασουραίοι και οι Λιατζιβηραίοι πρωτοστάτησαν στην παραγωγή μεγάλων ποσοτήτων «βερτζιλέ». Ακόμα στη Βυτίνα λειτουργήσε το πρώτο νοσοκομείο της επανάστασης, το οποίο δημιούργησε ο σπουδαίος ιατροχειρουργός Νικόλαος Θεοφιλόπουλος στο σπίτι του και σε αυτό έτυχαν περίθαλψης πολλοί τραυματίες αλλά και ασθενείς. Τέλος στην επανάσταση βοήθησαν και οι φούρνοι της Βυτίνας, οι οποίοι, όπως λέει ο Φωτάκος, έβγαζαν νύχτα-μέρα ψωμί προκειμένου να εξασφαλίσουν την τροφοδοσία του στρατεύματος, ιδιαίτερα το πρώτο διάστημα.

Εκτός όμως από όλα αυτά μεγάλη είναι η οικονομική στήριξη της επανάστασης από τους Βυτιναίους, πολλοί των οποίων προσέφεραν το σύνολο της περιουσίας τους στον μεγάλο αγώνα. Αυτούς τους ένθερμους πατριώτες θα μνημονεύσουμε στο σημερινό σημείωμα, για να μην αφήσουμε τη λήθη του χρόνου να τους «αφανίσει» και να εκφράσουμε ένα είδος ευγνωμοσύνης στις μεγάλες τους οικονομικές προσφορές.

Ο μεγαλύτερος χρηματοδότης της επανάστασης ήταν ο Νικολής ο Ταμπακόπουλος, ένας από τους πλουσιότερους Μωραίτες της εποχής αυτής. Κάλυψε μεγάλο μέρος των εξόδων του στρατοπέδου του Κολοκοτρώνη το πρώτο διάστημα της επανάστασης και σφράγισε την αγάπη του για την πατρίδα με την προσωπική του θυσία, αφού έπεσε ηρωικά μαχόμενος στη μάχη των Τρίκορφων.

Οι οικονομικές προσφορές του Ταμπακόπουλου είχαν αρχίσει και προ της έκρηξης της επανάστασης. Συγκεκριμένα το 1819 δωροδόκωσε τον επικεφαλής της Τουρκικής χωροφυλακής στην Τρίπολη με 9.000 τάλληρα, για να συμπεριφέρεται ευνοϊκά στους χριστιανούς και να διευκολύνει τις κινήσεις των προεστών. Το ίδιο έτος εξόφλησε τους φόρους της επαρχίας Καρύταινας, αφού συγκεντρώθηκαν μόνο 4.000 γρόσια και συμπλήρωσε το υπόλοιπο ποσό με 11.500 γρόσια, που αντιστοιχούσε στο σύνολο των φόρων προς τους Τούρκους. Προ της επαναστάσεως είχε συγκεντρώσει στη Βυτίνα πολεμοφόδια αξίας 12.000 ταλλήρων. (ορισμένοι ιστορικοί

κάνουν θεωρητική αναλογία του τότε ταλλήρου με 5 σημερινά Ευρώ). Το ίδιο έτος έδωσε στον οπλαρχηγό Κεφάλια 1000 τάλληρα για την αγορά πολεμοφοδίων και στον Παπαφλέσσα 300 ενετικά φλωριά.

Δωροδόκωσε το 1821 λίγο προ της έναρξης της επανάστασης τον πασά των Καλαβρύτων Αρναούτογλου με 8.000 τάλληρα, ώστε να μεσολαβήσει για τη σωτηρία των φυλακισμένων προκρίτων στην Τριπολιτσά. Έδωσε στον Κολοκοτρώνη μόλις αποβιβάστηκε στον Μοριά 1000 τάλληρα και 500 ενετικά φλωριά. Στην πολιορκία της Τριπολιτσάς προσέφερε πολεμοφόδια αξίας 9.000 ταλλήρων και στην πολιορκία των Πατρών 12.000 τάλληρα. Το σύνολο των οικονομικών προσφορών του Ταμπακόπουλου μέχρι το 1826 ανέρχεται στο ποσό των 80.000 ταλλήρων περίπου. Μετά δε τον θάνατό του η χήρα του Αικατερίνη Ταμπακοπούλου προσέφερε το 1827 στον πανελλήνιο έρανο για τη συντήρηση του στόλου το τελευταίο ποσό, που είχε στη διάθεσή της από 300 φλωριά.

Σπουδαίος επίσης χρηματοδότης της επανάστασης είναι ο

Νικολής Ταμπακόπουλος

ηρωικά πεσών στη μάχη των Τρίκορφων μαζί με τον Ταμπακόπουλο Θεόδωρος Λιαρόπουλος ή Ροζής, ο οποίος προσέφερε 29.000 γρόσια, όπως βεβαιώθηκε με σχετικό έγγραφο από την επιτροπή του αγώνα της Βυτίνας το 1865, η οποία απαρτιζόταν από τους Επαμ. Ταμπακόπουλο, Συμεών Περδικάρη, Γ. Οικονόμου και Γ. Λούλιο. Ο Λιαρόπουλος είχε δαπανήσει και προεπαναστατικά ποσά για τις ανάγκες της φιλικής εταιρείας, αφού είχε μπηθεί σε αυτή στην Κωνσταντινούπολη από το 1818.

Άλλος μεγάλος χρηματοδότης ήταν ο Γιαννάκης Αλεβιζόπουλος, ο οποίος δαπάνησε το σύνολο της περιουσίας του (περίπου 15.000 τάλληρα) για τη συντήρηση δικού του στρατιωτικού σώματος από 80 Βυτιναίους στρατιώτες, όπως υπολογίστηκε το ποσό από επιτροπή το 1845 αποτελούμενη από τον Καν. Δεληγιάνη, Νικήτα Σταματελόπουλο και άλλους, η οποία βεβαίωσε εγγράφως το πιο πάνω ποσό. Η φιλοπατρία του Αλεβιζόπουλου ήταν τόσο μεγάλη ώστε, αφού διέθεσε το σύνολο της περιουσίας του προσέφερε στην ερανική επιτροπή αγώνα μια ασημένια πάλα σημαντικής αξίας, όπως βεβαιώθηκε αυτό με την 520 βεβαίωση αποδοχής της επιτροπής αυτοπροαιρέτου συνεισφοράς τον Ιούνιο του 1826 κατά τη διάρκεια του αγώνα εναντίον του Ιμπραήμ και ενώ η πατρίδα του η Βυτίνα είχε πυρποληθεί κατ' επανάληψη από αυτόν.

Ακόμα ο Ευθύμιος Ταμπακόπουλος και ο Δημήτριος Μερκούρης προσέφεραν 1600 γρόσια για ζωτροφές και ο πρώτος διέθεσε επίσης 400 γρόσια στην Πελοποννησιακή γερουσία αμέσως μετά τη σύστασή της. Ο Δημήτριος Ταμπακόπουλος ή Μπουλουξής διέθεσε το σύνολο της περιουσίας του για να συντηρεί καθόλη τη διάρκεια της επανάστασης στρατιωτικό τμήμα από σαράντα Βυτινιώτες στρατιώτες. Για τις προσφορές του αυτές τιμήθηκε το 1844 από τον βασιλιά Όθωνα με το «αργυρούν νοσμματόσημον», το οποίο του παρέδωσε ο συνταγματάρχης Ν. Πιεράκος. Σημειώτεον ότι ο Δ. Ταμπακόπουλος είχε συλληφθεί αιχμάλωτος στις συμπλοκές με τον Ιμπραήμ και απελευθερώθηκε, αφού ανταλλάχτηκε με Αιγύπτιο αξιωματικό. Ο Κων/νος Ταμπακόπουλος διέθεσε ποσό 2.000 ταλλήρων για τη συντήρηση στρατιωτικού τμήματος

80 στρατιωτών, όπως βεβαιώνεται από σχετικό πιστοποιητικό το οποίο υπογράφουν ο Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης και δέκα άλλοι οπλαρχηγοί το 1844. Ο Σωτήριος Ταμπακόπουλος προσέφερε κατ' επανάληψη στους εράνους για ενίσχυση της επανάστασης και επιπλέον ποσόν από 1.000 τάλληρα για τη χρηματοδότηση της εκστρατείας εναντίον του Δράμαλη το 1822. Ο Σωκράτης Παπαγιαννόπουλος μεγαλέμπορος στην Αλεξάνδρεια διέθεσε 4.000 χρυσά φλουριά υπέρ της Πελοποννησιακής Γερουσίας. Ο Ανδρικός Λιαρόπουλος, σύζυγος της Ελένης Λιαροπούλου, διέθεσε το σύνολο της περιουσίας του για τη συντήρηση δικού του στρατιωτικού σώματος. Τέλος ο Σταύρος Θεοφιλάκος ή Χατζησταύρος από την αρχή της επανάστασης συντηρούσε το στρατιωτικό του τμήμα εξ ιδίων, ενώ κάλυψε τη δαπάνη της οχύρωσης της Σφυριδάς με δικά του χρήματα.

Από την αρχή της επανάστασης στη Βυτίνα λειτουργήσαν δύο επιτροπές. Η μία ήταν η επιτροπή εφοδίων, η οποία συγκροτήθηκε από τους Δημήτριο Μερκούρη, Κων/νο Ταμπακόπουλο, Ζαχαρία Νικολόπουλο και Μιχ. Πολυχρονόπουλο, φρόντιζε για τον εφοδιασμό των στρατοπέδων με τρόφιμα και πολεμοφόδια και πολλές φορές κάλυπτε τα έξοδα εξ ιδίων και από εράνους μεταξύ των κατοίκων της Βυτίνας. Η δεύτερη επιτροπή, αυτή των πολεμικών, συγκροτείτο από τους Θεόδωρο Λιαρόπουλο, Συμεών Περδικάρη, Νικ. Ρόδη και Ιωάννη Αλεβιζόπουλο. Και η επιτροπή αυτή στρατολογήσε και κάλυπτε τα έξοδα στρατολογίας εξ ιδίων. Στην επιτροπή αυτή αργότερα προστέθηκαν και οι Παναγιώτης Χρυσανθόπουλος ή Κακλαμάνος και Δημήτριος Κοντόσταυλος ή Κορδούρος.

Εκτός από τους χρηματοδότες του αγώνα υπήρξαν και χρηματοδότες της φιλικής εταιρείας. Υπέρ της εταιρείας ως μνημόνιο φιλικό προσέφεραν, ο επίσκοπος Μάλτσίνης μετέπειτα Κορίνθου, Κύριλλος Ροδόπουλος 400 γρόσια, ο δάσκαλος Γεώργιος Δημητριάδης που έμενε στη Βυτίνα 100 τάλληρα, ο Θεόδωρος Λιαρόπουλος 300 γρόσια, ο Δημήτριος Παπαργυρόπουλος (ο κόνσολας) 20.000 γρόσια. Επίσης μεγάλα ποσά υπέρ της φιλικής εταιρείας διέθεσαν ο Ιωάννης Αμβροσίου, μεγαλέμπορος στη Οδησό με μπτέρα από τη Βυτίνα και ο Αθανάσιος Ξόδελλος.

Αφήσαμε τελευταία την τεράστια συμβολή στην επανάσταση της «διαλαμψάσης» Σχολής Βυτίνας, η οποία προσέφερε πνευματικά και υλικά στην προετοιμασία της. Από αυτήν πέρασαν πολλοί και διδάχθηκαν τα πρώτα γράμματα, οι οποίοι αργότερα αναδείχθηκαν εκκλησιαστικοί ηγέτες και πρωταγωνιστές της επανάστασης.

Επίσης σε αυτήν φοίτησαν όλοι οι Βυτιναίοι οπλαρχηγοί και αγωνιστές του 21 όπως οι Ταμπακοπουλαίοι, οι Λιαροπουλαίοι, οι Μερκουραίοι, οι Αλεβιζόπουλοι και πολλοί άλλοι. Σχετικά με την συμβολή της σχολής στην προετοιμασία του μεγάλου αγώνα ο μεγάλος σχολάρχης Αρχιμανδρίτης Παπαζαφειρόπουλος γράφει: «**Και η όσον μικρά τοσούτων ευκλεής Βυτίνα συντηρήσασα εν τοις δυσχερεστάτοις εκείνοις καιροίς και ανωτέρας παιδεύσεως σχολείον, δύναται δικαίως να εγκαταλεγή εν τοις επισήμοις εκείνοις τόποις, εν οίς ως πυρ ιερόν επρείτο άσβεστον το φως της παιδείας, και παρεσκευάζοντο βαθμηδόν διαμορφούμενα τα στήθη και αι πανοπλίας αι κατά της τυραννίας μέλλουσαι να χρσισιμύσωσιν**». Εκτός όμως της μεγάλης πνευματικής της συμβολής η σχολή βοήθησε και οικονομικά τη Βυτίνα, ώστε να ξεπεράσει τα προβλήματά της και να προετοιμασθεί κατάλληλα για τον μεγάλο ξεσκακωμό. Έτσι δάνεισε δύο φορές την τοπική δημογεροντία. Την πρώτη φορά το 1804 με 600 γρόσια και τη δεύτερη το 1816 με 6700. Τις αποδείξεις του χρέους, οι οποίες σώζονται στο αρχείο Παπαζαφειρόπουλου στη Βιβλιοθήκη της Βυτίνας υπογράφουν την πρώτη 15 Βυτιναίοι πρόκριτοι και τη δεύτερη 22, τους οποίους αργότερα συναντούμε να παίρνουν μέρος στην Επανάσταση.

Αυτή ήταν, εκτός των άλλων, η οικονομική συμβολή της Βυτίνας στην επανάσταση του 21. Υπάρχουν και άλλοι των οποίων τα ονόματα δυστυχώς δεν μνημονεύονται, διότι δεν καταγράφονται κάπου. Πάντως Βυτιναίοι προύχοντες και οικονομικά ευκατάστατοι αλλά και απλοί κάτοικοι δεν δίστασαν εκτός της προσωπικής τους συμμετοχής στις μάχες, να προσφέρουν το σύνολο της περιουσίας τους στον μεγάλο αγώνα κάτι που έδειχνε τον υψηλό βαθμό φιλοπατρίας τους.

Η επανάσταση σπρήχθηκε από όλους αυτούς χωρίς τη συμβολή των οποίων δεν θα ολοκληρωνόταν. Και κάτι τέτοιες μέρες καλό είναι να θυμόμαστε όλους αυτούς τους Βυτιναίους, που θυσίασαν τα πάντα στο μεγάλο ξεσκακωμό και συνέβαλλαν στην απελευθέρωση της Ελλάδας. Βέβαια η πατρίδα τους η Βυτίνα τιμώντας τους έχει δώσει το όνομά τους σε πολλούς δρόμους της, ώστε βλέποντας τα ονόματα αυτά ο επισκέπτης αλλά και ο ντόπιος να φροντίζει να μάθει την προσφορά τους.